

ክርስቶስ በኢስላም (በቁርዓን)
ክርስቶስን ከቁርዓን ጋር
ምን አገናኘው?

መጽሐፍ ቅዱስና መሐመድ አይተዋወቁም

አዎ ኢየሱስ ፈጣሪ ነው የሚሉት መጻሕፍት
በዚህ በጽሐፍ ተካትተዋል።

ከመምህር ኪዳነማርያም ጌታሁን
ለሸሀ አህመድ ዲዳት የተሰጡ መልሶች ናቸው።

1991 ዓ.ም.

በብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት ታተመ

www.ethiopianorthodox.org

3. አይሁዶች ተገረሙ.....	42
4. የመሢሕ ክርስቶስ ልደት.....	44
5. የመጀመሪያው ተአምር.....	46
6. እማዩ! ወይስ አንች ሴት!.....	53
7. ጥብቅና ለኢየሱስ.....	56

አምስተኛ ምዕራፍ
ወንጌላዊውና ቁርዓናዊው ትረካ

1. ቆይታ ከቁሱ ጋር.....	58
2. ሰማይና ምድር.....	60
3. የእዳም ቤጤና የጳውሎስ ፈጠራ.....	65
4. ሳውል ከአራት ወደ ወንጌል	73
5. የአምላክ ልጆች.....	75
6. ምስጢረ ሥላሴ.....	78
7. ምስጢረ ሥጋዊ.....	80
8. ከሥላሴ አንዱ ወልድ ለምን ሰው ሆነ?.....	85

ስድስተኛ ምዕራፍ
ምላሽ ለሕዝብ ክርስቲያን ውዥንብር

1. የትንሣኤው ቀን ጥያቄና የኢየሱስ ምላሽ.....	93
2. ከቶውንም አምላክ ነኝ አላለም.....	95

ሰባተኛ ምዕራፍ
በመጀመሪያው.....

ስምንተኛ ምዕራፍ

ምን ቀረ?.....	102
ማስታወሻዎች.....	114

መቅደም

የ666 መርሐ ግብር (ፕሮግራም)

በዮሐንስ ራዕይ ምዕራፍ 13 ቁ. 1- 18 ታሪኩ የተጻፈለት ወንጌላዊው ዮሐንስ በደሴተ ፍጥም ታስሮ ላለ ከባሕር ሲወጣ ያየው አስገራሚ ዓውሬ ባሁኑ ጊዜ ሥልጣን ከጨበጠ ጥቂት ዓመታት አልፏል። “ዓውሬው አስር ቀን ደቆ ሰባት ራሶች አሉት። በቀን ደቆ ላይ አስር አክሊሎች ተቀምጠዋል። በስተጀርባው “የዛቻና የስድብ” መፈክር በታላላቅ ፊደሎች ተጽፎ ከሩቁ ይነበባል። መፈክሩ “ክርስቲያኖችን እናጥፋቸው” የሚል ነው። 42 ወራት (ሦስት ዓመት ከመንፈቅ) ያህል የፈለገውን ያደርግ ዘንድ ሙሉ ሥልጣን ተሰጥቶታል።

በምድር ላይ ያሉት ሰማቸው በታረደው በግ የሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፈው ሁሉ ይሰግዱለታል። ጆሮ ያለው ይሰማ፣ ማንም በሰይፍ የገደለ በሰይፍ ይሞት ዘንድ ግድ አለው። በዚህ ጊዜ ነው የቅዱሳን ክርስቲያኖች ትዕግስትና ሃይማኖት የሚታወቀው። ዓውሬው በምድር ላይ ያሉትን ሁሉ ያስት ዘንድ ከሰማይ እሳትን እስከማውረድ ተአምራት ያደርጋል” ይላል።

ከዕለታት አንድ ቀን ዓውሬው አስቸኳይ ስብሰባ ጠራ። ታላቁም ታናሹም ደሆኑም ሀብታሞችም ጌቶችም ባሮችም በስብሰባው ላይ እንዲገኙ ተደረገ። የስብሰባው አዳራሽ ስፋት የምድርን ግማሽ ይሸፍናል። ዓውሬው ስብሰባውን ለመምራት የመፍረግ ልብሱን ለብሶ በሰገነቱ ላይ ተገኘ። የስብሰባው አጀንዳዎች ሁለት ሲሆኑ አንደኛው 666 የተሰኘውን የራሱን ልዩ ዓርማ ከሕዝብ ጋር ለማስተዋወቅ ነው። ሁለተኛው ደግሞ ክርስቲያኖች ከገጸ ምድር የሚጠፉበትን ስልታዊ መንገድ ተነጋግሮ ለመወሰን ነው።

በመርሐ ግብሩ መሠረት በተወሰነው ሰዓት ስብሰባው ቀጠለ። አዳራሹ በሕዝብ ተሞልቷል። ዓውሬው በሰገነቱ ላይ እንደተቀመጠ

በአዳራሹ የተቀመጠውን ሕዝብ ግራና ቀኝ በዓይኖቹ ከቃኝ በኋላ እጆቹን ከፍ አድርጎ ጨብ ጨብ አደረገ? በዚህ ጊዜ በአዳራሹ ጢም ብሎ ሞልቶ የነበረው ሕዝብ ፀጥ አለ?

ዓውሬው ጉሮሮውን ሳሳለና ድምጹን ከፍ በማድረግ የሚከተለውን መግለጫ አሰማ? አሁን ከዚህ የሰበሰብናችሁ አንደኛ ከዛሬ ጀምሮ ማንኛውም ሰው 666 ዓርማ (ምልክት) የለለበትን ማናቸውንም ዕቃ መግዛትም ሆነ መሸጥ መለወጥ በጥብቅ ተከልክሏል? ይህን ዓዋጅ ተላልፎ የተገኘ ከላይ አንገቱን ከታች ባቱን ይቆረጣል? ያለዚያም እንደ ክርስቶስ በእንጨት ላይ ይሰቀላል? ሁለተኛው ግን ባሁኑ ሰዓት ዛሬውኑ ተነጋግረን የምንወስነው አንገብጋቢ ጉዳይ ነው? ይኸውም ጥምቀትን የክርስትና ምልክት ያደረጉት ሕዝቦች (በሥላሴ ስም የተጠመቁት ክርስቲያኖች) ከገጸ ምድር ፈጽመው የሚጠፉበትን ብልሃት አፈላልጎ ለማግኘትና በተገኘው ዘዴ ሁሉ ለመጠቀም ነው? ይህ ደግሞ ለእኔ መንግሥት እጅግ በጣም አስፈላጊና ጠናቃ ዓላማዬ ነው? በዚህ አጀንዳ ላይ ያላችሁን አስተያየት ሳትደብቁና ሳትሸማቁ እንድትናገሩ እፈልጋለሁ? በዚህ አንገብጋቢ ጉዳይ ላይ አንዱ ከሌላው የበለጠ አስተያየት ላቀረበ ሰው ከፍተኛ ሹመትና ልዩ ሽልማት ይሰጠዋል ሲል የሰብሰባውን ዓላማ ባጭሩ ተናግሮ ሲጨርስ ጭብጨባው ቀለጠ? ውይይቱም ቀጠለ።

የሽልማቱን ገፈት ለመቅመስ ከፍተኛ ጉጉት የነበረው አንድ የቅርብ ባለሟሉ ተነሳና ክርስቲያኖችን ለማጥፋት ዘዴው ቀላል ነው? ያለ የሌለ ኃይላችንን ከዳር እስከዳር እንቀሳቅሰን ምድርን በመውረር ክርስቲያኖችን መደምሰስ ይቻላል ሲል በቁጭት አስተያየቱን አቀረበ? በዚህ ጊዜ ዓውሬው አሳብህ መልካም ነበረ? ባለው ዓቅማችን ሁሉ ተጠቅመን ክርስቲያኖችን ማጥፋት ይቻላል? ነገር ግን እነርሱን በመሣሪያ ኃይል መደምሰስ ማለት ለማዕትነት ስለሆነ አይነዳቸውም? በሰማይ ቤት ታላቅ ክብር ያገኙበታል? ዋናው ጥረታችን በሰማይ ቤት ክብር እንዳያገኙና በዚህ ዓለም ተሰናክለው እንዲቀሩ ነው? ስለዚህ ሌላ አስተያየት ፈልጉ አለ? ሁለተኛው መልቲ ባለሟል ተነሳና ክርስቲያኖች የሚጠፉበት ቀላሉ መንገድ ለእኔ እንደሚመስለኝ

የእምነታቸው ምንጭ የሆነውን መጽሐፍ ቅዱስና ሌሎችንም በየገዳማቱና በየአድባራቱ የሚገኙትን ልዩ ልዩ መጻሕፍት ሰብስቦ ማቃጠል ነው? ይህ ከሆነ ምንጩ ይደርቃል? ማስረጃ ይታጣል ሲል አሳቡን ገለጠ? አሁንም ዓውሬው አንተ እንደተናገርኸው መጽሐፍ ቅዱስንና ሌሎችንም መጻሕፍት ሰብስቦ ማቃጠል ይቻላል? ይሁን እንጂ ይህም እንደ መፍትሔ ሆኖ ሊወሰድ አይችልም? ምክንያቱም በጎዳ በጎድጓዳ ተሰውሮ ሊቀር ይችላል? ከዚህም ሌላ ሊቃውንቶቻቸው መጽሐፍ ቅዱስን በቃላቸው ነው የሚያነበንበት? ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስን ጨርሶ ማጥፋት ስለማይቻል ከዚህ የተሻለ አማራጭ አፈላልጉ አለ? ሶስተኛው ቀላጢ ተነስቶ ከሁሉም የተሻለ አሳብ አለኝ አለና ለእኔ እንደሚመስለኝ ደግሞ ክርስቲያኖችን ከገጸ ምድር ለማጥፋትና ዋጋ እንዳያገኙ ለማድረግ ጠቃሚው ዘዴ መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በቃል ሸምድዶ እየጠቀሱ ማስረጃ በማድረግ እየበረዙና እየከለሱ በማስተግር ምላሽ ማሳጣትና ግራ ማጋባት ማጥፋት እንኳ ባይቻል ሕልውናቸውን ማጠፋት ይቻላል? ስለዚህ ከዚህ የተሻለ አማራጭ ስለማይገኝ አንዳንድ መጽሐፍ ቅዱስ ይታደሉና ክርስቲያኖችን መስለን እናስተምር ሲል ከሌሎች የተለየ አሳብ አቀረብ? በዚህ ጊዜ ዓውሬው በቀረበው አሳብ ከመርካቱ የተነሳ ደስታ እየፈነቀለው ከተቀመጠበት ተነስቶ ሄዶ ተናጋሪውን አቅፎ ሳመው? ቀደም ብሎ ቃል በገባው መሠረት ቤርሙዳ የተባሉትን ሴት ልጅን አጋብቶ “ተናገር በከንፈሪ ተቀመጥ በወንበሪ” በማለት እንደራሴ አድርጎ ሾመው? 666 ዓርማ ያለበትን መጽሐፍ ቅዱስ ሸለመው። መዝ. 104 ቁ. 25፤

እንግዲህ ዓውሬው ክርስቲያኖችን ለማጥፋት አማራጭ አድርጎ የተጠቀመበት ዘዴ መጽሐፍ ቅዱስን እየበረዙና እየከለሱ ማስተግር መሆኑን ባሁኑ ጊዜ መናፍቃን ክሚበትኗቸውና ከሚያሰራጩቸው መጣጥፎች መረዳት ይቻላል? ስለዚህ ክርስቲያኖች ነቅተን ተግተን ሃይማኖታችንን መጠበቅ ይኖርብናል? መጽሐፍ ቅዱስን እየጠቀሰ የሚጽፍና ቤቱን ዘግቶ አቤቱ አቤቱ የሚለው ሁሉ ቤተሰባችን (ታዳሚያችን) አይምሰላችሁ፤ ሰይጣን ቀደም ሲል መጽሐፍ ቅዱስን እየጠቀሰ ክርስቶስን ተፈታትናታልና? ማቴ. 4 ቁ. 3 - 11? ማቴ. 7 ቁ. 21።

አዘጋጂው መ.ኪ.ግ.ጌ.

ክርስቶስን ከቁርባን ጋር ምን አገናኘው?

(ቁርባን ስለ ክርስቶስ ምን ያውቃል?)

“ክርስቶስ በኢስላም” በሚል ርዕስ ከሸሀ አሀመድ ዲዳት በ8 ምዕራፎች ከ 50 በላይ በሆኑ ንዑሳን ክፍሎች ተከፋፍሎ የተዘጋጀውን መጣጥፍ አነበብሁት፣ ዝግጅቱ ቀላል አልነበረም፣ ለጊዜው የማይዋጥ ማላመጥ ሆኖብኝ ነበር፣ ሆኖም “ብርቱን ሥጋ በብርቱ መንጋጋ” ነውና እግዚአብሔር በፈጠረልኝ ክራንቻዎቹ ሁሉ በመጠቀም ገርድፈና ስልቄ አጣጣምኩት፣

“ይሁችን መጽሐፍ እንካ ብላት፣ ላፍሀ እንደግር ጣፋጭ ትሁን፣ ሆድህን ግን ትምረረው”፣ ራዕይ 10 ቁ.9-10፣ እስልምናና ክርስትና የፍልስፍናም ሆነ የዓላማ አንድነት የላቸውም፤ ሁለቱ እምነቶች የዓላማና የፍልስፍና አንድነት ባይኖራቸውም የክርስትና ሃይማኖት ዓለምአቀፍ ሃይማኖት ሆኖ 2000 ዓመታት ያህል አስቆጥሯል፣ እስልምናም እንደዚሁ ዓለማዊ ሃይማኖት ሆኖ ከ1400 ዓመታት በላይ አስቆጥሯል፣ በመካከላቸው የ600 ዘመን ልዩነት አለ፣

እነዚህ ሁለቱ የኅብረተሰብ ክፍሎች (ሙስሊሙና ክርስቲያኑ) የሃይማኖት መመሪያዎቻቸውን (ቁርባንና ወንጌልን) ጠብቀው በመቻቻል እየተረዳዱ ይህን ያህል ዘመን ሊኖሩ ችለዋል። ይሁን እንጂ ባሁኑ ጊዜ እንደ አሀመድ ዲዳት ያሉ የእስላም አፈቀላጤዎች

መጽሐፍ ቅዱስን እየበረዙና እየከለሱ ፍጡርን ከፈጣሪ ጋር እያወዳደሩና እያስተካከሉ የእስልምና ሃይማኖት ከሁሉም በላይ ነው በማለት መጣጥፎችን እያዘጋጁ ሲያሰራጩ ይታያሉ፣ ይኸውም በዓለም ላይ እንደ ኤድስ በሽታ እየተስፋፋ ያለውን አክራሪነት ወደ አፍሪካ ቀንድ ለመጋበዝ ጥርጊያ መንገድን እያዘጋጁ ነው፤ አክራሪነት ግን ለማንም ለምንም አይበጅም።

የውጭ አገር ኢንሸስተሮች ወደ አገራችን ገብተው ገንዘባቸውን አፍሰሰው ራሳቸውን እየጠቀሙ አገራችን እንዲጠትሙ መንግሥት በሰጠው ሰፊ ዕድል መሠረት በልዩ ልዩ የልማት ዘርፍ ተሰማርተው ሲንቀሳቀሱ የደቡብ አፍሪካው ኢንሸስተር አሀመድ ዲዳት ደግሞ ወደ ኢትዮጵያ አምጥቶ ያፈሰሰው ጥሬ ሀብት ልዩ ልዩ ሃይማኖታዊ መጣጥፍ ነው፣ ይሁን እንጂ በጨዋነቱ መላው ዓለም ያደነቀው የኢትዮጵያ ሀዝብ (ሙስሊሙና ክርስቲያኑ) ከአሀመድ ዲዳት የቀረበለትን በረከተ መርገም መጣጥፍ እንደማናቸውም መጽሐትና ጋዜጣ አንብቦ በትዝብት አለፈው እንጂ ባሕርዩን አልቀየረውም፣ ጨዋነቱን አልበረዘውም፣ ሆኖም የእራቱ ሕግ “ዓይን በዓይን ጥርስ በጥርስ” ስለሚል ከአሀመድ ዲዳት ለተጻፈው መጣጥፍ ወረቀቱን በወረቀት መመለስ አስፈላጊ ሆኖ በመገኘቱ አንባቢው የሰውየውን ተነሳሽነትና አፍራሽ ተልዕኮ አመዛዝኖ እንዲረዳው መልስ ሰጥቼበታለሁ።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ባንድ ወቅት ሲያስተምር ፈረሳውያን ሊፈታተኑት ፈልገው “ለቂሳር ግብር መስጠት ይገባልን? ወይስ አይገባም?” አሉት፣ እርሱም አላባቸውን አውቆ እናንት ግብዣች ለምን ትፈትኑኛላችሁ? እስቲ ገንዘቡን አሳዩኝ አላቸው፣ የቂሳር ስምና የእግዚአብሔር ስም የተገፈበትን ገንዘብ አሳዩት፤ የቂሳርን ለቂሳር የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ አላቸው፣ እነርሱም በመልሱ እየተደነቁ ትተውት ሄዱ” ይላል ማቴ. 22 ቁ. 15።

እንደዚሁም ቁርባን ለክርስቶስ ወንጌልም ለሙሐመድ ገጸ በረከት ሆነው ሊቀርቡ አይችሉም፣ ወንጌል ለክርስቲያኑ ኅብረተሰብ

የተሰጠ መለኮታዊ መመሪያ ነው። ቁርባንም ለሙስሊሙ ጎብረተሰብ የተሰጠ ሃይማኖታዊ መመሪያ ነው። ስለዚህ ሁለቱም ወገኖች የየራሳቸውን የሃይማኖት መመሪያ ጠብቀው ጎብረተሰባቸውን እየመከሩና እያስተማሩ መኖር እንጂ አንዱ በሌላው የውስጥ ጉዳይ ጣልቃ እየገቡ ሁከትን የሚያነሳ ፖንፍሌት መርጫት የሰይጣን ሥራ ነው። ይህንም ያደረጉት ድንበር ዘለል አክራሪዎች ናቸው እንጂ ኢትዮጵያውያን ሙስሊሞች እንዳልሆኑ ሊታወቅ ይገባል።

ሁለት የተለያዩ የእህል ዓይነቶች ባንድ ማሳ ውስጥ ተቀላቅለው ቢዘሩ ውህደት አይኖራቸውም። ለምሳሌ ስንዴና ገብስ ባንድነት ቢዘሩ ስንዴው ስንዴ ያፈራል፤ ገብሱም ገብስ ያፈራል እንጂ ስንዴው ገብስ ገብሱም ስንዴ ሆኖ አይገኝም። እንደዚሁም ወንጌልና ቁርባን ተሰባጥረው ተጽፈው ቢቀርቡ (ቢሰበኩ) በምንም ተአምር ውህደት ሊኖራቸው አይችልም። ይህም ማለት ቁርባን ወንጌልን አይወክልም ወንጌልም ቁርባንን አይተካም። ምክንያቱም ወንጌል የሚያስተምረው ሰማያዊ ፍልስፍና ነው ማለት የሥላሴን አንድነትና ሦስትነት የክርስቶስን ኦምካክነትና አዳኝነት ሲሆን ቁርባን ግን የሚሰብከው ከዚህ የተለየ ነው ማለት “እላህ አይወርድም አይወልድም። ተጋሪ ቢጤ የለውም” የሚል ነው። ስለዚህ እነዚህ ሁለት እምነቶች ምንም አይነት ግንኙነት አይኖራቸውም።

ይህም ሆኖ ሁለቱ ወንድማማቾች ማለት ሙስሊሙና ክርስቲያኑ የየራሳቸውን እምነት ጠብቀው ተስማምተውና ተከባብረው እርስ በርስ እየተረዳዱ ለብዙ ዘመናት አብረው እንደመኖራቸው መጠን ያሳለፉትን ሰፊና ረጅም ታሪካዊ ጉዞ ለታሪክ ጸሐፊዎች ልተወውና በቅርብ ጊዜ አዲስ አበባ ከተማ ውስጥ በጎብረት የፈጸሙትን የማይረሳ ታሪካዊ ትዝታ ብቻ ባዎሩ ላስታውስ እወዳለሁ። በደርግ ዘመን መንግሥት በታላቁ አንዋር መስጊድ አቅራቢያ የሚገኘው የቅዱስ ራጉኤል ቤተ ክርስቲያን ከሰፍራው ተነስቶ ወደ እንጦጦ እንዲዛወር በተደረገው ያልተሳካ ሙከራ መርካቶ አዲስ ከተማ አካባቢ የሚኖረው ሙስሊሙና ክርስቲያኑ ጎብረተሰብ ባለው ጋይል ባንድነት ተከላክሎ በሚያስደንቅ አኳኋን ሙከራውን አክሽኖ አስቀርቶታል።

ሁለተኛ በአፍሪካ አንደኛ በዓለም ሁለተኛ ነው እየተባለ የሚነገርለትን አዲስ ከተማ የሚገኘውን ባላራት ጉልላት የቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ገንዘቡን አስተባብሮ ያሰራው ሙስሊሙና ክርስቲያኑ ጎብረተሰብ መሆኑን ታሪክና ትውልድ ሲያስታውሱት ይኖራሉ። ስለዚህ የነ አህመድ ዲዳት ፓንፍሌት ስርጭት በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ አሉታዊ ተፅዕኖ ያመጣል ብለን አንጠራጠርም።

በመልስ መጽሐፉ ላይ የጸሐፊው ምዕራፍና ንዑሳን ክፍሎች አልተለወጡም፤ በነበሩበት ተቀምጠዋል፤ አንዳንድ ንዑሳን ክፍሎች ተመሳሳይ በመሆናቸው በማጠጋጋት መልስ ሰጥቼባቸዋል። የመልሱ አቀራረብ መጀመሪያ የደራሲውን ሙሉ ቃል ከጻፍሁ በኋላ እንደነገሩ ሁኔታ (እንደአስፈላጊነቱ) ባጭሩ ወይም በረጅም መልስ ተሰጥቶታል። ሙሉ ቃሉን የጻፍሁበት ዋና ምክንያት እንባቢዎች መልሱን እያነበቡ ከፈተኛው ጋር እንዲያነጻጽሩት ይጠቅማል ብዬ ነው።

“ክርስቶስ በእስላም” ለተሰኘው መጽሐፍ የመልሱ መጽሐፍ ስም “ክርስቶስን ከቁርባን ጋር ምን አገናኘው?” (ቁርባን ስለ ክርስቶስ ምን ያውቃል?) የሚል ስያሜ ሰጥቼዋለሁ።

አንባቢው ልብ በል!

ነገር በምሳሌ ጠጅ በብርሌ
ያጠግባል ያረካል በቀላል ምሳሌ፤
ቀላቅለው ደባልቀው ቢዘሩት ሁዳዴ
ስንዴው ገብስ አይሆንም ገብሱ አይሆንም ስንዴ፤
ሁሉም ይበቅላሉ እንደጸዘራቸው እንደያገዳቸው
ፍሬም ያፈራሉ እንደያይኝታቸው እንደጠባያቸው፤
ቀላቅለን ብንጽፈው ብንሰብካው ዘረን
ቁርዓን ወንጌል አይሆን ወንጌልም ቁርዓን፤
ቁርዓን ቁርዓን ነው ወንጌልም ወንጌል
አይቀላቀልም አይመሳሰልም ያ ቃል ከዚህ ቃል፤
በላይ በሰማይ ቤት የሚመስክሩ
ሦስት አካላት ናቸው የማተባበሩ፤
አብና ቃል መንፈስ ሳይነጣጠሉ
በላይ በሰማይ ቤት ይመስክራሉ፤ 1 ዮሐ. 5 ቁ. 7-8
ቁርዓን በባሕሩ ይህን ይቃወማል
ዳኛው ምስክሩ ተጋሪ የሌለው አንድ አላህ ነው ይላል፤
አንድ አምላክ አይወርድም አይወልድም
በላይ ቤት በታች ቤት ቢጤ የለውም፤ 1-4 (ቁርዓን 112)

አንደኛ ምዕራፍ

የክርስቲያኖች ቅርበት

ክርክር በቴሌቪዥን

እንደ አውሮፓ አቆጣጠር ጁን 5 ቀን 1983 ዓ.ም. እሁድ ዕለት “ኤስ. ኤ. ቢ. ሲ.” (SABC TV) በመባል የሚታወቀው የቴሌቪዥን ድርጅት የመስቀል ጥያቄዎች በተሰኘ ፕሮግራም “ክርስትናና ኢስላም” በሚል ርዕስ የተዘጋጀ ሃይማኖታዊ ውይይት ለአይታ አብቅቶ ነበር፤ በውይይቱ ማብቂያ ላይ ዝግጅቱን በሊቀመንበርነት ያስተናገዱት ሚስተር ቢል ቻመርስ (Bill Chamers) የሚከተለውን አስተያየት ሰንዘረው ነበር “እንደማስበው ከሆነ ባሁኑ ጊዜ ለኢስላም መሥራች (ነቢዩ ሙሐመድ) በክርስቲያኑ ዘንድ ካላቸው ስፍራ ይልቅ የክርስትና መሥራች ኢየሱስ በሙስሊም ወገኖች ዘንድ ያላቸው ስፍራ በተወሰነ ደረጃ ላይ ያለ እንደሆነ ይህን ውይይት መነሻ አድርጎ መናገር የሚቻል ይመስለኛል፤ የዘሀ አወንታ ፋይዳ ምንድ ነው? ለሚለው ጥያቄ መልስ መሻቱን ለእናንተው ለተመልካቾች እንተወቀለን፤ ግና አንድ ጋር መወያየት መቻላችን በራሱ በጎ ነገር መሆኑን ሁላችሁም እንደምትስማሙበት እገምታለሁ” ብለዋል። ደራሲው በመቀጠል “ቢል” ታዳሚዎችን የሚጠሯቸው ያለምንም የመፍገግ ቅጥያ ነው፤ እጅግ በጣም አስደሳች ጠባይና ሥነ ምግባር የተላበሱ ቁርዓን በበጎነታቸው ከጠቀሳቸው ክርስቲያኖች አንዱ ናቸው ካለ በኋላ ለዚህም ማስረጃ የሚሆን ቁርዓን 5 ቁ. 82 ጠቅሶ “...እነዚያንም ክርስቲያኖች ነን ያሉትን ለነዚያ ለአሙኑት (ለሙስሊሞች) በወዳጅነት በእርግጥ ይበልጥ የቀረቧቸው ሆነው ታገኛለህ፤ ይህም ከነሱ ውስጥ ቀሳውስትና መነኮሳት በመኖራቸውና እነሱም የማይኮሩ በመሆናቸው ነው” ብሏል።

መልስ፤ ይህን የቴሌቪዥን ውይይት የጽሑፉ አዘጋጅ ያቀረበው እንደ መግቢያ አድርጎ ስለሆነ እኔም መልስ ልሰጥበት አልፈልግም። በርግጥ የመድረኩ ሰውዬ ቢል እንደተናገሩት ለውይይት መቀራረቡ ራሱ መልካም ጅምር ነው። በሁለቱ (በሙስሊሙና በክርስቲያኑ ምሑራን) መካከል በትን ልቡና ላይ ተመሥርቶ ውይይቱ ቢቀጥል ይደገፍ ነበር። ይሁን እንጂ ባሁኑ ጊዜ የእስላም አክራሪዎች ሃይማኖቱን የመንግሥታቸው መመሪያ አድርገው ስለሚገለገሉበት ምኞት ብቻ ከመሆን አልፎ በተግባር ሊተረጎም የሚችል አይደለም።

ኢየሱስና ደረጃው

“በውይይቱ የነበሩት ሙስሊሞች የኢየሱስን መጻግላት ከፍ አድርገው ሲያስተጋቡ ሌላውን ወገን ለማደናገር ወይም ለማስመሰል ሳይሆን አላህ በትዳሩ ቁርባን ውስጥ እንዲያሰሙ ያዘዘውን ተመርኩዘው ነው። እንደ ሙስሊምነታቸው ይህን ከማድረግ ሌላ አማራጭ የላቸውም። ለዚህ ነው በተደጋጋሚ እንዲህ የሚሉት “እኛ ሙስሊሞች ኢየሱስ ከታላላቅ የአላህ መላክተኞች አንዱ መሆኑንና እርሱም ክርስቶስ እንደሆነ ያለምንም ተቃራኒ ጾታዎች ውሕደት ተአምራዊ በሆነ ሁኔታ እንደተወለደ (ይህን ግን የዘመናችን ክርስቲያኖች አይቀበሉትም) የሞተውን በአላህ ፈቃድ ሕያው እንዳደረገ ዓይነ ስውራንንና የሥጋ ደጭ ሕሙማንን በአላህ ፈቃድ እንደፈወሰ አምነን እንቀበላለን። በእርግጥም አንድ ሙስሊም የኢየሱስን ነቢይነት አምና ካልተቀበለ ሙስሊም ሲባል አይችልም” ብሏል።

መልስ፤ ክርስቶስ እንደ ሌሎቹ ሰዎች ደረጃ መዳቢ አያስፈልገውም። ሁሉ በእጁ ሁሉ በደጁ የሆነ የሰማይና የምድር ጌታ ነው። ሙስሊሞች ክብር የሰጣችሁት እየመሰላችሁ “ነቢይ፣ የእግዚአብሔር መላክተኛ፣ በድንግልና የተወለደ፣ ታላላቅ ተአምር ያደረገ ታላቅ ነው” እያላችሁ ታምግሱታላችሁ። ይህ ሁሉ ከንቱ ውዳሴና ባዶ ቃላት ነው። በክርስቶስ ዘንድ ዋጋ የለውም፤ ክርስቶስ በምድር ላይ የቆየው 33 ዓመት ከሦስት ወራት ብቻ ነው። ሐዲስ

ኪዳንና ቁርባን እንዳስረዱት የአብ ቃል ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣውና ሥጋ የለበሰው ቀደም ሲል ነቢዩ ኢሳይያስ “የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድሆች የምስራችን (ወንጌልን) እሰብክ ዘንድ እግዚአብሔር ቀብቶኛልና፤ ልባቸው የተሰበረውን እጠግን ዘንድ፣ ለተማሪኩት ነፃነትን፣ ለታሰሩት መፈታትን እናገር ዘንድ ልኮኛል፣ የተወደደችውን የእግዚአብሔርን ዓመት እሰብክ ዘንድ፣ የሚያለቅሱትንም አፅናና ዘንድ” ሲል በተናገረለት ትንቢት መሠረት ድውይ መፈወሱ ሙት ማስነሳቱ፣ አጋንንት ማውጣቱ፣ ሞቶ መነሳቱና ወደሰማይ ማረጉ የእምላክነቱ መግለጫ ነው። ይህን ሐቅ ላለመቀበል የሚደረግ መከላከል ራስን ማታለልና የዋህነት ነው። አ.ላ. 61 ቁ. 1-3

አስደሳች አጋጣሚ

ከመቶ ዘጠና በላይ የሆኑት የክርክሩ ተሳታፊዎች ሳይደሰቱም ሳይገረሙም አልቀሩም፤ ምናልባት ጆሯቸውን ማመን ያልቻሉ አይጠፉም፤ የክርክሩ ይዘት ሙስሊሞች ከክርስቲያን ወንድሞቻቸው መልካም ስምን ለማትረፍ የሚያደርጉት ጥረት ነው የሚል አስተሳሰብ ሳይፈጠር አልቀረም ማለትም ሙስሊሞች ስለ ኢየሱስ ጥቂት መልካም ቃላት በመወርወር በምላሹ በአፃፋው ክርስቲያኖች ስለ ነቢዩ ሙሐመድ ጥቂት በጎ ቃላት እንዲናገሩላቸው በመሻት ያደረጉት “እከክልኝ ልከክልህ” ዓይነት ጨዋታ ሳይመስላቸው አልቀረም፣ ይህ ግን ቅሌት ወይም መናፍቅነት ነው ብሏል።

መልስ፤ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከማንም የመናፍቃን ጉባኤ ክብርና ምስጋና አይፈልግም፣ በሰማይ ዕልፍ አፅላፋት መላእክት፣ በምድር ደቂቀ አዳም ሌሊትና ቀን ያመሰግኑታል፣ እንደእምላክነቱ (እንደአዳኝነቱ) አምነን ብናከብረው ያከብረናል፣ ብንወደው ይወደናል፣ ብናስበው ያስበናል፣ ዋጋችንንም ይከፍለናል፣ እንደእግዚአብሔርነቱ ባናከብረው ግን በነፍስ በሥጋችን ይፈርድብናል፣ ይቀጣናል። ሃይማኖት “እንካ በእንካ” የሚተላለፍ ስጦታ አይደለም፣ ተመራምሮ አውቆ የሚድኑበት ረቂቅ መለኮታዊ

ፍልስፍና ነው። በዓለም ፍጻሜ ዘመን ዋጋ ከፍሎ የሚያሰናብት የማርያም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

“የሰው ልጅ (ክርስቶስ) በምስጋና ክብሩ በመጣ ጊዜ ቅዱሳን መላእክት ክርስቶስ ጋራ ያን ጊዜ በምስጋናው ዙፋን ይቀመጣል፤ እሱም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ ጠባቂ በጎችን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለያቸዋል፤ በጎችን በቀኝ ፍየሎችን በግራው ያቆማል፤ ያን ጊዜ ንጉሡ በቀኝ የቆሙትን ይላቸዋል፤ እናንተ የእባቲ ቡሩካን ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ትወረሱ ዘንድ ወደ እኔ ኑ፤ ... ከዚያ በኋላ ደግሞ በግራው የቆሙትን እናንተ ርጉማን ከእኔ ራቁ ሂዱ ወደ ዘላለም እሳት ለሰይጣንና ለመላክተኞቹ ወደተዘጋጀው ይላቸዋል” ማቴ. 25 ቁ. 31-41 ተመልከት።

ሥር የሰደደ ጥላቻ

“ክርስቲያኖች ቢጠረጠሩን አይፈረድባቸውም፤ ለዘመናት የተካኑትና የሠለጠኑት በዚህ መልክ ነውና፤ ይኸውም ሙሐመድንና ኢስላምን እንዲጠሉ በተቀናበረ ፕሮግራም ውስጥ እንዲያልፉ ተደርገዋል፤ በዚህ ረገድ የዛሬ 150 ዓመት ገደማ ተማህን ካርላይል ስለክርስቲያን ወንድሞቹ እንዲህ ብሏል “በመጥፎ ስሜት በመነሳሳት በዚህ ሰው (በነብዩ ሙሐመድ) ላይ የለጠፍናቸው ቅጥፈቶች የሚያሳዝኑ እኛ ነው፤ ቢሆንም ትክክለኛውን የኢስላም መልእክት ሳይረዱ በጥርጣሬና ባላቀቂነት ለሚኖሩት 1,200,000,000 ክርስቲያኖች በከፊል ተጠያቂ የምንሆነው እኛ ሙስሊሞች ነን፤ ክርስቲያኖች በኢስላም ላይ ያላቸውን የተሳሳተ አመለካከት ለመቀየር ያደረግነው ሁነኛ ጥረት የለም” ተብሏል።

መልስ፤ እኛ ክርስቲያኖች በእስልምና ሃይማኖት ላይ እንዲን ሥር የሰደደ ጊዜያዊ ጥላቻ የለንም፤ ሙሐመድንና ሃይማኖቱንም እንድንጠላ የተቀናበረ ፕሮግራም አልተላለፈልንም፤ የፈጠራ ወሬ ነው። የክርስቲያኖች መመሪያ ክርስቶስ ያስተማረው ወንጌልና ሐዋርያት የጻፏቸው መልዕክቶች ናቸው። ከነዚህ በየትኛው ክፍል

ውስጥ ነው የተቀናበረው የጥላቻው ፕሮግራም የተላለፈው? ከጌታችን ከመድኃኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የተላለፈልን መመሪያ “እኔ ግን እላችኋለሁ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ የሚረግግኝሁን መርቁ፤ ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ፤ ለሚያሳድጁችሁም ጸልዩ” የሚል ፍቅርንና ትሕትናን የተላበሰ ማህበራዊ ኑሮን የሚያስተምር ነው። ማቴ. 5 ቁ.44።

ትክክለኛውን ነገር ለማወቅ ከተፈለገ በክርስትናና በእስልምና ሃይማኖቶች መካከል የዓለማዊ ልዩነት ብቻ ሳይሆን የፍልስፍናም ልዩነት አለ፤ እኛ ክርስቲያኖች “እግዚአብሔር በስም ሦስት በመለኮት እንደ እግዚአብሔር ነው” እንላለን፤ ሙስሊሞች ግን “እግዚአብሔር አንድ ነው” ትላላቸው፤ “ክርስቶስ እምላክ ነው ወረደ ተወለደ” ስንል፤ እናንተ ግን “ክርስቶስ ነቢይ ነው እምላክ አይወርድም አይወለድም” ትላላችሁ፤ ይህ ግዙፍ ልዩነት ነው፤ ይህም ግዙፍ ልዩነት የመጣው ከክርስቶስ ልደት ወዲህ ከ600 ዓመት በኋላ ነው፤ ክርስቲያኖችስ እንዴት አላቀቁዎቻችሁ ይባላሉ? እግዚአብሔር ይቅር ይበላችሁ፤ አላቀቁዎችስ እናንተው ሙስሊሞች ናችሁ፤ ፍጡርና ፈጣሪን ለይታችሁ ባለማወቃችሁ፤ ተጠያቂዎችም የምትሆኑት በራሳችሁ እምነት እንጂ በክርስቲያኖች አምልኮት በከፊልም ሆነ በሙሉ ተጠያቂዎች እንደማትሆኑ ላረጋግጥላችሁ እወዳለሁ፤ ማንም ቢሆን የዘራውን ያጭዳል እንጂ ሌላው የዘራውን አያጭድም፤ ተማስ ካርላይል እንዲህ ብሏል ክርስቲያኖች ሞቾች (አላቀቁዎች) ናቸው እያሉ የሌሎችን ነውር ነቀፉ ከማውራት ይልቅ አስቀድሞ የራስን ነውር ማስወገድ ያስፈልጋል፤ የኋላ ኋላ ከተጠያቂነት እንደማታመሙ ከወዲሁ ተረድታችሁ ግንዛቤ በመውሰድ ራስን ማስተካከል ብልህነት ነው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “አትፍረዱ እንዳይፈረዱባችሁ በሰፈራችሁበት ላይን በመዘናቸሁበት ሚዛን ይሰፈርላችኋልና፤ ለምን በወንድምህ ዓይን ላይ ያለውን ስንጣቂ ታያለህ? በራስህ ዓይን ላይ ያለውን ምስሶ ሳታይ እንዴትስ ከወንድምህ ዓይን ላይ ስንጣቂ ላውጣልህ ትላለህ? እነሆ ባንተ ዓይን

ላይ ስንጣቁ አለ። እንተ ግብዝ አስቀድመህ በራስህ ዓይን ላይ ያለውን ስንጣቁ አውጣ፤ ከዚያ በኋላ በባልንጀራህ ዓይን ላይ ያለውን ምስራቅ ታወጣለህ። ላውጣልህ ትለዋለህ” ይላል ማቴ. 7 ቁ. 1-6 ተመልከት።

የክርስትና ውቅያኖስ

ደቡብ አፍሪካ የክርስትና ውቅያኖስ ናት፣ ከአፍሪካ አህጉር ሊቢያ ከፍተኛ የሙስሊም ሕዝብ አጋዝ ስላላት የምትኮራ ከሆነ ደቡብ አፍሪካም ባላት የክርስቲያኖች ቁጥር ልትኮራ ይገባታል። በዚች የክርስትና ውቅያኖስ (ደቡብ አፍሪካ) የሙስሊሞች ቁጥር ከጠቅላላው ሕዝብ ሁለት ከመቶ ብቻ ነው፣ ደምጽ የሰሸና አናሳ ነን፣ በቁጥር በምንም የማንገባ በፖለቲካው መድረክም ምንም ቦታ የሌለን ስንሆን በኢኮኖሚው መስክም ያጣን የነጣን ድህ ነን፣ እንደ እኛን ሄመር ያለው ግለሰብ የመላውን ሙስሊም ንብረት ሊገዛ ይችላል፣ ያለንበት ተጨባጭ ሁኔታ ለእንቅስቃሴ አይጋብዝም ብለን ብንቀመጥም ምናልባት ይቅርታ ይደረግልን ይሆናል፣ ግን በጭራሽ አናደርገውም ተወደደም ተጠላም የፈጣሪን ፍላጎት ማስተጋባትና እውነትን የማወጅ ግዴታ አለብን። እ.የሱስ እንዲህ ብሏል፣ “እውነትን ታውቃላችሁ፣ እውነትም አርነት ታወጣችኋለች” ብሏል ዮሐ. 8 ቁ. 32።

መልስ፣ መድኃኒታችን እ.የሱስ ክርስቶስ ከላይ የተጠቀሰውን አንቀጽ የተናገረው ለዘመናት በተስፋ ይጠባበቁት የነበረው መሢሕ ክርስቶስ ራሱ መሆኑን አምነው ለተቀበሉት አይሁድ ደቀመዛሙርቲ መመሪያ እንዲሆናቸው ነው። ይህን ቃል ከመመሪያው (ከክርስትና ትምህርት) ውጭ የሆነ ኢአማኒ እ.የሱስ እንዲህ ብሏል እያለ ለፈለገው ዲስኩር ማጣፊጫ ሊያደርገው አይችልም፤ ቃሉ በውነት ለውነት የቆመ ሰው ለማስረጃነት ቢጠቅሰው ባልከፋም ነበር። የዚህ ጽሁፍ አዘጋጅ ግን ለውነት ዓላማ የቆመ ባለመሆኑ ሊጠቀምበት አይገባም፣ ለውነት የቆመ ቢሆንም የሊቢያን ሙስሊሞች መናገሪያነት፣ የደቡብ አፍሪካን የክርስትና ውቅያኖስን ሲመሰክር ኢትዮጵያም በምሥራቅ

አፍሪካን የክርስትና ውቅያኖስን ሲመሰክር ኢትዮጵያም በምሥራቅ አፍሪካ ብቸኛ የክርስትና ደሴት ሆና መኖሯን ሊመሰክር በተገባው ነበር፣ የክርስትናን ሕይወት በመቀበል ከደቡብ አፍሪካና ከኢትዮጵያ ግን ይቀድማል? ኢትዮጵያ ክርስትናን በመቀበል እንኳን ደቡብ አፍሪካ አውሮፓ አይቀድማትም፣ መጠቀስ የሚገባው መጠን ስፋቱ ብቻ ሳይሆን ቀዳሚነትም መታሰብ ነበረበት፤ ይሁን እንጂ ጸሐፊው ይህ ሁሉ ዓላማው አልነበረምና አያስደንቅም።

ሁለተኛ ምዕራፍ

ኢየሱስ በቁርዓን

ክርስቲያኖች ያልተረዱት ጉዳይ

ሙስሊሞች ስለኢየሱስና ስለእናቱ ማርያም የሚያሳዩት እውነተኛ ፍቅርና አክብሮት የመነጨው የእምነታቸው መነሻ ከሆነው ከቅዱስ ቁርዓን መሆኑን ክርስቲያኖች የተረዱት አይመስሉም፤ እንዲሁም ማንኛውም ሙስሊም ከቡሩን የኢየሱስን ስም ሀድረት (ከቡር) ሰይድ (ነቢዩ) እና የመሳሰሉትን የመጻፍት ቅጾች ሳይጨምር ለመናገር የማይደፍር መሆኑንና የኢየሱስም ስም በተነሳ ጊዜ “አለይሂ ሰላም” ሰላም በርሱ ላይ ይሁን ሳይል እንደማያልፍ ክርስቲያኖች አላወቁትም። ከላይ የተጠቀሱትን የክብር ቃላት ሳያክል ኢየሱስን በስሙ ብቻ ሲገልጽ የተሰማ ሙስሊም ዋልጊ (ሰድ) እንደሚባል እውቅ ነው። ክርስቲያኖች ኢየሱስ በቁርዓን ውስጥ የመጨረሻው ነቢይ ሙሐመድ (ሰ.ዐ.ወ.) በስም ከተወሰዱት አታዝ ባምስት እጥፍ የርሱ ስም እንደተወሰነም አያውቁም፤ እቅሬን ለማስቀመጥ የኢየሱስ ስም 25 ጊዜ ሲጠቀስ የነቢዩ ሙሐመድ ስም ደግሞ አምስት ጊዜ ብቻ ተወስዷል። ለምሳሌ “.....የማርያምን ልጅ ኢሳንም ግልጥ ታምራቶችን ሰጠነው፤ በቅዱስ መንፈስም አበረታኝው” ይላል፤ ቅዱስ ቁርዓን 2 ቁ. 87፤ “.....ማርያም ሆይ አላህ ክርሱ በሆነው ቃል ስሙ አልመሥሎ አላ የማርያም ልጅ በሆነ ያበሰርሻል” ቅዱስ ቁርዓን 3 ቁ. 45።

“.....የመርየም ልጅ አልመሥሎ አላ የአላህ መልክተኛ ነው” ቅዱስ ቁርዓን 4 ቁ. 171፤ “በፈለጎቻቸውም (በነቢያቶቻቸው ፈለግ) ላይ የመርየምን ልጅ ኢሳን በተውራት በስተፊቱ ያለውን እረጋጋጭ ሲሆን እስከተልን” ቅዱስ ቁርዓን 5 ቁ. 46፤ “ከክርያንም የሆነም ኢሳንም ኤልያስንም (መራን) ሁሉም ከመልክተኞቹ ናቸው” ቅዱስ ቁርዓን 6 ቁ. 85።

መልስ፤ እኛ ክርስቲያኖች ለኢየሱስና ለእናቱ የምትሰጧቸውን ክብር በሚገባ እናውቃለን፤ ነገር ግን ኢየሱስ በቁርዓን ውስጥ 100 ጊዜ ቢወሰንም አምላክነቱንና አዳኝነቱን አይተካም፤ ክርስቶስ ትንቢት ተነግሮለት ሱባኤ ተቆጥሮለት የመጣ አዳምና ልጆቹ ሲጠብቁት የኖረ መድኃኒት መሆኑን አምኖ ያልተቀበለ ሁሉ አሁንም አልዳነም፤ እናንተ ሙስሊሞች ከእኛ ያልተረዱትና እኛንም እናንተንም ለያይቶን የኖረው ታላቁ የብረት አጥር የክርስቶስን አምላክነትና አዳኝነት ያለመቀበላችሁ ብቻ ነው፤ ክርስቶስን አከበራችሁት አላከበራችሁት እግምት ውስጥ አይገባም፤ ራሱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የክብር ባለቤት ነው፤ “እኔ ግን ከሰው ምስክር አልቀበልም የላከኝ አብ እርሱ ስለእኔ መስክሮልኛልና፤ ድምፁን ከቶ አልሰማችሁትም፤ መልኩንም አላያችሁትም፤ እርሱ የላከውን እናንተ አታምኑምና” ዮሐ. 5 ቁ. 34-38።

ኢየሱስና መጻፍት

“ምንም እንኳ ኢየሱስ በቁርዓን ውስጥ 25 ጊዜ በስም ቢጠቀስም “አብን ማርያም” “የመርያም ልጅ መሥሎ በዕብራይስጥ መሳያህ ማለትም ክርስቶስ “አብዱላሂ” የአምላክ ባሪያ “ረሱሉሷህ” የአላህ መልክተኛ በሚሉ የክብር ስሞችም ተጠርቷል፤ የአላህ ቃል የአላህ መንፈስ የአላህ ተአምር እና መሰል የክብር መግለጫ ሐረጎች ኢየሱስን በመግለጥ በ15 የቁርዓን ምዕራፎች ውስጥ ተሰባጥረው ይገኛሉ። ትፋስ ቁርዓን ይህን ታላቅ የፈጣሪ መልክተኛ በአክብሮት እንዳጠላ ሁሉ ሙስሊሞችም ከ1400 ዓመታት በላይ ኢየሱስን ከግክብርና ከመውደድ ጫፊ ላሉም። በትፋስ ቁርዓን ውስጥ የኢየሱስን ክብር ዝቅ የሚያደርግ አገላለጥ አከራሪ ክርስቲያን እንኳ ሊያገኝ ፈጽሞ አይችልም”።

መልስ፤ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰምና የክብር ድሀ አይደለም፤ የሰም ባለጸጋ የክብር ባለቤት ነው፤ ሙስሊሞች ኢየሱስን

በስም ብታቆላምጡት በቃላት ብትክቡት ብትልቡት አይጠቅማችሁም አትጠቅሙትም፤ የማርያም ልጅ የመሢሕ ክርስቶስ መውረድ መወለዱንና አዳኝነቱን ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋራ እኩልነቱን አምናችሁ እስካልተቀበላችሁ ድረስ ዋጋ የላችሁም፤ “እነሆ የእግዚአብሔር በግ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ”፤ “ወልድን የሚክድ ሁሉ አብ ክርስቶስ ጋራ የለም፣ በወልድ የሚያምን አብም ደግሞ ክርስቶስ ጋራ ነው” “በእኔ በኩል ካልሆነ በስተቀር ወደአብ ሊመጣ የሚችል የለም” ዮሐ. 1 ቁ. 29፣ 1ዮሐ. 2 ቁ. 23፣ ዮሐ. 6ቁ. 44፣ ማቴ. 16 ቁ. 16 ተመልከት።

ኢሳ ወደ ኢየሱስ

ቅዱስ ቁርባን ኢየሱስን የሚጠራው “ኢሳ” በማለት ነው። በእርግጥ ይህ ስም ገና ሲወለድ የተጠራበት በመሆኑ በብዙ ቦታ ተከትቦ እናገኘዋለን። “ኢሳ” በአረብኛ “ኤሳው” በእብራይስጥ ሲሆን ብሉያዊ (ጥንታዊ) አጠራሩ ደግሞ “የሀቡ” ነበር። ይህም ጥንታዊ ስያሜ የምዕራቡ ሕዝብ ክርስቲያን ኢየሱስ በማለት ላቲናዊ ቃና እንዲኖረው አድርጎታል። ኢየሱስ (JESUS) በተሰኘው ስም ውስጥ የምናገኛቸው ሁለት ፊደሎች " J (ጅ) " እና ሁለተኛው " S (ኤስ) " በእርጅናሉ በኢየሱስ ቋንቋ ውስጥ የሉም፣ በሴማዊ ቋንቋዎች ውስጥም አናገኛቸውም፤ ቃሉ ያለምንም ውጣ ውረድ ኤሳው (ESAU) ነው፣ ኤሳው የተለመደ የአይሁድ መጠሪያ ስም ነው። “ዘፍጥረት” በሚል መጠሪያ በሚታወቀው የመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያ መጽሐፍ ውስጥ ብቻ ከ30 ጊዜ በላይ ተጠቅሷል፣ በኢየሱስ ላይ የስቅላት ፍርድ ካሳለፈው ከአይሁድ ፣ ባሕሪ ሳንሂድሪን መካከል ቢያንስ አንድ “ኢየሱስ” (JESUS) የሚባል ሰው እንደነበረ ይታመናል። አይሁዳዊው የታሪክ ሊቅ ጆሴፊስ “ቡክ ኦፍ አንቲኪውቲስ” በተሰኘው መጽሐፍ 25 ኢየሱስ ተብለው የሚጠሩ ሰዎችን ጠቅሷል። አዲስ ኪዳን በርያሱስ (BAR-JESUS) ስለተባለ ጠንቋይና ሐሰተኛ ነቢይ አውግቷል የሐዋ. ሥራ 13 ቁ. 6

ኢየሱስ የተባለ (JESUS-JUSTUS) የጳውሎስ ዘመናዊ የሆነ ሚሲዮናዊ ክርስቲያንም እንደነበረ በቆላስይስ 4 ቁ. 11 ተጠቅሷል። በእርግጥ እነኚህ ሰዎች ከመርያም ልጅ ኢሳ የተለዩ ማለትም ሞክሼዎች ብቻ ነበሩ። ኤሳው (ESAU) የሚለውን መጠሪያ ወደ ኢየሱስ (JESUS) በመቀየር አዲስ ስም ተፈጠረ። ክርስቶስ ካረገ ከሁለት ዓመት በኋላ ይህ እንግዳ ስም ኢየሱስ የልጅቻቸው መጠሪያ ስም እንዲሆን አይሁዳውያንም ሆኑ ክርስቲያኖች ፈቃደኞች አልነበሩም፣ ምክንያቱም አይሁዳውያን ኢየሱስ የነርሱን እምነት ያልተቀበለ በመሆኑ ስሙን እንኳ መስማት የሚቀፋቸው ሆኑ፣ ክርስቲያኖች ደግሞ የአምላካቸው መጠሪያ በመሆኑ ይህን መለኮታዊ ስም ለሰብአዊ ፍጡር ሊያጋሩት አልፈለጉም። ሙስሊሞች ግን ልጆቻቸውን ኢሳ ብለው ለመሰየም አያቅማሙም፣ ምክንያቱም ይህ ስም ያንድ ክቡር የአላህ ባሪያና አገልጋይ መጠሪያ በመሆኑ ነው ብሏል።

መልስ፣ የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ ኤሳው ከተባለው ስም ኢየሱስ የተባለው እንግዳ ስም ተፈጠረ ሲል በኢየሱስ ላይ የስም ማጥፋት ዘመቻ ከፍቷል፣ ዘመቻው ሙስሊሙን አይጠቅምም፣ ክርስቲያንም አይጎዳም። ኢየሱስ የተባለው ስም ሰው-ሠራሽ አይደለም። ከሦስቱ ቅዱስ (ሥላሴ) አንዱ የማርያም ልጅ በፊደል ፎርሙላ ስም አልወጣለትም፤ መልቲው ጸሐፊ “ኢየሱስ” ገና ሲወለድ የተጠራበት ስም ነው ብሏል፣ ቅጠፊት ነው ወይም አለማወቅ ነው፤ ገና ከመጠነሱ በፊት ነው የወጣለት፣ ከመጠነሱ በፊት ቅዱስ ገብርኤል “ወንድ ልጅ ትወልጃለሽ ስሙንም ኢየሱስ ብለሽ ትጠሪዋለሽ” በማለት ስሙን ከነትርጓሜው ነግሯታል። ኢየሱስ ማለት “መድኃኒት” ማለት ነው። ማቴ. 1ቁ.21፣ ሉቃ. 1 ቁ.31፣ 2 ቁ.21።

“በርካታ ማስገንዘቢያዎች” የሚለው በመጨረሻዎቹ ገዎች መልስ ተሰጥቶበታልና በዚያው ይመልከቱ።

ሦስተኛ ምዕራፍ

የማርያም መወለድ (መለኮታዊ ራዕይ)

ታሪኩ እንዲህ ነው፤ የኢየሱስ ሴት እያት የመርየም እናት ሐና መሀን ነበረች፤ እላህ (ሱ.ወ.) ልጅ ይሰጣት ዘንድ ከልቧ መግጠን ጀመረች፤ ልጅ ከተቀረጸም የቤተመቅደስ አገልጋይ እንደምታደርገው ተሳለች፤ እላህም ልመናዋን ተቀበላትና መርየም ተወለደች፤ ሐና የተመኘችው ወንድ ልጅ ስለነበረ በተወለደችው ልጅ እምብዛም አልፈነደቀችም፤ ራሷ ለተሳለችው አገልግሎት ሴት ልጅ እንደ ወንድ ልጅ ብቁ ልትሆን እንደማትችል ተሰማት፤ ታዲያ ምን ታደርግ? ስዕለት አለባት፤ የነበራት አማራጭ መርየም እስከታደግና ራሷን እስከትችል መጠበቅ ነበር፤ ጊዜው ደረሰ፤ ሐና የምታንጓን ልጇን ወደ ቤተ መቅደስ ወሰደች፤ እንደታገለገልም አስረከበቻት፤ እያንዳንዱ መምህር ለዚች ተወዳጅ ልጅ የነፍስ አባት ለመሆን ቋመጠ፤ በመካከላቸው ጭቅጭቅ ተፈጠረ፤ ዕጣም ተጣጣሉ፤ ዘካርያስ ከብዙ ውዝግብ በኋላ ባለዕድል ሆነ ተብሏል፤

መልስ፤ ባለታሪኩ ይናገር፤ መለኮታዊ ራዕይ የሚለው በዚሁ ተጠቃላል። የደንግል ማርያም እናት ሐና አባቷ ኢያቄም ይባላሉ፤ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ደጋግ ሰዎች ነበሩ፤ እግዚአብሔር የተባረከ ልጅ እንዲሰጣቸው ይለምኑት ነበር። ልጅ ከተወለደ ወንድም ይሁን ሴት ለእግዚአብሔር አገልጋይ እንደሚደርጉት ተሳሉ፤ ስዕለታቸው ሰምሮ ደንግል ማርያም ተወለደች፤ ሦስት ዓመት ሲሆናት እናትና አባቷ ወሰደው ለካህናት ሰጧት፤ ሊቀ ካህናቱ ዘካርያስ ይባላል። ዘካርያስ ሕዝቡን በደወል ሰብስቦ ስለኑሮዋ ሲመካከሩ የእግዚአብሔር መልአክ ሰማያዊ መና ሰማያዊ ጽዋ ይዞ በአየር ላይ ታየ፤ ለሕፃና የወረደ ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ይሆናል በማለት ትተዋት ፈቀቅ ሲሉ መልአኩ ወደርሷ ወርዶ መግባት ወደመጣበት ተመለሰ፤ ካህናቱም የምግቧ ነገር ከተያዘልን ችግር የለም በማለት ወደ ቤተ መቅደስ አስገብተው አስቀመጧት፤ ቅድስት ንጽሕት ደንግል ማርያም

ከእናትና ከአባቷ ተለይታ ቅዱሳን መላዕክት እያሚወቅትና እያረጋገጠ በቤተ መቅደስ 12 ዓመት ተቀመጠች፤ ከእናት ከአባቷ ጋር የቆየችው 3 ዓመት በድምሩ 15 ዓመት ሲሆናት ቅዱስ ገብርኤል ወደርሷ ቀርቦ “ፀጋን የተሞላሽ ሆይ! ደስ ይበልሽ እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ነውና፤ ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ እንኛ የተባረክሽ ነሽ” አላት፤ እርሷም ከነገሩ የተነሳ ደንገጠችና ይህ ዓይነቱ ሰላምታ ምንድነው? በማለት አሰበች፤ መልአኩም ማርያም ሆይ! አትፍሪ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፀጋን አግኝ ተሻልና፤ እነሆም ትፀንሻለሽ፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም ኢየሱስ ብለሽ ትጠራለሽ፤ ይህ ታላቅ ይሆናል፤ የልዑል ልጅም ይባላል፤ እግዚአብሔር እምላክም ያባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤ በያዕቆብ ወገን ላይ ለዘላለም ይነግሣል፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም አላት፤ ማርያምም ወንድ ሳላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል አለችው፤ መልአኩም መንፈስ ቅዱስ ወደ እንኛ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይጋርድሻል፤ ስለዚህ ቅዱሱ ካንቺ የተወለደው የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል፤ እነዚች ዘመድሽ ኤልሳቤጥ በእርጅናዋ ጊዜ ልጅ ፀንሳለች፤ ይህም ወር ስድስተኛዋ ነው ለዚያች መካን ለምትባለው፤ ማርያምም እነሆኝ የእግዚአብሔር ባርያ እንደታልህ ይደረግልኝ አለችው፤ ወዲያው ከሦስቱ አንዱ እግዚአብሔር ወልድ (የአብ ቃል) በማሕፀኗ አደረገ።

በዚያ ወራት ማርያም ፈጥና ተነስታ ወደ ሊባኖስ ተራራ ሄደች፤ ወደ ዘካርያስም ቤት ገብታ ለኤልሳቤጥ ሰላምታ ሰጠቻት፤ ኤልሳቤጥ የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፅንሱ በሆዷ ዘለለ፤ በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ መላባት፤ በታላቅ ድምፅም እንዲህ ስትል ጮኸች፤ ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ፤ የማሕፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው፤ የጌታዬ እናቱ ወደ እኔ ትመጡ ዘንድ ይገባልን? እነሆ! ሰላምታሽን በሰማሁ ጊዜ ፅንሱ በሆዴ በደስታ ዘሏልና።

ማርያም አለች “ነፍሴ እግዚአብሔርን ታላቅ ታደርገዋለች፤ መንፈሴም በእምላኬ በመድኃኒቱ ደስ ይላታል፤ የባሪያውን መዋረድ አይቷልና፤ እነሆ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑኛል፤ እርሱ ብርቱ የሚሆን ታላቅ ሥራ በእኔ ላይ አድርጓልና፤ ስሙ ቅዱስ ነው” ይላል፤ ትክክለኛው የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ ይህ ነው።

ክብርት ማርያም

“ከላይ በሁለተኛ ደረጃ በማመልከቻነት የተጠቀሰው ርዕሰ ጉዳይ የኢየሱስ አወላለድ በቁርዓን ውስጥ በሁለት ቦታዎች ተገልጧል፣ በምዕራፍ 3 እና በምዕራፍ 19 በኚህ ምዕራፍ ውስጥ የኢየሱስን ልደት መነሻው ካደረገ ትረካ ጋር በተያያዘ የእናቱን የማርያምን ታሪክና በዲክል ኢስላም ውስጥ የያዘችውን እጅግ ከፍተኛ ስፍራ ገና ኢየሱስን የመጠነውን ዜና ከመስማቱ በፊት እናነባለን”፣

“መልእክት ያሉትን አስታውሱ፣ ማርያም ሆይ! አላህ በእርግጥ መረጠሽ፣ እነዓሽም፣ በዓለማት ሴቶች ላይ መረጠሽ” ቅዱስ ቁርዓን 3 ቁ. 42፣

“በዓለማት ሴቶች ላይ መረጠሽ” ለማርያም ይህን የመሰለ ክብር በክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንኳ አናገኝም፣ ቁርዓናዊው እንቀጽ በመቀጠል እንዲህ ይላል፣ “መርያም ሆይ! ለጌታሽ ታዘገ፣ ስገጂ፣ ከእጎንዳሾችም ጋር አጎንብሽ” ቅዱስ ቁርዓን 3 ቁ. 43፣

መልስ፣ ለኢየሱስ እናት ለማርያም ቁርዓን የሰጠውን ዓይነት ክብር በክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስ ወስጥ አይገኝም የተባለው፣ “ዓባይን ያላየ ምንጭ ያመሰግናል” ነው የሉቃስ ወንጌልን አላነበብሁም ማለት ይቻላል፣ ከዚህ በላይ የተጠቀሰው የሉቃስ ወንጌል (ምዕራፍ አንድ ከቁጥር ሺያ ሰድስት እስከ አርባ ዘጠኝ) ቅዱስ ገብርኤል ቅድስት ድንግል ማርያምን በሰፊው ያነጋገረበት ኤልሳቤጥም ስለድንግል ማርያም የሰጠችው ምስክርነትና በኋላም ራሷ ድንግል ማርያም እግዚአብሔርን ያመሰግኑበት ልዩ ምዕራፍ ቁርዓን ተናገራቸው ከተባሉት ጥቂት ቃላት ጋር ያለውን ልዩነት ስፋትና ጥልቀት አንባቢ አመዛዝኖ ይፍረደው፣ ከዚህም ሌላ ስለ

ቅድስት ድንግል ማርያም በቤተ ክርስቲያናችን የተጻፈላት ውዳሴ ቅዳሴ ቁጥር ስፍር የለውም፣ እንግዲህ የሌላውን ታሪክ ጠንቅቆ ላያውቁ ላስተዋውቃችሁ ማለት ምጥ ለእናቷ አስተማሪች ማለት አይደለምን? እንዲያውስ የልጅን የክርስቶስን አምላክነትና አዳኝነት ከማይቀበሉ ወገኖች ስለ እናቱ ስለ ድንግል ማርያም ምን ዓይነት ትረካ እንጠብቃለን? አፈቀላጤዎች ታሪካችንን ስለማ.ታ.ው.ቁ.ት አርፋችሁ ብትቀመጡ ምን አለ?

የመልእክታቸው ምንጭ

“ታሪኩ ከላይ እንደቀረበው ነው፣ ነገር ግን ሙሐመድ (ሱ.ዐ.ወ) ይህን ታሪክ ከየት ይሆን ያገኘት? በመሠረቱ ነቢዩ ሙሐመድ ማንበብና መጻፍ የማይችሉ ዑመይ መሆናቸው ለማንም ግልጥ ነው፣ በቅዱስ ቁርዓን 3 ቁ.44 እንደተገለጠው ነቢዩ ሙሐመድ ይህን ታሪክ የተረኩት በመለኮታዊ ራዕይ (ወሀይ) በመመራት ነው፣ “አያ ሙግት አይታክቱ” ግን ይህን አይቀበልም፤ “ይህ የሙሐመድ ፈጠራ ነው፣ (ሙሐመድ) ቁርዓንን ያዘጋጀው ከአይሁድና ከክርስቲያን ቅዱሳት መጻሕፍት በመገልበጥ በመኮረጅና በማጭበርበር ነው” ይላል፣ ምንም እንኳ ቁርዓን ሙሉ በሙሉ የአላህ ቃል መሆኑን የምናውቅና እምነት ያህል የማንጠራጠር ብንሆንም ለገዜው ለክርክሩ ሃይት ከነቢዩ ሙሐመድ (ሱ.ዐ.ወ) ተቃዋሚዎች ጋር እንስማማና ነቢዩ ከዚህም ከዚያም አጋጭተው የገፉት “ኪታብ” ነው እንበል፣ በበኩላችን ደግሞ ሙስሊም ያልሆኑ ሕዝቦች ለሚከተለው ጥያቄ መልስ በመስጠት እንዲተባበሩን እንሻለን፣ “ሙሐመድ ዓረብ እንደነበሩ ትጠራጠራላችሁን?” አዎ የሚሉ ካሉ ከነርሱ ጋር በመነታረክ ጊዜ ማጥፋቱ ከነቱ ነው፣ ቀልብ ገዝተው የነቢዩ ሙሐመድን (ሱ.ዐ.ወ) ዓረባዊነት ያለማመንታት ከሚቀበሉት ጋር ግን ውይይቱን መቀጠል ይቻላል።

ከዓረብ ወገን የሆኑት እኚህ ሰው (ነቢዩ ሙሐመድ) በመጀመሪያ ጊዜ ቁርዓናዊውን መልዕክት ያሰሙት ለዓረቦች

እንጂ ለሕንጻዎቹ ለቻይናዊ ወይንም ለናይጄሪያዊ ሙስሊሞች አልነበረም? አዎ! ለራሳቸው ወገኖች ቢሰማሙም ባይሰማሙም ውበትን በተላበሰና የአድግጫችን ልብና አእምሮ በሚነካ ምጡቅ የእነጋገር ስልት የኢየሱስ እናት የአይሁዳዊቷ ማርያም ከዓለማት ሴቶች ሁሉ የተመረጠች ነች በማለት አወጁት ልብ ይበሉ! የገዛ እናታቸውን ባለቤታቸውን ሴት ልጃቸውን ወይም ሌላ ዓረባዊትን አይደለም፤ “ምርጥ” ሲሉ ያስተዋወቁት አይሁዳዊቷን ማርያምን እንጂ፤ ይህ ምን ማለት እንደሆነ ሊያብራራልን የሚችል አለ? ሙጅም ማንኛውም ሰው በሆነ ከማንኛውም ሴት ይልቅ እናቱን ሚስቱን ወይም ሴት ልጁን የሚያስበልጥና የሚያስቀድም ለመሆኑ ዋቢ መጥቀስ አያሻም፤ ታዲያ ነቢዩ ሙሐመድ (ሰ.ዐ.ወ) ለሦስት መቶ ሺህ ዓመታት ዓረብ ወገኖቻቸውን ከማናናቅ በጠላትነት ከመመልከትና ከማጥቃት ከማይሰዙትና ከማይተኙት አይሁዳውያን አብራክ የወጣቸውን ማርያምን ከዓለማት ሴቶች ሁሉ ባንደኛ ደረጃ ማስቀመጥ ለምን አስፈላጊታቸው? አይሁዳውያኑ እንደሆኑ አሁንም ቢሆን ዓረብ ወንድሞቻቸውን ከመናቅ አልተቆጠቡም” ይላል፤

መልስ፤ የጽሑፉ አዘጋጅ ከላይ እንደተገለጠው ሙሐመድ ቁርዓኑን የተረከቡት በመልክታዊ ራዕይ ተመርተው ነው፤ ነገር ግን “እነ ሙግት አይታከቱ” የሙሐመድ ፈጠራ ነው፤ ከሌሎች ኮርጂ ነው ይሉታል ብሏል፤ ማንም የፈለገውን ቢጸፍ ቢናገር መረጃ ቢኖረውም ባይኖረውም ሃይማኖት የግል ነው፤ ሙሐመድ አዲሱን እምነት (እስልምናን) መጀመሪያ ለዓረቦች ማስተማሩ ታሪካዊ ሂደት ነው፤ ታዲያ ከየት ሊጀምር ኖሯል? ሃይማኖትና ባህል (ጠቃሚም ይሁን ኅጂ) የሚጀምረው ከቤተሰብ መሆኑ ግልጥ ነው፤ ውሃ ካንድ ስፍራ መንጭቶ አካባቢውን ሳያለመልም አልፎ ተርፎ ምድረበዳውን አያለመልምም፤ ውሎ አድሮ ቀስ በቀስ ምድረ በዳውን ያርሳል፤ አካባቢውን ያለመልማል፤ ሃይማኖትም እንደዚሁ ነው ከቤተሰብ ነው የሚጀምር።

ሌላም ታሪካዊ ምሳሌ አለ፤ ሙሴ ለእስራኤል በመሪነት ከተመረጠ በኋላ እግዚአብሔር በደብረ ሲና የሰጠውን ሕግ (አስሩን

ትዕዛዛት) መጀመሪያ ያስተላለፈው ለወገኖቹ ለእስራኤል ነው፤ ክርስቶስም ከአይሁድ ቤተሰብ ተወልዶ ባደገበት በዚያው በኢየሩሳሌም አካባቢ ሕግ ወንጌልን ማስተማር የጀመረው ለወገኖቹ ለእስራኤል ነው፤ ስለዚህ ሙሐመድ በመጀመሪያ ዓረቦችን ማስተማሩ አግባብና የታሪክ ሂደት ነው እንጂ ዕንግዳ ነገር አይደለም።

ሙሐመድ ማንበብና መጻፍ የማይችል መሆኑ ቢታመንበትም የሙሴንና የክርስቶስን በተለይም የክርስቶስን ታሪክ በሚገባ የተረዳ ሰው እንደነበረ አይመረጠርም፤ በተለይ የክርስቶስን ታሪክ ከማጤኑ የተነሳ ዓረቦችም እንደዚህ ያለ ጠንካራ የሃይማኖት መሪ እንደሚያስፈልጋቸው አመነ።

ከዚህም ሌላ ሙሐመድ በዓረቡ ዓለም ውስጥ “እላህ አንድ ነው አይወርድም አይወልድም” ሲል የሰበከበት የተለየ ምክንያት ነበረው፤ ያን ጊዜ የዓረቡ ዓለም በ365 ቀናት ልክ ቁጥር ስፍር የሌላቸው አማልክትን (ጣዖታትን) አቁሞ በየሰማቸው ክብረ በዓል እያደረገ ያመልክ ነበር፤ እነዚህን ብዛት ያላቸው አማልክት (ጣዖታት) ከዓረቡ ዓለም ውስጥ ጠራርጎ ለማጥፋት ካደረገበት ፍላጎት የተነሳ “እላህ አንድ ነው ቢጤ (ሸሪክ) የለውም” ሲል የሙሴን ሕግ የሚመስል (አንድ አምላክን) ሰበክ፣ አስተማረ።

እባብ ያየ በልጥ በረዩ (በረገገ) እንደሚባለው የሥላሴንም አንድነትና ሦስትነት በዚህ አንጻር ተመልክቶት ይሆናል፤ ነገር ግን በዚህ አንጻር መመልከት አልነበረበትም፤ ትንቢት ተነግሮለት ሱባኤ ተቆጥሮለት የወረደ የተወለደ አምላክ ወልደ አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ ባጭር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ ባዲስ ኪዳን ውስጥ የሥላሴን አንድነትና ሦስትነት ለዓለም ሕዝብ ግልጥ አድርጎ ከማስተማሩም በላይ በመጨረሻም ለደቀመዛሙርቱ “እንግዲህ ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱና እሕዛብን ሁሉ አስተምሩ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው” ሲል እግዚአብሔር አንድም ሦስትም መሆኑን ገልጦ የሰጣቸውን ዘላለማዊ መመሪያ አላጤነውም ማለት ነው፤ ግቴ. 28 ቁ. 19።

ድንግል ማርያምን ከእናቷ ማሕፀን ጀምሮ ከሴቶች ሁሉ ለይቶ የመረጣት እግዚአብሔር ነው። ስለመመረጧ ምሥራቹንም የነገራት ቅዱስ ገብርኤል ነው። ቅዱስ ገብርኤል “ፀጋን የተመላሽ ሆይ! ደስ ይበልሽ እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ነውና፣ ከሴቶች ሁሉ ተለይተሽ እንቸ የተባረከሽ ነሽ፣ የማሕፀንሽም ፍሬ የተባረከ ነው” ሲል ሰማያዊ ምሥራቹን ነግሯታል። ከ600 ዓ.ም. በኋላ የተነሳው ሙሐመድ ደግሞ የቅዱስ ገብርኤልን ቃል በመኮረጅ “ከሴቶች ሁሉ የተመረጠች ናት” በማለት ቆንጽሎ ተናግሮታል። የትኛው እነጋገር ይበልጣል? የትኛውስ አገላለጥ ርካታ ይሰጣል? እንባቢው ይፍረድ።

ድንግል ማርያምም “ፀጋን የተመላሽ ሆይ! ደስ ይበልሽ” የሚለውን ቃል ሰምታ ክርስቶስን ፀንሳ ሳለች “ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ይመሰግኑኛል” ስትል በተናገረችው መሠረት ክርስቲያኖች “እናታችን እመቤታችን አማላጃችንና መመኪያችን ድንግል ማርያም ናት” እያሉ ይከብሯታል፣ ያገኛታል፣ ያመሰግኗታል። ድንግል ማርያምም በተሰጣት ቃል ኪዳን መሠረት ከልጅ ከወዳጅ ከአያሱስ ክርስቶስ ታማልዳቸዋለች፣ ከክፉ ነገር ትጠብቃቸዋለች፣ ረድኤቷን በረከቷን ታድላቸዋለች።

ሣራና አጋር

“አይሁዳውያን ዓይን ያወጣ ዘረኛነትን የተማሩት ከመጽሐፍ ቅዱሳቸው ነው፣ በመጽሐፋቸው እንደተናገሩት አብርሃም ሁለት ሚስቶች (ሣራና አጋር) ነበሩት፤ እኛ “ከአብርሃም ሕጋዊ ሚስት ከሣራ የተገኘን የአብርሃም ልጆች ስንሆን ዓረቦች ግን ከባሪያይቱ ከአጋር የተገኙ በመሆናቸው አጥንተ ሰባራ ዝቅተኞች ናቸው” ይላሉ አይሁዳውያን፤ ታዲያ ቁርዓንን የደረሰው (ፈጥሮ የጻፈው) ሙሐመድ ነው የሚሉ ሰዎች ሙሐመድ (ሰ.ወ) ዓረብ ሆነው ሳለ (ነገሩ በርግጥ እንደሚሉት ከሆነ) ለአይሁዳዊቷ ማርያም ከፍተኛ መዓርግ

መስጠታቸው ለምን እንደሆነ ሊገልጹልን ይችላሉ? መልሱ ቀላል ነው። ምርጫ አልነበራቸውም፤ የግላቸውን ፍላጎትና አሳብ በቁርዓን ምንባቦች ላይ የማስፈር መብትም ሆነ ሥልጣን አልነበራቸውም፣ እርሱ (ንግግሩ) የሚወርድ ራዕይ እንጂ ሌላ አልነበረም”፣ ቅዱስ ቁርዓን 53 ቁ.4።

መልስ፣ መጽሐፍ ቅዱስ የአይሁድ መጽሐፍ ብቻ አይደለም፣ በሰዎች ፍላጎትም የተጻፈ አይደለም፣ እግዚአብሔር በገለጣቸው በቅዱሳን አባቶች እዘጋጅነት የተጻፈ የታሪክ የሃይማኖትና የፍልስፍና መዝገብ ነው፣ 2ኛ ጴጥ. 1 ቁ. 21፣ ከዚህ የተነሳ መጽሐፍ ቅዱስን በመላው ዓለም የሚኖሩት አይሁዶችና ክርስቲያኖች የሃይማኖታቸው መመሪያ (የእግዚአብሔር ሕገ መንግሥት) አድርገው ተቀብለውታል። መጽሐፍ ቅዱስ የማይዳስሰው ታሪክ ባይኖርም ያለምክንያት የሴትና የወንድ ታሪክ ተሰጥሮ አይጻፍም፤ የሴቶች ታሪክ የሚጻፈው ከባሎቻቸው ጋር ወይም ልዩ ምክንያት ሲኖራቸው ነው።

የሣራና የአጋር ታሪክ ሊጻፍ የቻለው ከአብርሃም ታሪክ ጋር ነው። ሣራ የአብርሃም ሕጋዊት ሚስቱ ስትሆን አጋር ደግሞ ገረዱ መሆኗ በብሉይ ኪዳን ብቻ ሳይሆን በአዲስ ኪዳንም ተጠቅሷል፤ በተለይ የገረዲቱ የአጋር ታሪክ የተጻፈበት ልዩ ምክንያት ነበረው።

እመቤቷ ሣራ ልጅ ስላልነበራት አብርሃም ከአጋር ልጅ እንዲወልድ ሣራ ፈቀደችለት፣ አጋር ግን መፅኅሷን ስታረጋግጥ እመቤቷን መናቅ ማቃለል ጀመረች፤ እግዚአብሔርም መናቁን ተመልክቶ ሣራን አሰባት፣ ወንድ ልጅ ይስሐቅን ሰጣት፣ ሣራ ከአጋር የተወለደው እስማኤል ከልጅ ከይስሐቅ ጋር ሲጫወት አይታ የዚች ባሪያ ልጅ ከልጅ ጋር ሊወርስ አይገባውም በማለት ፊት ነሳቻት፣ ተበቀለቻት፣ በዚህ ምክንያት አጋር ልጅን ይዞ ወደ ምድረ በዳ ተሰደደች፣ እግዚአብሔር ግን አልተለያትም፣ የምትበላውና የምትጠጣው አላሳጣትም፣ ልጅም እስማኤል የምድረ በዳ አዳኝ ቀስተኛ ሆኖ አደገ።

በመጨረሻ እግዚአብሔር ከአብርሃም ጋር ቃል ኪዳን ሲገባ ሁለቱንም ልጆቹን ባርኮሎታል፤ እስግኤልን የብዙ ነገድ አባት እንደሚያደርገውና ከደስሐቅ ጋር ግን ቃል ኪዳንን እንደሚያፀና ዘፍጥረት ከ16 ቁ. 1-16፣ ከ21 ቁ.1-20 ያስረዳል። በአዲስ ኪዳንም ቅዱስ ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ ሣራን የወንጌል አጋርን የአራት ምዕሊ አድርጎ ጠቅሷቸዋል፣ ገላትያ 4 ቁ. 22-30

ከዕለታት አንድ ቀን እግዚአብሔር አብርሃም ወዳጁን ለፈትነው አስፀ የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሐቅን ሠዋልኝ አለው፣ አብርሃምም እንደታዘዘው ልጁን ይስሐቅን ለመስዋዕት አቀረበ፣ አብርሃም ልጁን ለማረድ እጁን ሲዘረጋ በብላቴናው ላይ አንዳች ነገር እንዳይደርግ የሚል ድምፅ ከላይ ሰማ፣ ቀና ብሎ ሲመለከት ቀንዱን በሐረግ የታሰረ በግ ከላይ ወደታች ሲወርድ አየ፣ ይስሐቅን ትቶ በጉን ሰውቷል፣ ዘፍጥረት 22 ቁ. 1-13

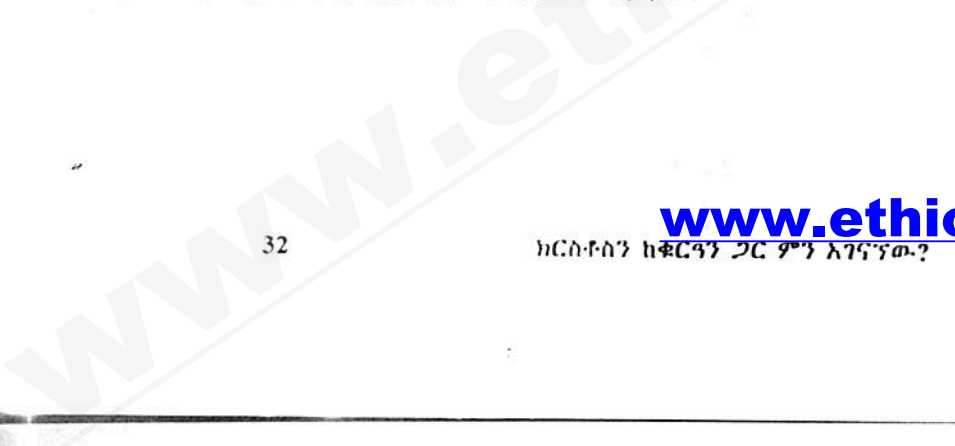
እኛ የመጻፈፍ ቅዱስ ሰዎች ማለት ክርስቲያኖች በሙሉ አብርሃም ለእግዚአብሔር መስዋዕት አድርጎ ያቀረበው ከሚስቱ ከሣራ የወለደውን ይስሐቅን ነው ብለን ስንተርክ የቁርዓት ሰዎች ማለት ሙስሊሞች ግን አብርሃም መስዋዕት አድርጎ ያቀረበው እስግኤልን ነው ይላሉ፣ ሙስሊሞች የሃይማኖታችንን ልዩነት ከሥር ከመሠረቱ እንደምረው ብለው ነው እንጂ የተሠዋው ይስሐቅ መሆኑ እየታወቀ እስግኤል ነው በማለት ያለአስፈላጊ ጭቅጭቅ ማንሳት ባልተገባ ነበር ይህ ሆነ ይህ አብርሃም ከልጆቹ አንዱን መስዋዕት አድርጎ ያቀረበው ለእግዚአብሔር ታዛዥነቱንና ታማኝነቱን ለመግለጥ እንጂ ዓለም እንዲደንበት አይደለም። ዓለም የሚደነው በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ብቻ ነው። “የኢየሱስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነፃፍል” 1 ዮሐ. 1 ቁ. 7።

ሱራ ማርያም (የማርያም ምዕራፍ)

“በቅዱስ ቁርዓን ውስጥ እስራ ዘጠነኛው ምዕራፍ ሱራ ማርያም (የማርያም ምዕራፍ) በመባል መሰየሙ ለኢየሱስ (ዐ.ሰ) እናት ክብር መሆኑ መታወቅ አለበት። በክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ግን እንዲህ አይነት ክብር ለማርያም ተሰጥቶ አናገኝም፣ ፕሮቴስታንቶች በሚቀበሉት 66 መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም ሆነ ካቶሊኮች በሚያምኑባቸው 73 መጽሐፍት እንደዚሁም እርቶዶክሶች በሚቀበሏቸው 81 መጽሐፍት ውስጥ በማርያም ወይም በልጅ የተሰየመ አንዳችም ምዕራፍ የለም፣ በማቴዎስ በማርቆስ ሉቃስ ዮሐንስ ጴጥሮስ ጳውሎስና በሌሎች የሰው ልጆች የተሰየሙ ምዕራፍቶች በብዛት ይገኛሉ፤ በኢየሱስ ወይም በማርያም ስም ግን አንድም ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ክፍሎች ላይ በአርዕስትነት አልተጠቀሱም።

ሙሉውም የቅዱስ ቁርዓን ደራሲ በሆነ ኖሮ የኢየሱስን እናት (ማርያምን) ከማወደስና ስጋንም ያንድ ምዕራፍ መመሪያ ከማድረግ ይልቅ የእናታቸውን የአሜሪካን የውድ ባለቤታቸውን የክድጃን ወይም የተወዳጅ ልጃቸውን የፋጡማን ስም የቁርዓን ምዕራፍ መጠሪያ ይሆን ዘንድ በፈቀዱ ነበር፤ ከዚህም አልፎ ለነጻህው ቤተሰቦቻቸው ከፍተኛ አድናቆትን የሚቸር ቁርዓናዊ አንቀጽ ባሰፈሩላቸው ነበር፤ ግና ቁርዓን ከርላቸው አእምሮ ተጨምቆ የተጻፈ የርሳቸው ዝንባሌ የተካተተበት መጽሐፍ ባለመሆኑ ይህን ጭራሽ ሊያደርጉት አልቻሉም” ብሏል።

መልስ፤ በክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በማርያም ወይም በኢየሱስ ስም የተሰየመ አንዳች ምዕራፍ የለም የተባለው ባለማወቅ ነው፣ የታሪኩ ባለቤትና ተጠሪ ማን ሆነና! የጽሑፉ አዘጋጅ አላወቀውም እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ በተለይ ሐዲስ ኪዳን የክርስቶስና የእናቱ የቅድስት ድንግል ማርያም ታሪክ ነው፤ ለክርስቶስና ለድንግል ማርያም የተለየ ምዕራፍ አያስፈልጋቸውም፤ የክርስቶስ አምላክነትና አዳኝነት ለማይዋጥላቸው ሙስሊሞች ለማስረዳት አስቸጋሪ በሆነም መድኃኔዓለም ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም

ከሥጋዎ ሥጋ ከነፍሱ ነስቶ ከተወለደና ሰው ከሆነ በኋላ “ወረደ ተወለደ ተጠመቀ ተሰቀለ ሞተ ተነሳ ዓረገ ባባቱ ቀኝ ተቀመጠ” የሚለው የሐዲስ ኪዳንና የሐዋርያት ታሪክ በሙሉ የክርስቶስና የድንግል ማርያም ታሪክ ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያን ሁሉ መከራ የተቀበለው ከድንግል ማርያም በለበሰው ሥጋ ነው እንጂ በመለኮቱማ ዘላለማዊ አምላክ ነው። 1ኛ ጴጥ. 3 ቁ. 19።

በተለይ ሐዲስ ኪዳን የተጻፈው የክርስቶስን ታሪክ ባድፍ ለማስታወስ ነው። ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዘመኑ ሁሉ የሠራው ሥራ ያስተማረው ትምህርት በሙሉ በጸፍ ኖሮ ሰማይና ምድር ብራና (ወረቀት) ወንዞችና ባሕሮች ቀለም፣ እንጨቶችና ማሮች ብፅር፣ ሰዎችና መላእክት ጸሐፊዎች በሆኑ ጽፈው ባልፈጸሙትም ነበር። የሐ. 21 ቁ. 25፤ “ኢየሱስ ብዙ ሌላ ተአምራት አደረገ በደቀመዛሙርቱ ፊት በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ታምኑ ዘንድ፣ ባመናችሁም ጊዜ በስሙ ሕይወት ይሆንላችሁ ዘንድ ይህ ለምልክት ተጻፈ” የሐ. 20 ቁ. 30፤

ባታውቁት ነው እንጂ ከዚህም ሌላ በሐዲስ ኪዳን ውስጥ ያልተጠቀሱ እግዚአብሔር የገለጠላቸው ቅዱሳን አባቶች በእናቱ በድንግል ማርያምና በክርስቶስ ስም የጻፏቸው በቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር የሚነበቡና የሚጸለዱባቸው ቁጥር ስፍር የሌላቸው ልዩ ልዩ መጻሕፍት አሉ። “በጠባብ ኩሬ ውስጥ የምትኖር ፅንቁራራት ሌላ ሰፊ ውቁያኖስ ያለ አይመስላችም” ይባል የለም?

አራተኛ ምዕራፍ

የምሥራቹ

“መላእክት ያሉትን (እስታውስ) መርየም ሆይ! አላህ ክርስቶስ በሆነው ቃል ስሙ አልመሢሕ ኢሳ የመርየም ልጅ በዚህ ዓለምና በመጨረሻው ዓለም የተከበረ ከባለሙሉቹም በሆነ (ልጅ) ያበስርሻል” ቁርዓን 3 ቁ. 45።

ከተጠቀሰው እንቀጽ የምንረዳው ኢየሱስ አልመሢሕ ለማርያም የተላከ “የአላህ የሁን ቃል” መሆኑን ነው፤ ነገር ግን ክርስቲያኖች ይህን እንቀጽ የተረዱት ያለአግባብ ነው። ኢየሱስ (ኢሳ) የሚለውን ስም ከሥጋዊ አምላክ እሳቤ ጋር ሲያይዙት “ክርስቶስ በሆነው ቃል” የሚለውን ሐረግ ደግሞ አምላክ ማለት ነው ይላሉ። (ይህ ስህተት ነው) ተብሏል።

መልስ፣ እኛ ክርስቲያኖች አልተሳሳትንም፣ የተሳሳታችሁት እናንተው መስለሞች ናችሁ፣ ቁርዓናችሁ “አልመሢሕ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማርያም የተላከ የአላህ የሁን ቃል ነው” ይላል፣ ይህን ቃል በትክክል እንብቦ መተርጎም ተስፋችሁ ወይም አልዋጥላችሁ ብሎ አድበስብላችሁ ታልፉታላችሁ፣ “የአላህ የሁን ቃል” ማለት “ሥጋ የሆነ ቃል” ማለት ነው፣ ሥጋ የሆነ ቃል ማለትም ሥጋ የለበሰ ሰው የሆነ አምላክ ማለት ነው። የመስለሞች ታላቁ ችግራችሁ “የቃል ሥጋ መሆን” ምሥጢር ተሰውሮባችሁ መኖራችሁ ነው፣ እግዚአብሔር ይግለጥላችሁ፣ ማመዛዘኛ አለምሮ ይስጣችሁ እያልን እንጸልይላችኋለን።

ከላይ እንብባችሁ በደፈናው የምታልፉትን “የሁን ቃል” “የቃል ሥጋ ሆነ” ትርጓሜ እስልምና ከመመሥረቱ ከ600 ዓ.ም. በፊት የነበረው የምሥጢረ ሥጋዊ መሐንዲስ ታላቁ ወንጌላዊው የሐንስ በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦለት የጻፈውን ግልጥ ማስረጃ ሙሉ ቃል እንደሚከተለው አቀርባለሁ።

“እስቀድሞ ቃል ነበረ፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ እግዚአብሔርም ቃል ነበረ፣ ይህም እስቀድሞ በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ሁሉ በርሱ ሆነ፣ ያለእርሱ ምንም የሆነ (የተፈጠረ) የለም፤ ሕይወት በርሱ ነበረች፣ ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች” ካለ በኋላ ዝቅ ብሎ “...ቃልም ሥጋ ሆነ፣ በእኛም አደረ፣ ክብሩንም አየን” በማለት የአብ አካላዊ ቃል ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነስቶ ሰው መሆኑን ሥጋ መልበስን (ምሥጢረ ሥጋዊን) እበራርቶ ጽፏል፣ እስተምሯል፣ ዮሐ. 1 ቁ.1-14 ተመልከት።

እንግዲህ ቁርዓናችሁ ኢየሱስ “የአላህ የሁን ቃል ነው” ያለውና ወንጌላዊው ዮሐንስ “ቃል ሥጋ ሆነ” ያለው ያንድ ሳንቲም ሁለት ገጽታዎች ናቸው።

“የአላህ የሁን ቃል” ከማርያም ተወለደ፣ ነበይ ሆነ፤

“የአብ ቃል” ከድንግል ማርያም ተወለደ፣ አምላክ ሆነ፤ (መድኃኒት ተባለ) ይህ የማያሻማ ንፅፅራዊ ማስረጃ ነው። ይህን ንፅፅራዊ ማስረጃ አንባቢው አመዛዝኖ ይፍረደው፣ አሁንም ለሙስሊሙ ኅብረተሰብ ምሁራን ትሕትናን በተላበሰ ፍቅር ደግመን ደጋግመን የምናሳስበው ቁምነገር ቁርዓን 3 ቁ. 45 ላይ “ለማርያም የተላከ የአላህ ቃል” የሚለውን ዮሐ. 1 ቁ. 14 ላይ “ቃል ሥጋ ሆነ፣ በእኛም አደረ” ከሚለው ከወንጌላዊው ዮሐንስ ቃል ጋር እንደገና በጥንቃቄ እንዲያገናኝበትና እንዲያጣጥሙት ነው።

ቁርዓን በቃል ያነበበው፣ ወንጌል በተግባር የተረጎመው “ያ ቃል” ወደዚህ ዓለም የመጣበትን ምክንያት (አዳኘነቱን) እስካልተረዳችሁት ድረስ “በዚህ ዓለምና በመጨረሻው ዓለም የተከበረ” (የታላቁች ታላቅ ነው) በማለታችሁ ብቻ ሰማያዊ ዋጋ እናገኛ በታለን ብላችሁ አትጠራጠሩ፣ የመጨረሻው ነፍስ አሰናባችና ዋጋ ከፋይ ራሱ ክርስቶስ ነውና።

ክርስቶስ ስም አይደለም

ክርስቶስ (CHRIST) የሚለው ቃል “መሳያህ” (MESSIAH) ከሚለው የእብራይስጥ ቃል የተገኘ ነው፤ ዓረብኛው መሢሕ ይለዋል፣ ሥርወ ቃሉ ሙሳ-ሀ (Masaha) ሲሆን ትርጉሙም ማበስ፣ ማሸት፣ መቀባት እንደግለት ነው። ቀላውስትና ነገሥታት ሥርዓተ ሣይንታዊ ሲከናወን ተቀቡ ይባላል፣ ነገር ግን ይኸው ቃል (መሳያህ) የግሪክኛ ትርጉሙን መሠረት አድርጎ “ክራይስት” (christ) ተብሎ ሲጠራ ፍጹም የተለየ ኢየሱስን ብቻ የሚመጥንና ለርሱ ብቻ የተሰጠ ይመስላል።

መቸም አውሮፓውያን ክርስቲያናት ተራ ብረትን የሚያብላጩት ወርቅ ማስመሰሉ ይሆንላቸዋል፣ የነርሱ ያልሆኑ ስሞችን ወደራሳቸው ጽንጽ መቀየሩንም ለማዳቸው አድርገውታል፣ ለምሳሌ ሴፈስ (Cephas) የሚለውን ስም ወደ ፒተር፣ (መሳያህ) ን (Messiah) ደግሞ ወደ ክራይስት (christ) እንዴት ይሉ ይሆን? ነገሩ ቀላል ነው “መሳያህ” የሚለው የእብራይስጥ ቃል የተቀባ (Anointed) ማለት ሲሆን በግሪክ ጽንጽ ደግሞ ክርስቶስ (christos) ነው። የመጨረሻዎቹን ሁለት ፊደላት “አ” እና “ኢስ” ን ብትሰርዝ ክራይስት (christ) የሚል ቃል ታገኛለህ፣ አሁን ትንጂን “ሲ” (c) ወደ ትልቋ “C” ቀይር፣ አዲስና ልዩ ስም ታገኛለህ፣ በአማርኛ የምንጠቀመው የግሪኩን ቃል ነው፤ ክርስቶስ የሚለውን “ክርስቶስ” ማለት የተቀባ ማለት ሲሆን ከሃይማኖታዊው ጉዳይ ጋር በተያያዘ ደግሞ የተቀባ ማለት የተሾመ ማለት ነው።

ኢየሱስ (ዐ.ሰ) የአምላክ መላክተኛ ይሆን ዘንድ በመጥምቁ ዮሐንስ አማካይነት ተቀብቷል፤ (ተሾሟል) ማንኛውም የፈጣሪ መላክተኛ እንዲሁ የተቀባ ወይም በፈጣሪ የተሾመ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ ባያሌ የተቀቡ ሰዎች የተሞላ ነው፤ የእብራይስጡ መጽሐፍ ቅዱስ እነዚህን (የተቀቡትን) ሰዎች

“መላያህ” በግሉት ነው የሚጠቅሳቸው፣ ወደ እንግሊዝኛው ትርጉም ፈታኝንን ስንመልስ ደግሞ “አኖይንትድ” (Anointed) የሚለውን ቃል ነው የምናገኘው፤ ነቢያትና ካህናት ብቻ ሳይሆኑ ቀንዶች ኪሩቦችና ሐውልቶችም የተቀቡ (Anointed) መሆናቸውን መጽሐፍ ቅዱስ ያትታል ብሏል”!

መልስ፣ “ቃል ሥጋ ሆነን” ለማያውቅ መናፍቅ ተቀባን ማን አስተማረው? ቀደም ሲል ጸሐፊው ኢየሱስ በሚለው ስም ላይ ሰፊ ዘመቻ ከፍቶ እንደነበረ ይታወሳል፣ አሁን ደግሞ በሁለተኛ ስሙ በክርስቶስ ላይ ተመሳሳይ ዘመቻ ከፍቷል፤ በመሠረቱ ሙስሊሙንና ክርስቲያኑን ኅብረተሰብ ለያይቶት የሚኖረውን ሰማይ ጠቀስ የግንብ አጥር “ክርስቶስ አምላክ ነው” “አምላክ አይደለም” የሚለውን መሠረተ ጉዳይ ወደጎን ትቶ ክርስቶስ ስም አይደለም የተቀባ ማለት ነው ግሪኮች እንዲህ ይሉታል አውሮፓውያን እንደዚያ እያሉ በማያውቁት የሥጋና የመለኮት ተዋሕዶ ምሥጢር ገብቶ የሆነ ያልሆነውን መቀባጠር በኢየሱስ ክርስቶስ አምላክነት ላይ ምንም ዓይነት አንድምታ ሊያመጣ አይችልም፤ ይህ ውሱንና ጠባብ ትችታችሁ ዝርዝር መልስ አያስፈልገውም ነበር፣ ሆኖም አንዳንድ የሞያዎች እውነት መስፈርቶች እንዳይወናበዱ “ክርስቶስ” የሚለው ቃል (ስም) ከየት መጣቱን ከመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ ጠቅሼ ለአንባቢዎች አቀርባለሁ፣ “መልአኩም አላቸው አትፍሩ፣ እነሆ እኔ ለሕዝብ ሁሉ የሚሆን ታላቅ የደስታ ምሥራቅ እንግራቸኛለሁ፣ ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኅን ተወልዷልና እርሱም ክርስቶስ ጌታ” ይላል ሉቃስ 2 ቁ. 10፤

“ሴቲቲን” አለቸው አውቃለሁ መሢሕ ክርስቶስ የሚሉት እንደሚመጣ ያም በመጣ ጊዜ ሁሉን ያስተምረናል፣ ኢየሱስም አላት፣ እኔ ነኝ የማንጋግርዝ” “እስከመሲህ (ክርስቶስ) ድረስ 62 ሱባኤ ይሆናል፣ ኢየሩሳሌም (ቤተ መቅደስ) ትሠራለች፣ ከ62 ሱባኤ በኋላ መሲህ ይገደላል” ይላል ዮሐ. 4 ቁ. 25 ፣ ዳንኤል 9 ቁ. 25።

ክርስቶስ የሚለውን ስም ጸሐፊው እንደተናገረው ግሪኮችም ሆኑ አውሮፓውያን በፊደል ፎርሙላ የሰየሙት አይደለም፣ ከላይ

እንደተገለጠው ክርስቶስ ከመወለዱ በፊት መሢሕ ክርስቶስ ይመጣል እየተባለ ትንቢት ሲነገር የሰማቸው ሴት እንዳስረዳቸውና መላኩም ለከብት እረኞች መድኅን “ክርስቶስ” ተወልዷል ሲል እንዳበሰራቸው ከዚህ በላይ የተጠቀሰው ማስረጃ በቂ ነው።

እንግዲህ የአውሮፓ ክርስቲያኖች በፊደል ፎርሙላ ካኩለው (አብላጭልጫው) አቀረቡት እንጂ ክርስቶስ ስም አይደለም ለሚለው አሉባልታ ምን ስፍራ ይሰጠዋል?

አገራችን ኢትዮጵያ የፊደል፣ የጽንጽ፣ የሥነ ጽሑፍና የሌላውም ኪነ ጥበብ ባለፀጋ እንደመሆኗ መጠን እኛ ኢትዮጵያውያን እንደ አውሮፓውያን የፊደል ችግር የለብንም፣ አውሮፓውያን ግን አንድ ቃል ለመጻፍ እስከሞልና ካፒታል የተባሉ ፊደሎችን ይጠቀማሉ፤ ማለትም አንድ ቃል ለመጻፍ የማያስፈልጉ ሁለትና ሦስት ፊደሎችን ታኮ ማድረግ አለባቸው፣ ለምሳሌ የክርስቶስን ስም ለመጻፍ ከላይ እንደተጠቀሰው ድምፃቸውን ለመለዋወጥ ያለአስፈላጊ ፊደሎችን ተጠቅመዋል፤ የእኛ ፊደል ግን የፈለግነውን ቃል ብንጽፍና ብንናገር እስከሞል ካፒታል ወይም ታኮ አያስፈልገንም፤ ፊደላችን ከብዛቱ የተነሳ አግርጦ ለመጻፍ “ሃሊታው” ሀ “ሐመሩ” ሐ “ብዙገኑ” ገ “ንጉሡ” ሠ “እሳቱ” ሰ “አልፋው” አ “ዓይኑ” ዐ “ጸሎቱ” ጸ “ፀሐዩ” ፀ እየተባለ ይጻፋል፤ ፊደላችንም ራሱን የቻለ አኩሪ ቅርስ ነው። ከዚህም ባሻገር ከሌላው ዓለም የምንለይበት አንድ የሥነ ጽሑፍ ባህል አለን፣ ይኸውም ኢትዮጵያውያን አባቶቻችን ቅዱሳት መጻሕፍትን ሲጽፉ የሥላሴን፣ የእግዚአብሔርን፣ የግርያምን፣ የመላእክትን፣ የጻድቃንን፣ የሰማዕታትን ስም በቀይ ቀለም ይጽፉታል፣ መጽሐፉን ያስጊጡታል፣ በራስጌው በዳርና በዳሩ ሐረግ ወረድ ይሥሉበታል፣ ይኸውም ለእግዚአብሔርና ለባለሙሉቹ ያላቸውን ፍቅርና አክብሮት ለመግለጥ ነው።

ብቸኛ የመጻፍ ስሞች

ምንም እንኳ ማንኛውም ነቢይ በአምላክ የተቀባ መሢሕ ቢሆንም “መሢሕ” ወይም “መሳያህ” ወይም ትርጉሙ የሆነው (ክርስቶስ) የሚለው ቃል በኢስላምም ሆነ በክርስትና ኢየሱስ የማርያም ልጅ ተለይቶ የሚታወቅበት መጠሪያ ነው። ይህ በሰው ልጅ የሃይማኖት ታሪክ ውስጥ የተለመደ ነው። ባጠቃቀም ረገድ ላንድ ነቢይ ብቻ ቢያገለግሉም ለብዙ ነቢያት በጋራ የምንጠቀምባቸው የክብር መግለጫ ሐረጎችም እንዳሉ እሙን ነው። ለምሳሌ “ረሱሉላህ” ወይም የአላህ መላክተኛ በተሰኘው ልዩ ቃል ሙሴ (19 ቁ. 51) ኢየሱስ (61 ቁ. 6) ተጠርተውበታል። በቁርዓን ቢሆንም ይህን ቃል (ረሱሉላህ) ሙስሊሞች ይበልጥ የሚጠቀሙበት ለነቢዩ ሙሐመድ (ሰ.ዐ.ወ) ነው። እያንዳንዱ ነቢይ የአምላክ ወዳጅ ነው። ወዳጅ (በዓረብኛው ሽሊሉላህ) የሚለው ልዩ መጻፍት ግን ከአባታችን ከአብርሃም ጋር በቀጥታ የሚዛመድ ነው። እንዲሁም ሲባል ሌሎች ነቢያት የአላህ ወዳጅ ሽሊሉላህ አይደሉም ለማለት አያስደፍርም፤ “ሽሊሉላህ” (ከአምላክ ጋር የተነጋገረ) የሚለው መጻፍት ደግሞ ለሙሴ (ዐ.ሰ) በስተቀር ለማንም አልተሰጠም፤ ግና አምላክ ኢየሱስንና ሙሐመድን ጭምር ከሌሎች ነቢያትም ጋር እንደተነጋገረ እናምናለን (በሁሉም ላይ ሰላም ይሰፈን) ልዩ የመጻፍት መጠሪያዎችን ለመወሰን ግለሰብ (ነቢይ) ብቻ መጠቀም በማንኛውም መንገድ ቢሆን ልዩነት የሚያንፀባርቅ አይደለም። ለያንዳንዱ ነቢይ ያለንን አክብሮት በልዩ ልዩ ሐረጎች መግለጥ እንችላለን።

የግሥቶች በተነገረበት ወቅት (ቁርዓን 3 ቁ. 45) ማርያም ገና ያልተወለደው ልጅ ኢየሱስ እንደሚባል የተቀባና ከአላህ የመጣ “የሁን ቃል” እንደሚሆን ተነገራት። በመቀጠልም መልእክ ጅብሪል “ኢየሱስ በሕፃንነቱና በከፈነሳነቱ (በጎልግላነቱ) ሰዎችን ያነጋግራል። ከመልካሞቹ ነው” (አላት) ቁርዓን 4 ቁ. 46

ይህ ትንቢት ከአጭር ጊዜ በኋላ ተፈጸመ። በሱራ ማርያም የሚከተለውን እናገኛለን። “በርሱም የተሸከመችው

ሆና ወደ ዘመዶቿ መጣች። መርየም ሆይ! ከባድን ነገር በእርግጥ ሠራሽ አሏት። የሃሮን እህት ሆይ! አባትሽም መጥሮ ሰው አልነበረም። እናትሽም አመንዝራ አልነበረችም አሏት” ቁርዓን 19 ቁ. 27

መልስ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጻፍትና የደረጃ ማበላለጫ ምዕራፍ የለም። ቁርዓን ይህን ወግና ሥርዓት ከየት እንዳገኘው አይታወቅም፤ ሙስሊሞች እንደምትሉት ኢየሱስ ክርስቶስ ከነቢያት አንዱ አይደለም። ነቢያት ይወርዳል። ይወለዳል ብለው ትንቢት የተናገሩለት ሱባኤ የተቆጠረለት የነቢያት አምላክ ነው። የተነገረው ትንቢት፣ የተቆጠረው ሱባኤ ሲፈጸም ማለት (5500 ዘመን) ሲፈጸም ከቅድስት ድንግል ማርያም የተወለደው ሕገ-ወንጌልን የሠራ (ያስተማረ) ዓለምን ለማዳን በመስቀል ላይ የሞተ፣ በሞቱ ሞትን አሸንፎ የተነሳ፣ ወደሰማይ ያረገ፣ ባባቱ ቀኝ የተቀመጠ፣ ዳግመኛ ይህን ዓለም ለማሳለፍና ለሰው ልጆች ዋጋ ለመክፈል የሚመጣ የሰማይና የምድር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። አሳ. 7 ቁ. 14፣ ዳን. 9 ቁ. 25፣ ሉቃ. 2 ቁ. 7-12፣ 24 ቁ. 2፣ ማቴ. 28 ቁ. 2፣ ሉቃ. 24 ቁ. 50 ተመልከት።

“የሰው ልጅ (ክርስቶስ) በምስጋናው በመጣ ጊዜ ቅዱሳን መላእክት ሁሉ ከርታ ጋራ፣ ያን ጊዜ በምስጋናው ዙፋን ይቀመጣል። አሕዛብ ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ። እርስ በርሳቸውም ይለያኙዋል። ጠባቂ በጎቹን ከፍተኞች እንዲለይ፣ በጎቹን በቀኝ ፍየሎችን በግራው ያቆማል። ያን ጊዜ ንጉሡ (ክርስቶስ) በቀኝ ያሉትን እናንተ ያባቱ ቡሩካን ወደኔ ኑ፣ ዓለም ላይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ትወርሱ ዘንድ፤ ... በግራው የቆሙትን ደግሞ እናንተ ረጉማን ከኔ ራቁ፣ ወደዘላለም ኩነኔ፣ ለሰይጣንና ለመላክተኞቹ ወደተዘጋጀው፣ ... እነዚያ ወደዘላለም ሥቃይ ይሄዳሉ፣ ጸድቃን ግን ወደዘላለም ሕይወት ይገባሉ” ማቴ. 25 ቁ. 31-46።

በመጨረሻ ጊዜ (በፍጻሜ ዘመን) ለሰው ልጆች ሁሉ (ሙስሊሞች አይሁዶችና ክርስቲያኖች) ለሌሎችም ዋጋ የሚከፍል ክርስቶስ መሆኑን ሙስሊሞች ሳይቀሩ ያምናሉ፣ ይቀበላሉ፤

በመጨረሻው ቀን ለሁሉም ዋጋ ከፋይ ክርስቶስ መሆኑ ከታመነበት ለእኛ ለክርስቲያኖችና ለእናንተ ለሙስሊሞች እኩል ዋጋ የሚከፍለን ይመስላችኋል? መርምሩ፣ አስተውሉ፣ በእግዚአብሔር ቤት እልህ (ከግን እንሼ) አያዋጣም? የማታ ማታ እውነት ይረታ እንደተባለው የኋላ ኋላ ዋጋ ከፋይ የክርስቲያኖች መሪ ክርስቶስ መሆኑ ከታመነበት ሙስሊሞች ያልተረዳችሁት ምሥጢር አለ ማለት ነው፤ አስቡበት።

በዚያች በመጨረሻዋ ቀንስ አይጠቅማቸውም እንጂ ጠልተው ተመቅኝተው ሰቅለው የገደሉት አይሁድ ሳይቀሩ በፊቱ ቆመው ያለቅሳሉ፣ “እነሆ እርሱ በደመና ይመጣል፣ ዓይን ሁሉ ታየዋለች፣ የወጉትም ደግሞ የምድር ነገድም ሁሉ ያለቅሳሉ፣ አዎ አሜን” ራዕይ 1 ቁ. 7።

አይሁዶች ተገረሙ

እናዲሁ የሲፍ (ዩሱፍ) ከጎኗ አልነበረም፣ ነገሩ ዕንግዳ በመሆኑ የኢየሱስ እናት ማርያም ያን ታምረኛ ልጅ አምጣ የተገለገለችው ያለአዋጅ ወደ ጀምበር መጥለቂያ በመጓዝ በሰዋራ ስፍራ ነበር፣ (ቁርዓን 19 ቁ. 16) ልጅ ከተወለደ በኋላ ግን ወደ ከተማ ተመለሰች፣ አይሁዳውያን በሁኔታው እጅግ በጣም ተገረሙ፣ ከዘመዶቿ ለተወሰነ ጊዜ በመሰወሯ ሳይጠራጠሩ አልቀሩም፣ ብዙ ሳትቆይ በቅፌ ሕፃን ልጅ ይዛ ያለምንም ፍርሐትና መሸግቀቅ መጣች፣ የቀሳውስት መፍለቂያ የሆነውን የሐሩንን (እርዮን) ቤተሰብ እንደት ታዋርዳለች? አሉ ታዳጊዎች።

“የሐሩን እህት” አሳት ማርያምን፣ የታላቅ ቤተሰብ አባል መሆኗን የወላጅቿን ብዕዕነትና የላቀ ሥነ ምግባር በማውላት እኮ እንደት! የራሷንም ሆነ የዘሯን ክብር ታንድፋለች? አሉ አይሁዳውያን፣ ማርያም ምን ማድረግ ትችል ነበር? እንዴት አድርጋ ታስረዳቸው? ሕዝቡ በተላበሰው አሉታዊ ስሜት የራሷን ገለግ ለመቀበል ዝግጁ አልነበረም፣ ማድረግ የምትችለው ወደ ልጅ ማመልከት ብቻ ነበር፣ መቸም ይህ ልጅ የዋዛና ተራ እንዳልሆነ ተገንዝባለች፣ እናም የርዳታ እጅን

የዋዛና ተራ እንዳልሆነ ተገንዝባለች፣ እናም የርዳታ እጅን በረጋላት፣ በተለምዶ ተናገረ፣ ለእናቱ ጥብቅና ቆመ፣ አመፀኛውን ታዳጊ መስበክ ጀመረ፤

“ወደርሱ ጠቀሰች በእንቁልባ ያለን ሕፃን እንዴት እናናግራለን? አሉ፣ (ሕፃኑ) አለ እኔ የአላህ ባሪያ ነኛ፣ መጽሐፍን ሰጥቶኛል፣ ነቢይ አድርጎኛል፣ በየትም በፍራ ገብሮ በሆን ቡሩክ አድርጎኛል፣ በሕይወትም እስካለሁ ሰላትን መቻላት በመስገድ ዘካን በመስጠት አዘኛል፣ ለእናቱም ታዛዥ አድርጎኛል፣ ትዕቢተኛም እምቢተኛም አላደረገኛም፣ ሰላምም በእኔ ነው፣ በተወለድሁም ቀን በምሞትበትም ቀን፣ (ቁርዓን 19 ቁ. 29-33)፤

መልስ፣ ከዚህ በላይ ከቁርዓን የተገኘ ነው ተብሎ የቀረበው ትረካ ከክርስቶስ ልደት ታሪክ ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት የሌለው ፈጠራ በመሆኑ ተቀባይነት የለውም፣ ፈጥሮ ከማውራት ትክክለኛውን ታሪክ ከመጽሐፍ ቅዱስ መኮረጅ አይሻልም? ይህ ሁሉ የክርስቶስን አምላክነት ለመሸፈንና አምላክነቱና አዳኝነቱ በሙስሊሙ ኅብረተሰብ ዘንድ እንዳይታወቅ እናንተ አፈቀላጤዎች የምታደርጉት አሻጥር ነው፣ እግዚአብሔር ይቅር ይበላችሁ ራሱን ይግለጥላችሁ።

ቀደም ብሎ ስለድንግል ማርያም መወለድ ባቀረብሁት ትረካ ድንግል ማርያም የሰለት ልጅ እንደመሆኗ መጠን እናትና አባቷ በሦስት ዓመቷ ወስደው ለካህናት እንደሰጧት፣ ከዚያም 12 ዓመት በቤተ መቅደስ ቆይታ በድምሩ 15 ዓመት ሲሆናት በመልአኩ በቅዱስ ገብርኤል ብስራት ክርስቶስን እንደጸነሰችና ከዚያም የዮሐንስ እናት ኤልሳቤጥ ወደምትኖርበት አገር ወደ ሊባኖስ ተራራ እንደሄደች ትረካው መቆሙ ይታወሳል፣ ከዚህ ቀጥሎ ደግሞ ትክክለኛውንና እውነተኛውን የክርስቶስን ልደት ታሪክ አቀርባለሁ።

የመሢሕ ክርስቶስ ልደት

ድንግል ማርያም ክርስቶስን ፀንሳ ሳለች ወደ ሊባኖስ ሄዳ ከአክሱቲ ከኤልሳቤጥ ጋር ለሦስት ወራት ያህል ከቆየች በኋላ ወደ ሀገሯ ወደ ገሊላ ተመልሳ እንደተቀመጠች “በዚያ ወራት ከአውግስጦስ ቁሳር ትእዛዝ ወጣች ሕዝቡ ሁሉ ይጻፍ ዘንድ፣ የሴፍም ደግሞ ወጣች ከገሊላ ናዝሬት ወደ ይሁዳ ወደ ዳዊት አገር ቤተሌሌም ወደምትባል፣ ከዳዊት ወገን ከዘመዶቹም ከእራሳቸው ማርያም ጋር ይጻፍ ዘንድ፣ እርሷም ፀንሳ ነበረች፣ እነርሱ ከዚያው እያሉ የምትወልድበት ቀን ደረሰ፣ የበኩር ልጅን ወለደች፤ በመጠቅለያም ጠቀሰላችው፣ በበረትም አስተኛችው፣ ስፍራ አልነበራቸውምና በፊንግዶች ማደሪያ፣ በዚያ ስፍራ ከብት የሚጠብቁ እረኞች ነበሩ። በሚያ የተቀመጡ፣ መንጋቸውን በሌሊት እየጠበቁ፣ እነሆ! የእግዚአብሔር መልአክ በእርሷቸው ዘንድ ቆሞ ነበር፣ የእግዚአብሔር ብርሃን በዙሪያቸው አበራ፣ ታላቅ ፍርሐትም ፈሩ፣ መልአኩም አላቸው፣ አትፍሩ፣ እነሆ! እኔ ለሕዝብ ሁሉ የሚሆን ታላቅ የደስታ ምስራች እንግራችኋለሁ፣ ዛሬ መድኃኔን ተወልዶላችኋልና በዳዊት አገር እርሱም ክርስቶስ ጌታ፣ ይህም ምልክት ይሁንላችሁ፣ ሕፃኑን ታገኙታላችሁ በመጠቅለያም ተጠቅልሎ በበረት ተጋድሞ፣ ድንገትም ብዙ የሰማይ ሠራዊት ከመልአኩ ጋር ነበሩ እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑ እንዲህ እያሉ ምስጋና ይሁን ለእግዚአብሔር በላይ በሰማይ፣ ሰላምም በምድር ላይ የሰውም ፈቃድ” ሉቃ. 2 ቁ. 1-12።

አየሱስ የይሁዳ ክፍል በምትሆን በቤተሌሌም በተወለደ ጊዜ በንጉሡ ሄሮድስ ዘመን እነሆ ሰብአ ሰገል (የጥበብ ሰዎች) ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው? እያሉ፣ ኮከቡን ከምሥራቅ አይተናልና፣ እንሰግድለት ዘንድ መጥተናል፤ ንጉሡ ሄሮድስም ሰምቶ ደነገጠ፣ ኢየሩሳሌምም ክርስቶስ ጋራ ደነገጠች፤ የዛህናትን አለቆችንና የሕዝቡን ጸሐፊዎች ጠራና “ክርስቶስ” ወዴት ይወለዳል? ሲል ጠየቃቸው፣ እነርሱም በይሁዳ ክፍል በቤተሌሌም ነው፣ “እንዲህ በነቢይ ተጽፏልና አንች

ቤተሌሌም የይሁዳ ምድር የይሁዳ ነገሥታት ከነገሡባቸው አሀጉር አታንሽም፤ ሀዘቤን እስራኤልን የሚጠብቅ ንጉሥ በአንቶ ይወለዳልና” የሚል ትንቢት ተጽፏል አሉት፣ ከዚያ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገልን (የጥበብ ሰዎችን) በስውር ጠራቸው፣ ኮከቡ የታየበትን ጊዜ ጠይቆ ከተረዳ በኋላ ወደ ቤተሌሌም ሄዱ፣ ስለተወለደውም ሕፃን ጠይቃችሁ ባገኛችሁት ጊዜ ንገሩን፣ እኔም መጥቼ እስግድለት ዘንድ አላቸው፣ እነሱም ከንጉሡ ሰምተው ሄዱ፣ እነሆ ከምሥራቅ ያዩት ኮከብ ይመራቸው ነበር፣ ሕፃኑ ካለበት ደርሶ እስቲቆም ድረስ፣ ኮከቡንም ባዩ ጊዜ እጅግ በጣም ደስ አላቸው፣ ወደቤት (ዳስ ቢጤ) ገቡ፣ ሕፃኑንም ከእናቱ ከማርያም ጋር አገኙት፣ ወደተጡም ሰገዱለት፣ ሣጥናቸውንም ከፈቱ፣ እጅ መንሻ ወርቅ ዕጣን ከርቤ ሰጡት፣ በሕልምም ተገለጠላቸው፣ በሄሮድስ በኩል እንዳይመለሱ በሌላ መንገድ ወደ አገራቸው ሄዱ” ማቴ. 2 ቁ. 1-12፣ ዙጉልቁ. 24 ቁ. 17፣ ሚክ. 5 ቁ. 2፣ መዘ. 72 ቁ.10፣ ኢሳ. 60 ቁ. 6፣ ዳን. 9 ቁ.25፣

እንግዲህ የክርስትና ሕይወት መሥራቅ የሆነው ጌታችን መድኃኔታችን አየሱስ ክርስቶስ ከላይ እንደተገለጠው ትንቢት ተነግሮለት ሰባኤ ተቆጥሮለት ከሰማይ ዙፋኑ የወረደ ከድንግል ማርያም የተወለደ፣ በተወለደም ጊዜ ሰውና መልአክት በአንድነት የዘመኑለት፣ ሦስት የምሥራቅ ነገሥታት ሰራዊታቸውን አስከትለው መጥተው የሰገዱለት፣ ወርቅ ዕጣን ከርቤ የገበሩለት የክብርና የምስጋና ባለቤት ነው። እኛ ክርስቲያኖች ከሙስሊሙ ኅብረተሰብ የምንፈለገው ፍቅርን አንድነትንና ሰላምን እንጂ የታሪክ አምሻሽ አንፈልግም፣ የታሪክ ባለፀጎች ነን፣ የክርስቶስ ታሪክ ከልደቱ እስከ ዳግም ምጽአቱ አኩሪ ነው፣ አያሳፍርም፣ እባካችሁ ጣልቃ እየገባችሁ የሰው ታሪክ አታበላሹ፣ ታሪክን ለባለታሪክ ትታችሁ የራሳችሁን ታሪክ ተናገሩ፣ ሃይማኖታችሁን አስተምሩ።

የመጀመሪያው ተአምር

“እንግዲህ ኢየሱስ (ዐ.ሰ) እናቱን ከጠላቶቹ ውንጀላና አደገኛ የሰም ማጥፋት ዘመቻ የተከላከለበት በዚህ መልክ ነበር፤ በቀርባን መሠረት ኢየሱስ (ዐ.ሰ) ያሳየው የመጀመሪያው ተአምር ከላይ እንደተጠቀሰው ነው፤ ገና በእናቱ እቅፍ ላይ እያለ መናገሩ በክርስቲያናዊው መጽሐፍ ቅዱስ ከሆነ ግን ኢየሱስ መጀመሪያ ያሳየው ተአምር 30 ዘመን ከሞላው በኋላ የፈጸመው ነው፤ ለንፅፅር ይረዳ ዘንድ እነሆ! “በሦስተኛው ቀን በገሊላ ሠርግ ነበር፤ የኢየሱስ እናት በዚያው ነበረች፤ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱም ወደ ሠርጉ ታደሙ፤ የወይን ጠጅ ባለቀ ጊዜ የኢየሱስ እናት የወይን ጠጅ እኩ አልቆጣቸዋል አሉት፤ ኢየሱስም አንቶ ሴት ከአንቶ ጋር ምን አለኝ? ጊዜ ገና አልደረሰም አላት፤ እናቱም ለአገልጋዮቹ የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ አለቻቸው፤ አይሁድም እንደሚደርጉት የማጽዳት ልማድ ስድስት የድንጋይ ጋኖች በዚያ ተቀምጠው ነበር፤ እያንዳንዳቸውም ሁለት ወይም ሦስት እንስራ ይይዙ ነበር፤ ኢየሱስም ጋኖቹን ውሀ መሏቸው አላቸው፤ እስከ አፋቸውም ሞሏቸው፤ አሁን ቀድታችሁ ለአሳዳሪው ስጡት አላቸው፤ ሰጡትም፤ አሳዳሪውም ወይን ጠጅ የሆነውን ውሀ በቀመሰ ጊዜ ከወይኑ እንደመጣ አላወቀም፤ ውሀውን የቀዱት አገልጋዮች ግን የውቁ ነበር፤ አሳዳሪውም መሸራውን ጠርቶ ሰው ሁሉ አስቀድሞ መልካሙን የወይን ጠጅ ያቀርባል፤ ከሰከሩም በኋላ መናኛውን፤ እንተሰ መልካሙን የወይን ጠጅ እስካሁን አቆይተሃል አለው ባለቤቱም ውሃው ወደ ጠጅ መለወጡን አያውቅም ነበር”፤ ዮሐ. 2 ቁ. 1-10

ይህ ተአምር ከታየ በኋላ በክርስቲያኑ ዓለም መጠጥ እንደ ውሃ መረጠት ተጀመረ፤ አያሌ ቂሎች ለመምህሩ ጥሩ የነበረ ለነርሱም ጥሩ እንደሚሆን ይናገራሉ፤ ኢየሱስ “አጥፈ” አይደለም ይሉናል፤ ለመሆኑ (እንደወንጌል አቀራረብ) ኢየሱስ ጠንካራ (መልካሙን) የወይን ጠጅ አልጠመቀምን? እስኪሰከሩ ድረስ የኢየሱስን ተአምረኛ ጠጅ ያጠጣሙትን ሰዎች እንኳ ከመደበኛው ጠጅ ለይተው ለማወቅ

ቸለው ነበርን? እንዲያውም “ምርጡ” የኢየሱስ ጠጅ እስከመጨረሻው ድረስ ቆይቶ ነበር፤ አዎ! የወይን ጥጭ ሳይሆን እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ትንተና የሎጥ ሴት ልጆች አባታቸው ሠክሮ ሩካቤ ሥጋ ይፈጽምባቸው ዘንድ ያጠጡት የወይን ጠጅ ነበር፤ ዘፍ. 19 ቁ. 32-33፤

ኢየሱስ (ዐ.ሰ) በተአምር የጠመቀው ጠጅ ክርስቲያኖች እንዲጠነቀቁ ጳውሎስ በኤፌሶን 5 ቁ. 18 የመከራቸውን ዓይነት ነበር፤ “በወይን ጠጅ አትስከሩ” በጥቂቱ መጠጣትን ወንጌሉ አልከለከለም በማለት በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሕዝቦች የመጠጥ ተገዥ ሆነው ቀርተዋል፤ አሜሪካ ከ70 ሚሊዮን (ዳግም ከተወለዱ ክርስቲያኖች) ውስጥ 10 ሚሊዮን የሌላቸው ጠጭዎች አሏት፤ “ንርብሊም ዲሪንክርስ” በመባል ይታወቃሉ፤ በደቡብ አፍሪካ የሚገኙት የብርሌ ማኅበረሰቦች ደግሞ “አልሆሊክስ” ተብለዋል። ይህ ሁሉ ዳርዳርታ ግን ጠጭዎችን “ሰካራሞችን” (ድራንክርድስ) በማለት ላለመዳፈር ነው፤ ቅር እንዳይሰኙና ሆድ እንዳይብላቸው የተፈራ ይመስላል፤ በአንድ ወቅት የዛምቢያ ጠቅላይ ሚኒስትር በኋላም ፕሬዚዳንት የነበሩት ዶ/ር ኬኔት ካውንዳ “መጥረቢያውን መጥረቢያ” ከማለት ወደኋላ አላሉም፤ “ሰካራም ሕዝብ ለመምራት ዝግጁ አይደለሁም” ነበር ያሉት፤

በኢየሱስ ፊት ውሃው ወደ ጠጅ ተቀየረ የሚለው ታሪክ እውነት ቢሆንም ባይሆንም እኛ ሙስሊሞች ኢየሱስንም ሆነ ሐዋርያቶቹን በዘመኑ ለነበሩት ሰዎች የመጠጥ ሱሰኛነት ተወቃሽ ልናደርጋቸው እንችልም፤ መጠጥንና ሌሎችን ጉዳዮች በማስመልከት ኢየሱስ ያለውን አቋም በግልጥ አስቀምጧል፤ “የምንግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም” ዮሐ. 16 ቁ. 12፤ ምክንያቱም የሰው ልጅ የእስላምን ጥልቅ እውነታዎች ሊቀበል በሚችልበት ደረጃ ላይ አልነበረም፤ ይህ አንቀጽና ሌሎችም በየሐንስ ወንጌል የተጠቀሱት ትንቢቶች በነቢዩ ሙሐመድ (ሰ.ዐ.ወ) ተፈጽመዋል፤ “ሙሐመድ ዘናቹራል ሰከሰሰር ቱ ክራይስት” የተሰኘውን መጽሐፍ ይመልከቱ፤ ኢየሱስ የሚከተለውን

አላለምን? ማቴ. 9 ቁ. 17፤

መልስ መቸም ለመንቀፍ ታጥቆ የተነሳ ሰው የማይበርዘውና የማይከልሰው ነገር የለም፤ ነገር ግን ከወርቅ የጠራውን የክርስቲና ታሪክ ማንም ሊበርዘውና ሊከልሰው አይችልም፤ በራሻር ካላሹ ራሱ ይጠፋል፤ የታሪክን ክብር የማያውቅ የሰው ታሪክ ያበላሻል፤ እኛ ክርስቲያኖች የማንንም ታሪክ እናበላሽም፤ ምስጋና ይግባውና መምህራችን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በፍቅር በትህትና እርሞ ኮትኩቶ በትዕግስት ቆንጥሮ አሳድጎናልና፤

የዚህ ጽሑፍ አቅራቢ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መጀመሪያ በቃና ዘገለለ ያደረገውን ተአምር ሊያጥላላው ሞክሯል፤ ጸሐፊው የቃና ዘገለለን ታሪክ በመጠኑ ከተረከ በኋላ በክርስቲያኑ ዓለም ውስጥ መጠጥ እንደ ውኃ መረጨት ተጀመረ፤ አያሌ ቁሎች ለመምህሩ ጥሩ የነበረ ለነርሱም ጥሩ እንደሚሆን ይናገራሉ፤ የሎጥ ሴት ልጆች አባታቸውን የወይን ጠጅ አጠጥተው አስክረው ፍካቤ ሥጋ ፈጽመውበታል በማለት ተአምሩን በስካር መንፈስ ከሚፈጸም ወንጀል ጋር ለማቆራኘት ሞክሯል፤

በጣም የሚያሳዝን ነው፤ ውኃን ጠጅ ማድረግ ከዚያ በፊትም ሆነ ከዚያ በኋላ ተደርጎ የማያውቅ አስደናቂ መለኮታዊ ሥራ መሆኑ እየታወቀ ጸሐፊው አድናቆቱን መቸር ሲገባው ይህም ቢቀር ማጥላቱን እንኳ ቢተውው መልካም ነበር፤ በተአምር ውኃው ጠጅ ከሆነ ወዲህ በክርስቲያኑ ዓለም ውስጥ መጠጥ እንደ ውኃ መረጨት ተጀመረ ብሏል፤ ለመሆኑ ከዚያ በፊት መጠጥና ጠጭዎች አልነበሩም ማለት ነውን? ወይስ የሃይማኖት መሪያቸው መጠጥን ባርኮ ፈቅዶላቸው ተከታዮቹ ጠጭዎች ሆኑ ለማለት ክርስቲያኖችን ለመተቸት ጸሐፊው የሰነዘረው አሽሙር ነው? አሽሙሩ በዚህ ላይ የተመሠረተ ከሆነ በአሁኑ ጊዜ በመጠጥ ባሕር የሚጥኘው ክርስቲያኑ ኅብረተሰብ ብቻ አይደለም፤ እንደጸሐፊው ደልቶኝ አፍሪካን አውሮፓን እስያንና አሜሪካን ዞሬ እስታቲስቲክስ የማሰባሰብ ዕድል አላጋጠመኝም እንጂ ከክርስቲያኑ ይልቅ የሙስሊሙ ጠጭ እጥፍ ሆኖ

እንደሚገኝ አይጠረጠርም፤ ከዚህም ሌላ ሱስ አስመጭ ዕፅዋትና አሽሽ በአብዛኛው የሚመራቱትና የሚሰራጩት በሙስሊሙ ኅብረተሰብ አማካኝነት በመሆኑ ሌላው ዓለም አቀፋዊ ችግር ነው፤ “ውኃን ምን ያስጫዥዋል ቢባል ድንጋይ ነው” እንደሚባለው እኔንም ጸሐፊው ተናግሮ እናገረኝ እንጂ ስራዬም አላማዬም አልነበረም፤ ሆኖም ይህ ቀዳማዊ የክርስቶስ ተአምር በዚህ አይነት አሽሙርና አሉባልታ መልኩ ሳይደበዘዝ ታሪኩ ሳይሰረዝና ሳይደለዝ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሲነገር ይኖራል።

የጽሑፉ አዘጋጅ ከዚህ አያይዞ አንድ አስቂኝ ድራማ አቅርቧል፤ የሐ. 16 ቁ. 12 ላይ “ኢየሱስ ያለውን እቋም በግልጥ አስቀምጧል” ካለ በኋላ “የምንግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን ትሽከሙት ዘንድ አትችሉም፤ ምክንያቱም የሰው ልጅ የኢስላምን ጥልቅ እውነታዎች ሊቀበል በሚችልበት ደረጃ ላይ አልነበረምና፤ ይህ አንቀጽና ሌሎችም በየሐንስ ወንጌል የተጠቀሱት ትንቢቶች በነቢዩ ሙሐመድ ተፈጽመዋል” ሲል የማይቆረሰና የማይቀመስ ዳቦ አቅርቦልናል፤ “ድሀ በሕልሙ ቅቢ ባይጠጣ ቀጭ በወረሰው ነበር” ይባላል፤ ጸሐፊውም ለጽሑፉ ማጣፊጫ ጠቅሶታል እንጂ ስለሙሐመድ የተነገረ ተስፋ እንዳልሆነ ልቦናው ያውቀዋል፤ ይህ ደግሞ ከሁሉ የላቀና የከፋ ኃጢአት ነው፤ ያልተሰጠውን ሀብተ መንፈስ ቅዱስ መሻት በመንፈስ ቅዱስ ላይ መዋሸት ከባድ ኃጢአት ነው፤ መንፈስ ቅዱስ በታክቲክ አይሰረቅም፤ በጉልበት አይነጠቅም፤ መንፈስ ቅዱስ መላሪያ ሊያደርጋቸው በሚፈልጋቸው ሰዎች ላይ አድሮ ምሥጢር ያስተረጉግል፤ ቋንቋ ያናግራል፤ ... “በመንፈስ ቅዱስ ላይ አንድ ቃል የተናገረ በዚህኛውም ዓለም በወዲያኛውም ዓለም ኃጢአቱ አይሰረድለትም” ማቴ. 12 ቁ. 32 ተመልከት።

ይህ አንቀጽ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከመሞቱ በፊት መንፈስ ቅዱስን ለሐዋርያት እንደሚልካቸው ተስፋውን የገለጠበት አንቀጽ ነው፤ ይህን ልዩ ፀጋ እንደ አስማተኛው ሲሆን በገንዘባቸው ለመግዛት ወይም በጉልበታቸው ለመንጠት የሚፈልጉ ቢኖሩ ይጠፋሉ፤ የሐዋ. ሥራ 8 ቁ. 9 ተመልከት፤

ሙሐመድ ይህ ዓይነት ዝርጫ እንዲካሄድ አደራ አላለም፣ እንደ አህመድ ዲዳት ያሉ አፈቀላጫዎች ከጊዜ በኋላ በድፍረት የወመሩት ሥርዓት ነው። ይህ ድፍረት ደግሞ በነፍስና በሥጋ የሚያስከትለውን ቅጣት ለመናገር ቃላት ለይነፍሉትም።

በዚህ አያያዝ “የሰው ልጅ የሥልጣን ጥልቅ እውነታዎች ሊቀበል በሚችልበት ደረጃ ላይ አልነበረም” ብሏል። የእስልምና ጥልቅ እውነታዎች (ምርምሮች) የትኞቹ ናቸው? የእስልምና መሠረታዊ ደግግ (ፍልስፍና) ግንም በቀላሉ ሊረገገው የሚችል ግልጥና አንድ ወጥ ነው። ይኸውም “እግዚአብሔር አንድ ነው አይወርድም አይወልድም” የሚል አንድ ወጥ ሃይማኖት ነው፤ ከዚህ ውጭ እስልምና ውጣ ውረድ (ምርምር) የለበትም።

ያን ጊዜ ማለት አምላክ ወልደ አምላክ (ክርስቶስ) ሰው በሆነ ጊዜ ግንም ሊሸከመው የማይችለው ጥልቅ ምርምር ያስፈልገው የነበረው የመለኮትና የሥጋ ተዋሕዶ (የክርስትና ምሥረታ) ነበር። ምክንያቱም የሰው ልጅ አእምሮ ለዚህ አዲስ የሃይማኖት ፍልስፍና በመንፈስ ቅዱስ መታደስ ነበረበት። የክርስትና ሃይማኖት ጓዙ ብዙ ነው። “እግዚአብሔር አንድም ሦስትም ነው” “አምላክ ወረደ ተወለደ” ይላል። ይህ ፍልስፍና ጥልቅ ምርምርና ጥናት የሚያስፈልገው በቀላሉ ሊደረስበት የማይቻል ረቂቅ ሰማያዊ ምሥጢር ነው። ይህን በቦታው እመለስበታለሁ። አሁን ወደ ተነሳሁበት ክፍል አመራለኩ።

የሙስሊሙ ኅብረተሰብ አፈቀላጫዎች ነቢይ ኢሳ ከእኔ በኋላ ሙሐመድ ይመጣል ሲል ትንቢት ተናግሯል የሚሉት አፈ ታሪክ አላቸው? ለዚህ አፈ-ታሪክ ማስረጃ ለማግኘት መጽሐፍ ቅዱስን (በተለይም ሐዲስ ኪዳንን) በቃላቸው ሸምድደውታል፤ በመጨረሻ ተጨባጭ ማስረጃ ቢያጡ ከላይ ዮሐ. 16 ቁ 12 ላይ የተጠቀሰውን “የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ትሸከሙት ዘንድ አትችሉም” የሚለውን አንቀጽ ከመካከል አውጥተው ስለሙሐመድ መምጣት የተነገረ ትንቢት አስመስለው ካዙለው አቀረቡት። ይህ ቃል

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከመሞቱ በፊት “እኔ ሄጀ አጽናኝ መንፈስ ቅዱስን እልክላችኋለሁ” ሲል ለደቀመዛሙርቱ ከሰጣቸው የተስፋ ቃል የተቀነጨበ ነው። “የሰው ወርቅ አያደምቅ” ይባላል ባለቤቱ ሌላ ነውና።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለደቀመዛሙርቱ ሐዋርያት የሰጣቸው የተስፋ ቃልና የአፈጻጸሙ ዝርዝር ሁኔታ እንደሚከተለው ነው። ዮሐ. 16 ቁ. 5-15 “.....እኔ ግን ዛሬ ወደላከኝ እሄዳለሁ ከእናንተ ግንም ወዴት ትሄዳለሁ ብሎ አይጠይቀኝም። ነገር ግን ይህን ብላችሁ በልባችሁ ሐዘን ሞላ። ሆኖም እውነት እላችኋለሁ። መሄዴ እንዲሻላችሁ። እኔ ባልሄድ ጳራትሊጦስ (መንፈስ ቅዱስ) አይመጣላችሁም። የሄድሁ እንደሆነ ግን እርሱን እሰድላችኋለሁ። ያም በመጣ ጊዜ ዓለሙን ይዘልፈዋል። ስለኃጢአት ስለጽድቅም ስለፍርድም። ስለኃጢአት ግን በእኔ አላመነምና። ስለጽድቅም ወደ አባቴ እሄዳለሁና። ደግማችሁ አታዩኝምና። ስለፍርድም የዚህ ዓለም ገዥ (ሰይጣን) ይፈረድበታልና። ደግሞ ብዙ ሌላ ነገር አለኝ የምነግራችሁ። ነገር ግን አሁን ትሸከሙት ዘንድ አትችሉም። ያ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል። ክርስቶስ አይናገርምና። የሚሰማውን ይናገራል እንጂ። የሚመጣውንም ይገልጻል። ያም ያመሰግናል። ከእኔ ይወስዳልና ይነግራችኋልም። ለአብ ያለው ሁሉ ለእኔ ነው። ስለዚህ አልሁ ያ ከእኔ ይወስዳል ይነግራችኋልም” ይላል። የአንቀጽ መነሻ ከላይ የተገለጠው ምንባብ ሲሆን መድረሻው (አፈጻጸሙ) ደግሞ እንደሚከተለው ነው።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተነሳ ከ40 ቀን ካረገ 10 ቀን በኋላ 120 ቤተሰቦቹ (12 ሐዋርያት 72 አርድዕትና 36 ቅዱሳት (አንስት) በተሰጣቸው ተስፋ መሠረት ባንድ ዝግ ቤት ተሰብስበው እንደተቀመጡ ድንገት ከሰማይ እንደ ዓውሎ ነፋስ ያለ ድምፅ ሆነ፤ ተቀምጠውበት የነበረውን ቤት ሞላው። የተከፋፈሉት የላሳት ልሳን ታየቻቸው። በያንዳንዱም ራስ ላይ ተቀመጠቸዋቸው። በሁሉም መንፈስ ቅዱስ መላባቸው። በሌላ ቋንቋ መናገር ጀመሩ። መንፈስ ቅዱስ እንደሰጣቸው መጠን ይናገሩ ዘንድ። በኢየሱሱም ደጋግ አይሁድ ነበሩ። ከያገሩ የመጡ ሕዝቦችም ነበሩ። ወሬው በተሰማ ጊዜ

ሁሉም ተሰበሰቡ፣ ተደነቁም ፣ እያንዳንዱ ሰው በቋንቋው ሲናገሩ ይሰማቸው ነበር፣ ሁሉም ደነገጡ ተደነቁም፣ እርስ በርሳቸው እንዲህ ሲሉ እነዚህ የገለላ ሰዎች አይደሉምን? እንዴት እኛ እያንዳንዳችን በተወለድንበት ቋንቋ ሲናገሩ እንሰማቸዋለን?እግዚአብሔር ይላል በኋላ ጊዜ ሥጋ በለበሱ ሁሉ ላይ መንፈሴን አፈላለሁ፣ ወንዶችም ሴቶችም ልጆቻችሁ ትንቢት ይናገራሉ፣ ኅብዛዝቶቻችሁም ራዕይ ያያሉ፣ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ፣ በዚያች ወራት በወንዶችም በሴቶችም ባሮቹ ላይ ከመንፈሴ አፈላለሁ፣ ትንቢት ይናገራሉ” ይላል፣ የሐዋ. ሥራ 2 ቁ.1-18፣ ኢዩኤል 3 ቁ. 1 ተመልከት።

እንግዲህ ከዚህ በላይ እንደተገለጠው መደበኞቹ 120 የክርስቶስ ቤተሰቦች (ሐዋርያት) መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው መንፈሳዊ ኃይል ተላብሰዋል፣ ከእርጅና ታድሰዋል፣ በአእምሮ ጎልምሰዋል፣ አንድ ቋንቋ ብቻ ያውቁ የነበሩት 71 ቋንቋ ተጨምሮላቸዋል፣ ፈሪዎች የነበሩት ደፋሮች ሆነዋል፤ በዚህ ዓይነት ሁኔታ መንፈስ ቅዱስ እየረዳቸው የወንጌልን ትምህርት ባድር ጊዜ ውስጥ በመላው ዓለም ሊያዳርሱ ችለዋል፣ “ቃላቸው (ድምፃቸው) ያልተሰማበት ስፍራ የለም፣ ንግግራቸውም በምድር ሁሉ ላይ ወጣ፣ ስብከታቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ” በማለት ቀደም ሲል ነቢዩ ዳዊት የተናገረው ትንቢት በሐዋርያት ስብከት ተግባራዊ ሆኗል፣ መዝ. 19 ቁ. 3፣ ማር. 16 ቁ. 20።

የክርስትና ሃይማኖት በዚህ ዓይነት የመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ርዳታ ተመሥርቶ 2000 ዓመታት ያህል እያስቆጠረ ነው፣ ወደፊትም በመንፈስ ቅዱስ ጠባቂነት እስከ ዓለም ፍጻሜ ይኖራል፣ ከ1400 ዘመን በላይ ያስቆጠረው እስልምና በቁርዓት ውስጥ ያልተጠቀሰ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም ያልተነገረና የሌለ ከጊዜ በኋላ የፈጠራ ትንቢት እየጨመሩ ኅብረተሰብን ማወናበድ እግዚአብሔር ይወደዋልን? ይህ ዓይነቱ ፈጠራ ለሙሐመድ ምን ይጠቅመዋል? ምንስ ከብር ይጨምርሉታል? በሰም የተጣበቀ ጥርስ ቢበሉበት አያደቅም፣ ቢስቁበት አያደምቅም እንደተባለው ነው፤

የክርስትና ሕይወት መሠረቱ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ቃል ነው፣ “ነገሪን የሚሰማ የሚያደርገውም ቤቱን በጭንጫ ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመስላል፣ ዝናም ዘነመ፣ ጎርፍ ጎረፈ፣ ነፋስም ነፈሰ፣ ያን ቤት ገፋው፣ አልወደቀም፣ በጭንጫ ላይ ተመሥርቷልና” ማቴ. 7 ቁ. 24፣

“እንደተሰጠኝ እንደ እግዚአብሔር ጸጋ መሠረት አስቀመጥሁ፣ እንደብልሃተኛ አናጂ ሌላውም በላይ ይሠራል፣ ነገር ግን ሁሉ እያንዳንዱ ያስተውል፣ እንዴት በላይ ይሠራ ዘንድ፣ ማንም አይችልምና ሌላ መሠረት ይመሠርት ዘንድ፣ ከዚያ ከተመሠረተው በቀር፣ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው”፣ 1 ቆሮ. 3 ቁ. 10፣ ማቴ. 21 ቁ. 42፣ መዝ. 118 ቁ. 22 ፡፡

“እማዬ” ወይስ “አንች ሴት”

በዮሐንስ ወንጌል 2 ቁ. 4 እንደተጻፈው በቃና በተደረገው ሠርግ ኢየሱስ እናቱን እንዳመናጨቃት ይነበባል፣ እንዴት? አዎ! “አንች ሴት” አላት፣ “በዕንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ” እንዲሉ “ካንች ጋር ምን አለኝ?”..... ባንችና በእኔ መካከል ምን ግንኙነት አለ?.....ምን አደርግልኛለሁ..... አላት፣ ይህች “ሴት” ለዘጠኝ ወራት በማሕፀና የተሸከመችውና ምናልባትም ለሁለት ዓመታት ያጠባቸው መሆኗን ዘንግቶት ይሆን? በርሱ የተነሳሰ ለውግዘትና ለችግር የተዳረገች መሆኗን አልተገነዘበም? ለመሆኑ በሚናገረው ቋንቋ “እማዬ” የሚል ቃል የለምን? ነገሩ የሚደንቅ ነው፣

ወንጌላውያን የመምህራቸውን ሰው አክባሪነት ትዕግስትና መከራ ተቀባይነቱን አጋነው ይሰብካሉ፣ “የሰላም ንጉሥም” እያሉ ያዜሙለታል፣

መልስ፣ ኢየሱስ እናቱን “አንች ሴት” በማለት አመናጭቋል ተብሏል፣ እንኳን ዘንቦብሽ እንዲያውም ጤዛ ነሽ ይባላል፣

የሙስሊሙ አፈቀጣጠሎች እንኳን ትንሽ ክፍተት አግኝታችሁ የተዘጋ ቤት ክፍታችሁ ስም ታጠፋላችሁ ታሪክ ታበላሻላችሁ፣ ውሻ በቀደደው ጅብ ይገባል ነውና ፀረ-ማርያሞች በቀደዱት ኑፋቄ ገብታችሁ ይህንኑ ቃል ጽርፈት ስታናፍሱት ትታያላችሁ፣ ፀረ-ማርያሞች ማርያም አታማልድም ለሚሉት ኢሞራላዊ ስብከታቸው የሚጠቀሙበት ጥቅስ ይኸው ነው፣ ዛሬ ደግሞ የሙስሊሙ ቃል አቀባይ ይህንኑ ሲደግመው ይስተዋላል፣ ነገር ግን ክርስቶስ እናትነቷን የሥላሴ ባለሟልነቷን (አማላጅነቷን) ሊቀንሰው ወይም ዝቅ ሊያደርገው አይችልም፣

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናቱና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ሠርግ ቤት የሄደው ሊበላና ሊጠጣ አልነበረም፣ መለኮታዊ ሥልጣኑን በሥራ ሊገልጥ ነው፣ እንደሰውነቱ ወደ ሠርግ ቤት ሄደ፣ በላ ጠጣ፣ እንደአምላክነቱ ደግሞ ውኃውን ጠጅ አደረገ፣ አምላክ ነገ የሚሠራውን ዛሬ አይሠራውም፣ ማታ የሚያደርገውን ጧት አያደርገውም፣ በእግዚአብሔር ትእዛዝ (ፈቃድ) የሚደረግ ማናቸውም ተግባር ሁሉ ሰዓቱን ጠብቆ ነው የሚከናወነው፣ ያለ ሰዓቱ አንዳች ነገር አይደረግም፣

እናቱ ድንግል ማርያም የሙሽራው ቤተ ዘመድ እንደመሆኗ መጠን ጠጅ ባለቀባቸው ጊዜ ወደልጅ ወደ ክርስቶስ ጠጋ ብላ ጠጅ እኩ አልቆባቸዋል ስትል ነገረችው፣ እርሱም “አንች ሴት ካንች ጋር ምን አለኝ?” ካለ በኋላ “ገና ጊዜዬ አልደረሰም” አላት፣ መለኮታዊ ሥራ የምሠራበት ሰዓቱ አልደረሰም አትቸኩይ ማለቱ ነበር፣

“አ ብእሲቶ” አንች ሴት፤ ማለት ባገራቸው ቋንቋ የተለመደ እነጋገር ነው፣

“አንች ሴት ሃይማኖትሽ ታላቅ ነው” ማቴ. 15 ቁ. 28፣

“አንች ሴት ለምን ታለቅሻለሽ?” ዮሐ. 20 ቁ. 13፣

“ኢየሱስም እናቱንና ይወደው የነበረውን ደቀመዛሙሩን ቆመው ባያቸው ጊዜ “አንች ሴት! እነሆት ልጅሽ” አላት፣ ደቀመዛሙሩንም አለው “እንኋት እናትህ” ዮሐ. 19 ቁ. 26፣ እንግዲህ አንች ሴት ማለት ያገራቸው እነጋገር ነው፤

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እናቱን ቅድስት ድንግል ማርያምንና የሚወደውን ደቀመዛሙሩን የሐንሰን በሞት ሲለያቸው የሐንሰን ለእናቱ አደራ ሲሰጥ አንች ሴት እነሆት ልጅሽ አላት፣ ይህ በእስራኤል ዘንድ የተለምዶ እነጋገር እንጅ መናቅ ማቃለል ወይም ማመናጨቅ ያለመሆኑን ከላይ የተጠቀሱት አንቀጾች በሚገባ ያስረዳሉ፣ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሆኖ እናቱን ሲሰናበታት አንች ሴት እንዴት ሊላት ይችላል? እንግዲህ ይህ እነጋገር የአገራቸው ቋንቋ ዘይቤ ነው፣ ማመናጨቅን ምን አመጣው? ያለማወቅ ነው፤

እናቱ ቅድስት ድንግል ማርያም ሰዓቱን ለይታ አትወቀው እንጂ ልጅ ተለምር እንደሚሠራ ያለምንም ጥርጥር ታውቅ ነበር፣ ላቀረበችው ጥያቄ ሰዓቱ አልደረሰም የሚል ያልተወሰነ ቀጠሮ ተቀብላ ተመለሰች፣ ሰዓቱ ሲደርስ ክርስቶስ የሚያደርገውን ታውቃለችና አገልጋዮቹን ጠርታ የሚያዝዛችሁን ሁሉ አደርጉ አለቻቸው፣ ወዲያው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጋኖቹ ውኃ እንዲሞሉ አዘዘ፣ ጋኖቹ ውኃ ተሞሉ፣ በጋኖች የተሞላው ውኃ ጠጅ ሆነ፣ የእናቱ ጥያቄ መቶ በመቶ ተመለሰላት፣ የሠርግ ቤቱም ችግር ፈጽሞ ተወገደ፣ አምላክም በሥራው ተመሰገነ፣ ዮሐ. 2 ቁ 11፤

ይህ ከላይ ሙስሊሙ ሊያጥላላው የሞከረው ኃይል ቃል ፀረ-ማርያሞች ማርያም አታማልድም በማለት ሕዝብ ክርስቲያኑን የሚያሳስቱበት ጥቅስ ነው፣ ይሁን እንጅ ይህ የመናፍቃኑ ሽርደዳ የድንግል ማርያምን የእናትነት ክብር ዝቅ ሊያደርገው አይችልም፣ የሥላሴ ባለሟልነቷንም አይቀንሰውም።

ጥብቅና ለኢየሱስ

በነበዩ ሙሐመድ ላይ የተወረደው ቁርዓን ኢየሱስን ከባላንጣዎቹ የሐሰት ወራና የስም ማጥፋት ዘመቻ ነፃ አድርጎታል። “ለእናቱ ታዛዥ አድርጎኛል። ትዕቢተኛ እምቢተኛም አላደረገኝም”። ቁርዓን 19 ቁ. 32።

እላህ መርየምን መልካም ልጅ እንደምትወልድ (ቁርዓን 3 ቁ. 46) ሲያበስራት የሰጠችው መልስ “ጌታዬ ሆይ! ሰው ያልነካ ስሆን ለእኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል? አለች፤ ነገሩ እንደዚህ ነው። አላህ የሚሻውን ይፈጥራል። አንዳችን በሻ ጊዜ ለርሱ ሁን ይለዋል። ወዲያውኑም ይሆናል አላት። ጽሕፈትንም ጥበብንም ተውራትንና እንጅልንም ያስተምረዋል” ብሏል። ቁርዓን 3 ቁ. 47-48።

መልስ፣ ቁርዓን ኢየሱስን ከባላንጣዎቹ የሐሰት ወራና የስም ማጥፋት ዘመቻ ነፃ አድርጎታል የተባለው ተራ ወሬ ነው። ቁርዓን ከክርስቶስ ልደት ከ600 ዓ.ም. በኋላ ተነስቶ ከየትኛው የስም ማጥፋት ዘመቻ ነው ነፃ ያደረገው? ከአባቱ በፊት ተወልጆ አባቱን አገለግለው ነበር እንደማለት ነው። ባላንጣዎቹ ናቸው የተባሉት አይሁድም ቢሆኑ የስም ማጥፋት ዘመቻ አላካሄዱበትም። አምላካችሁ መድኃኒታችሁ ነኝ ቢላቸው ጠልተው ተመቅኝተው ሰቅለው ገድለውታል። በክርስቶስና በአይሁድ መካከል ከዚህ ውጭ ሌላ ታሪክ አልነበረም። የሐሰት ወራና የስም ማጥፋቱን ዘመቻ በሰፊው የከፈሉት ሳለም ያወቃችሁ ባላንጣዎቹ እናንተው የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች ናችሁ። ለምሳሌ ያህል ክርስቶስ አምላክ አይደለም። አምላክ አይወርድም አይወለድም ማለታችሁ፤ ስለክርስቶስ የተነገረውን ትንቢት ነጥቆ ለሙሐመድ መስጠታችሁ፤ አጽናኝ (ጳራቅሊጦስ) የተባለው ሙሐመድ ነው ማለታችሁ..... ይህን የመሰሰለውን ይፋዊ የጠላትነት ዘመቻ መጥቀስ ይቻላል።

ስለዚህ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ማንም ጥብቅና ሊቆምለት የማይፈልግ አይሁድ ጠላቶቹን በሕግ ተሟግቶ የረታና

ያሸነፈ አምላክነቱን በሥራ የገለጠ የባሕርይ አምላክ ነው። ለዚህ አምላካዊ ባሕርይ ማስረጃዎቹ፣ አብና መንፈስ ቅዱስ ሥራውና ደቀመዛሙርቱ ሐዋርያት ናቸው። “እኔና አብ አንድ ነን” “የሚያፀና ጳራቅሊጦስ በመጣ ጊዜ ከአብ ዘንድ ለእናንተ እኔ የምልከው የእውነት መንፈስ ከአብ የሚወጣ እርሱ ስለእኔ ይመሰክራል። እናንተ ደግሞ ትመሰክራላችሁ። ከጥንት ከእኔ ጋር ነበራችሁና፣ በእኔ እመኑ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ፣ በእኔ ባታምኑ በሥራዬ እመኑ” ዮሐ. 10 ቁ. 30-38።

አምሱተኛ ምዕራፍ

ወንጌላዊውና ቁርባናዊው ትረካ

(ቆይታ ከቄሱ ጋር) በገጽ 18 ግርጌ ማስታወሻ ላይ የተሰጠውን ምክር እንደተቀበላችሁ ተሰፋ አደርጋለሁ። የምናረገውን ለመተግበር እሞክራለሁ። ለእናንተ እንደመክርሁት ሁሉ እኔም ራሴ እንቀጽኝ ሽምድጃለሁ። እነሱን የምጠቀምበት አጋጣሚዎች በተደጋጋሚ ተከስተዋል። ለአብነት ያህል የምጠቀሳቸው በጆሐንስበርግ የሚገኘውን “ባይብል ሐውስ” ልጎበኝ ሄጄ ያጋጠመኝ ነው። የመጽሐፍ ቅዱስና ሃይማኖታዊ መጻሕፍት ስብስቦችን ከቃኘሁ በኋላ በእንዳይኒርያ ቋንቋ የተጻፈው መጽሐፍ ቅዱስና አንድ ትልቅና ውድ ጥራዝ በግሪክና በእንግሊዝኛ የተከተበ ሐዲስ ኪዳን አንስቼ ያዝሁ። “በመጻሕፍት ቤቱ” ተቆጣጣሪ ቅኝት ውስጥ መሆኔን ግን ጨርሶ አልተገነዘብሁም ነበር። በድንገት ወደእኔ መጡ። ጢሚና የሙስሊም ቆቤ የትኩረት አቅጣጫ ለመሆን አስቸላቸው ይሆን? በዚያ ውድ ጥራዝ ለምን እንደተሳብሁ ጠየቁኝ። የነፅፅራዊ ሃይማኖት አጥኜ እንደመሆኔ የዚህ ዓይነት መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስፈልገኝ ነገርጃቸው። በቢሯቸው ሻሂ አብረን እንጠጣ ዘንድ ጋበዙኝ። አላንገራገርሁም። ሻሂ እየጠጣን ሙስሊሞች ስለ ኢየሱስ ያላቸውን እምነት አብራራሁላቸው። ኢየሱስ በኢስላም ውስጥ የያዘውን ከፈተኛ ቦታ ገለጥሁላቸው። አላመኑኝም። በጣም ተጠራጠሩኝ። እየታየባቸው በነበረው አላቸቂነት ተገረምሁ። ምክንያቱም በደቡብ አፍሪካ የመጽሐፍ ቅዱስ ቤቶች ተቆጣጣሪ መሆን የሚችሉት ጡረታ የወጡ ቀሳውስት (ሬቨረንድስ) ብቻ ናቸው። ከቅዱስ ቁርባን ምዕራፍ 3 ቁ 42 ጀምሮ ማንበብ ጀመርሁ። “መላዕክትም ያሁኑን አስታውስ። ግርያም ሆይ! አላህ በእርግጥ መረጃው”።

ቄሱ የቁርባንን ትርጉም ብቻ ሳይሆን አርጅናሉ ዓረብኛ ሲነበብ የሚያቃድረውን ጣፋጭ ጣዕመ ዜማ ጭምር እንዲያዳምጡ ነበር የፈለግሁት። ቄስ ዱንክርስ ወደኋላቸው

እንዲያዳምጡ ነበር የፈለግሁት። ቄስ ዱንክርስ ወደኋላቸው ለጠጥ በማለት የአላህን ከላም (ቃል) በተመስጦ አዳመጡ። የአንቀጽ 49 ማብቂያ ላይ ስደርስ ቁርባናዊ መልዕክቱ ከእኛ መጽሐፍ ቅዱስ ጋር ተመሳሳይ ነው። በማለት አስተያየታቸውን ሰነዘሩ። በመቀጠልም እርሳቸው እንደክርስቲያን ነታቸው በሚያምኑበትና እኔ አሁን ባነበብሁላቸው መካከል ምንም ልዩነት እንዳላዩ ነገሩኝ። እኔም ትክክል ነዎት አልጃቸው። እነዚህን የእንግሊዘኛ አንቀጾች ከአርጅናሉ ዓረብኛ አንቀጾቸው ጋር ጎን ለጎን ባላሳያቸው ኖሮ በመቶ ዓመታት ውስጥ አንኳን ቁርባንን እያነበቡ መሆኑን ሊገምቱ ከተውንም ባልቻሉ ነበር። ኘሮቲስታንት ከሆነ የሮማ ካቶሊክ ትርጉምን እያነበበ እንደሆነ ሊገምት ይችላል። ካልሆነም የይሆዋ ምስክሮችን ትርጉም ወይም የግሪክ አርቶዶክስን ትርጉም ወይም አይቲቸው ላይ ወይም የሚችሉትን አንድ መቶ አንድ ሌላ ትርጉሞችን ሊያስብ ይችላል እንጂ የቁርባንን ትርጉም እያነበበ መሆኑን ፈጽሞ አይገምትም። አንድ ክርስቲያን ስለኢየሱስ መስማት የሚፈልገውን ሁሉ በቁርባን ውስጥ ሊያነብ ይችላል። በዚያውም ላይ በላቀ ክብርና ከፍተኛ በሆነ አገላለጥ። ቁርባን ስለኢየሱስ የሚያትተውን በሚያነብበት ወቅትም ጋመሰጠ አይቀራ ነው። እነዚህ ከ42 እስከ 49 ያሉት 8 አንቀጾች የሚከተሉትን ዓቢይ ቁም ነገሮች ይነግሩናል።

- ሀ. የኢየሱስ እናት ማርያም ምግባረ-ሠናይ ሴትና ከዓለም ሴቶች ሁሉ የከበረች መሆኗን
- ለ. በመነገር ላይ የነበረው ሁሉ ለሰው ልጅ የተላከ መለኮታዊ ራዕይ መሆኑን
- ሐ. ኢየሱስ የአላህ ቃል መሆኑን
- መ. በአይሁድ ዘንድ ይጠበቅ የነበረው መሲህ ኢየሱስ መሆኑን
- ሠ. አላህ ለኢየሱስ ከሐዘንነቱ ጀምሮ ተአምራት እንዲያደርግ ሥልጣን የሰጠው መሆኑን
- ረ. ኢየሱስ ያለወንድ ከድንገል ግርያም የተወለደ መሆኑን
- ሰ. አላህ መላክተኛ እንዳደረገው፤
- ሸ. በአላህ ፈቃድ ሙታንን እንዳስነሳ ዕውራንን እንዳበራና በሽተኞችን እንደፈጠሰ። ይላል፤

መልስ፣ የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ በጆሐንስበርግ ባይብል ሐውስ ከቄሱ ጋር ባደረገው ቆይታ የቁርዓንን ተወዳጅነትና የበላይነት የቄሱን ደካማነትና የራሱን ንፅፅራዊ (ኢስላማዊ) ተልዕኮ ከማንፀባርቅ በስተቀር ለመልስ የሚጋብዝ ቁምነገር አላገኘሁበትም፣ ወደ መጨረሻው ገደማ “አንድ ክርስቲያን ስለኢየሱስ መስማት የሚፈልገውን ሁሉ በቁርዓን ውስጥ ያገኛል፣ ያውም በላቀ ደረጃ ይላል፣ ጸሐፊው የላቀ ደረጃ የሚለው የትኛው ነው? ፍጡሩን ሙሐመድን ከፈጣሪው ከክርስቶስ ጋር እያወዳደረና እያበላለጠ ማቅረቡ ነውን? ስህተት ነው፣ ክርስቶስ እኮ ከሰማይ የወረደ ሰማያዊ አምላክ ነው፣ ሙሐመድ ግን ከምድር የተገኘ ምድራዊ ፍጡር ነው፣ ክርስቶስ እኮ ሞትን ድል አድርጎ የተነሳ ኃይል አምላክ ነው፣ ሙሐመድ ግን ፍጡር እንደመሆኑ መጠን የመጨረሻውን ትንሣኤ ይጠብቃል እንጂ ሞቶ አልተነሳም።

“ኢየሱስ ደግሞ አላቸው፣ “እኔ እሄዳለሁ፣ ትሹፋላችሁም በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ፣ እኔ ወደምሄድበት እናንተ ትመጡ ዘንድ አትችሉምና”፣ አይሁድም አሉ “እርሱ ራሱን ይገላል? እኔ ወደምሄድበት እናንተ መምጣት አትችሉም ማለቱ፣ አላቸውም “እናንተ ከታች እኔም ከላይ ነኝ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፣ እኔ ከዚህ ዓለም አይደለሁም” ሲል ሰማያዊ አምላክ መሆኑን በራሱ አንደበት አረጋግጦ መስክሯል፣ ዮሐ. 8 ቁ. 21-23።

ሰማይና ምድር

ዕንፈጻው ክርስቲያን እንኳ ከላይ ከተዘረዘሩት እውነታዎች አንዲትን ቃል ወይም ንግግር ወደጎን ሊገሩ አይችሉም፣ ነገር ግን በመጽሐፍ ቅዱሳዊውና በቁርዓናዊው ትረካዎች መካከል ያለው ልዩነት የሰማይና የምድር ያህል ነው፣ “ለእኔ ሁለቱም አንድ ናቸው፣ ምንድነው ልዩነታቸው?” አሉኝ ቄሱ፣ በመሠረቱ እነዚህ ትረካዎች በዝርዝራቸው ይሰማገሉ፣ ነገር ግን በቅርበትና በጥልቅ

ለንመረምራቸው በመካከላቸው ያለው ልዩነት ግዙፍ መሆኑን እንገነዘባለን አልጓቸው፤

እስቲ አሁን በቅዱስ ቁርዓን 3 ቁ. 47 ላይ የተበሰረውን ተለምራዊ እርግዝና መጽሐፍ ቅዱስ ከሚለው ጋር ያነጻፅሩ፣ “የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት እንዲህ ነበር፣ እናቱ ግርያም ለዮሴፍ በታላላቅ ጊዜ ሳይገኘ፣ በመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች”፣ ማቴ. 1 ቁ 18፣ ከላይ የተጠቀሰው ቁርዓን ደግሞ “ጌታዬ ሆይ! ሰው ያልነካኝ ስሆን ለእኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል? አለች” እነዚህ ሐረጎች በፍራ ነገራቸው ወንድ ስለማለውት” እና “ሰው ያልነካኝ ሲሆን” የሚሉት ምንም ልዩነት የላቸውም፣ ሁለቱ ጥቅሶች ተመሳሳይ ትርጉም ይሰጡናል፣ ነገር ግን በሁለቱ ቅዱሳን መጻሕፍት ለግርያም ጥያቄ የሰጡት መልስ በጣም የሰፊ ልዩነት አላቸው፣ እንደት ቢባል በመጽሐፍ ቅዱስ “መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት፣ መንፈስ ቅዱስ ባንች ላይ ይመጣል፣ የልዑል ኃይልም ይፀልልሻል” ይላል።

እናንተ ክርስቲያኖች በኢሉንያን (አቲድስትስ) እና በተጠራጣሪዎች (ስኬፕቲክስ) ዘንድ ሊያሳጣችሁ የሚችል ከፍተት መፍጠራችሁ አልታያችሁምን? “እንዴት መንፈስ ቅዱስ በግርያም ላይ ሊመጣባት ይችላል? እንዴትስ የልዑል ኃይል ይፀልላታል?” ብለው ቢጠይቁስ? አገላለጡ በጥሪ ትርጓሜው (ሊትራሊ) ንጹሕ እርግዝናን (ኢግኩሊት ኮንሴፕሽን) የማይጠቁም ቢሆንም መንፈሱ ግን ወደዚያው የሚያመራ መሆኑን እኛ ሙስሊሞች እንረዳለን፣ ነገር ግን በዚህ አንቀጽ ሉቃ. 1 ቁ. 35 የሚገኙት ሐረጎች ጣዕመ ቢስ እንደሆኑ ይሰማናል፣ ይሰማገሉ?

ዝነኛው አሜሪካዊ ሰባኪ ቢሊ ግራጎም ደርባን በሚገኘው “ኪንግ ፖርክ” ውስጥ በ4000 ሕዝብ ፊት ከላይ የተጠቀሰውን አንቀጽ (ማቴ. 1 ቁ. 18) ድራማዊ በሆነ መልኩ ለማሳየት ሞክሯል፣ ጠጽሟ ጣቱን በማውጣትና የተዘረጋ ከንዱን ከቀኝ ወደ ግራ በማወናጨፍ “መንፈስ ቅዱስ መጥቶ ግርያምን አስረገዛት” አለ፣ በሌላ በኩል ቅዱስ ሉቃስ ይህንን

ክስተት በተሻለ አገላለጽ ይነግረናል። “ማርያም በተበሰረች ጊዜ መላኩ ወንድ ሳላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል አለችው” ይላል ሉቃ. 1 ቁ. 34።

መልስ፤ የንጽጽሩ ጸሐፊ “የመጽሐፍ ቅዱስና የቁርዓን ትረካዎች በዝርዝር የተሰማሙ ቢመስሉም በጥልቀት ሲመረመሩ ግን ልዩነታቸው የሰማይና የምድር ያህል ነው። በማለት ለጆሐንስበርጉ ቤተ መጻሕፍት ጋላፊ ቄስ ብላገራቸው ቄሱ ግን ለእኔ ሁለቱም አንድ ናቸው። ምንድነው ልዩነታቸው? አሉኝ” ብሏል። እውነት ከሆነ አሳዛኝ ነው። የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክ ከቁርዓን ታሪክ ለይቶ የማያውቅ ቄስ ቄስ አይባልም፤ በክርስቶስ ስም የሚነግድ ቄስ መሳይ ነጋዴ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስና በቁርዓን መካከል የታሪክ ልዩነት ብቻ ሳይሆን የዓለማዊ የቅርፅና የዓይነት ልዩነት አላቸው፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ዓለማዊ የሰው ልጅ ሁሉ በክርስቶስ ስም አምኖ ተጠምቆ ይድን ዘንድ ነው። ቅርፅ ማለት መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ሕገ መንግስት ነው። ዓይነት ማለት ከማናቸውም የታሪክና የፍልስፍና መጻሕፍት የተለየ ነው።

ጸሐፊው ለልዩነቱ ትረካ ምክንያት ሊያደርገው የሞከረው የክርስቶስን ፅንሰት ነው። ጸሐፊው ልዩነቱን ሲተርክ መጽሐፍ ቅዱስ “የኢየሱስ ክርስቶስ ልዩነት እንዲህ ነበር። ማርያም ለየሲፍ በታጩች ጊዜ ሳይገናኙ በመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች” ይላል። ቁርዓን ደግሞ “ጌታ ሆይ! ሰው ያልነካኝ ስሆን ለእኔ እንዴት ልጅ ይሆንልኛል? አለች” ይላል። እንግዲህ እነዚህን ሁለት አንቀጾች ያነጻፅሩ። “ወንድ ስለማለውቅ” እና “ሰው ያልነካኝ ስሆን” የሚሉት ሐረጎች አንድ አይነት ሲሆኑ ሁለቱ መጻሕፍት ለማርያም ጥያቄ የሰጡት መልስ ሰፊ ልዩነት አለው ካለ በኋላ መጽሐፍ ቅዱስ “መንፈስ ቅዱስ ባንች ላይ ይመጣል። የልዑል ጋይልም ይፀልልሻል” ይላል። እናንተ ክርስቲያኖች በኢአማንያን ዘንድ ሊያሳጣችሁ የሚችል ክፍተት መፍጠራችሁ አልታያችሁምን? እንዴት መንፈስ ቅዱስ በማርያም ላይ ሊመጣባት ይችላል? እንዴትስ የልዑል ጋይል ይፀልላታል? ሲል ጠይቋል።

ይህ የደካሞች ትንተና ነው። ከላይ የተጠቀሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ቅዱስ ገብርኤል ከእግዚአብሔር ተልኮ የተናገረው ቃል ነው። እኛ ክርስቲያኖች የጨመርነው ወይም የሻሻልነው አንዳች ነገር የለም። መንፈስ ቅዱስ ይመጣብኛል ማለት መንፈስ ቅዱስ ያድርብኛል። ያነጻጻል ይቀድስኛል ማለት ነው። የልዑል ጋይልም ይፀልልሻል ማለት አብ ያፀናሻል ያበረታሻል እንድትችሉው እንድትሸከሟው ያደርግላል ማለት ነው።

በመንፈስ ቅዱስ ያልታደሰ አእምሮ ማስተዋል ከሚሳነው በስተቀር በዚህ እነጋገር ምክንያት መናፍቃን ጣታቸውን ሊያስገቡ የሚችሉበት ቅንጣት ያህል ክፍተት የለውም። ነውር ነቀፋ የሚሹ መናፍቃን ግን የማይጭሩት መሬት የማይባሉት ዳገት የለም። እግዚአብሔር እንኳ ወርዶ ትክክለኛው ይህ ነው ቢላቸው አምነው ሊቀበሉት አይፈልጉም። ሌላ ቀዳዳ ሌላ ፈሊጥ ያዘጋጃሉ።

የክርስቶስ ፅንሰቱም ሆነ ልዩቱ ሰው ሠራሽ አይደለም። የእግዚአብሔር ሥራ ነው። በክርስቶስ ያም ታንፃ በቅዱስ ጴጥሮስ መሠረትነት ላይ የቆመችውን 2000 ዓመታት ያህል ያስቆጠረችውን እምላካዊት ቤተ ክርስቲያን በውስጧ ክፍተት ለመፍጠር ሃይማኖቷን ስትነቀፉ ሰሚን ስታጠፉ የምትታዩ ኢአማንያን እናንተው መስሊሞች ናችሁ። ቅዱስ ገብርኤልም የተናገረው ቃል ብስራት ጣዕመ ቢስ አይባልም። ጣዕመ ቢስ ከናንተው ከመስሊሞች የሚሰነዘረው አስተያየት ነው። ደራሲው ለክፍተቱ መግቢያ ይሆንኛል ብሎ የጠቀሰው አንድ አሜሪካዊ ፀረ-ማርያም የደሰኮረውን ስብከት ነው። መቸውንም ቢሆን ከፀረ-ማርያሞች ስለድንግል ማርያም ንጽሕናና ቅድስና በጎ ትውፊት ይቀርብልናል ብለን ጠብቀን እናውቅም። ማቴ. 16 ቁ. 18 -19፤

“በመሠረቱ ስለክርስቶስ አፀናነስ ከላይ ከተጠቀሱት ሁለት የመጽሐፍ ቅዱስና የቁርዓን ታሪኮች ለሴት ልጅም ይነገር ዘንድ የትኛውን ይመርጣሉ ብዬ ቄሱን ብጠይቃቸው ጭንቅላታቸውን ዝቅ በማድረግ የቁርዓንን ታሪክ እንደሚመርጡ ገለጡልኝ ካለ በኋላ እንዴት የተጨበረበረና የተደለዘ (የተኮረጀ) ነው እየተባለ

ከማይታመንበት ቁርዓን ፍጹም እውነተኛና ትክክለኛ ነው ተብሎ ከሚታመንበት መጽሐፍ ቅዱስ የተሻለ ሊሆን ይችላል? የፈጣሪ ቃል ባይሆን ኖሮ የቄሱ ምርጫ ባልሆነ ነበር” ተብሏል።

የጆሐንስበርጉ ቄስ ደራሲው በአምሳሉ የፈጠረው የራሱ ደራሳ (ተማሪ) ሊሆን ይችላል፤ እንደ ቀን እንኳን ለክርስቲና እምነቱ ሲያንገራግር ተሰምቶ አያውቅም፤ ሁል ጊዜ እኛን እንደሰጠ ነው፤ ደራሲው የፈጠረው ደቀ መዝሙር መሆኑን ገሐድ ያወጣው ቄሱ ከቁርዓንና ከመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ለሴት ልጅዎ የትኛውን ይመርጣሉ ተብሎ ቢጠየቅ የቁርዓትን ታሪክ መረጡ ሲባል ነው፤ ለራስ ሲቆርሱ አያሳኝሱ ሆኖ ነው እንጂ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትረካ የቁርዓን ታሪክ በየትኛው ቁምነገሩ ነው የሚሻለው?

ቅዱስ ቁርዓን የተጭበረበረና የተከረጀ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ ግን እውነተኛና ትክክለኛ ነው ሲሉ የምስክርነት ቃላቶችን የሰጡት ወገኖች ሁለቱንም መጽሐፍት መርምረውና አመዛዝነው የተረዱ መሆን አለባቸው፤ ያለምክንያት “ተጭበረበሯል ተከረጀል” የሚል ትችት አይሰነዘርበትም፤ “ካይደዘ ይቀደዳል፤ ካነጋገር ይፈረዳል”፤ “ከንግግርህ የተነሳ ትጸድቃለህ፤ ከንግግርህም የተነሳ ይፈረድብሃል” ይላል፤ ማቴ. 12 ቁ. 37።

እንደ ጆሐንስበርጉ ቄስ በችሎታቸው የማይተማሙ ወይም ራሳቸውን ለጥቅም የሸጡ አንዳንድ ደካሞች በንዘ ቀላልነቱ መርጠው ተከትለውት ይሆናል፤ “ከእኔ ጋር ያልሆነ ባለጋራዬ ነው፤ ከእኔ ጋርም አንድነት የሌለው ይበተናል” ማቴ. 12 ቁ. 30።

የአዳም ቢጤና የጳውሎስ ፈጠራ

“የኢየሱስ ተአምራዊ አወላለድ “አምላክ” ወይም “የአምላክ ልጅ” ያደርገዋልን? የቁርዓን መልስ ፍጹም አሉታዊ ነው፤ አላህ ዘንድ የዲሳ ምሳሌ እንደ አዳም ቢጤ ነው፤ ከአፈር ፈጠረው፤ ከዚያም ለርሱ (ሰው) ሁን አለው፤ ሆነም፤ ቁርዓን 3 ቁ. 59፤

ባለፉት አንቀጾች ኢየሱስ እንደአንድ ነቢይ (መላክተኛ) የያዘው ክብርና ታላቅ ቦታ ከተገለጠልን በኋላ በአምላክነት ወይም የአምላክ ልጅነት ወይም ከሰው ልጅ በላይ ማንኛውንም ደረጃ መስጠትን በጥብቅ ሲቃወም እናነባለን፤ ኢየሱስ የዮሴፍ ልጅ ሆኖ ለሰብአዊ አባት መወለዱ እንደ መከላከያ ከቀረበ አዳም ያለ አባት መገኘታቸው መታወስ አለበት፤ እንዲያውም አዳም ያለ እናትም ነው የተወለዱት፤ ሥጋችንን በተመለከተ የሁላችንም ቢሆን ያው ትቢያ አፈር መሆኑ ግልጽ ነው፤ በአላህ ፊት ኢየሱስ እንደ አዳም ሁሉ አፈር ወይም ሰብአዊ ነው፤ የኢየሱስ ታላቅነት የሚመነጨው (ሁን) የሚለው መለኮታዊ ትእዛዝ ነው፤ ምክንያቱም ከዚህ በኋላ ነበር ከአፈር የላቀ መንፈሳዊ መሪና አስተማሪ የሆነው፤

(አ. የሱፍ አሊ የቁርዓን ማብራሪያ በ3 ቁ. 59 ላይ የተሰጠ ማስታወሻ ቁ. 398) ክርስቲያናዊው ሎጅክ ከተባዕት ጋራክ (ወንድ) ወላጅ ውጭ መወለድ ከአምላክ እኩል የሚያደርግ ደው ነው የሚል ከሆነ ለዚህ ታላቅ ክብር አዳም የበለጠ ሙብት ጥቅም አላቸው እንላለን፤ ግን እንደም ክርስቲያን ይህን አይቀበልም፤ ስለዚህ ሙስሊሞች የክርስቲያኖችን አግባብ ያልሆነ አስተሳሰብ ውድቅ እንዲያደርጉ ታዘዋል፤ በተጨማሪም ክርስቲያኖች አዳም ከጭቃ (የተፈጠረ) ሲሆን ኢየሱስ ግን በንጹሕ ፀዓዳ ሁኔታ በማርያም ማሕፀን ውስጥ መፀነሱን በመጥቀስ ፀጉር ስንጠቃ ከጀመሩ በራሳቸው ሰንካላ መመዘኛዎች እንኳ ከኢየሱስ የላቀ ሰው እንዳለ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጠቅሶ ለአንድሚገኝ ልናስታውሳቸው እንወዳለን፤ ይህ ታላቅና ልዩ ሰው የሰው ማንው?” በማለት ይጠይቅና መልካሜዬን ይጠቅሳል፤

መልስ፣ “ኢየሱስ ያለአባት ከድንግል ማርያም መወለዱ አምላክ ወይም የአምላክ ልጅ ሊያሰኘው አይችልም፣ የአዳም ቤጤ ነው፣ አዳም ያለእናትና አባት ተገኝቷልና” የሚል ጠባብና ቁንጽል አስተያየት ቀርቧል።

አዳም ያለ እናትና አባት መገኘቱ ምክንያት አለው፣ አዳም የመጀመሪያ ሰው እንደመሆኑ መጠን እግዚአብሔር ያለ እናትና ያለአባት እንዲገኝ አድርጎታል፣ የአዳምን ተፈጥሮ ለማወቅ የአዳምን ሥነ-ተፈጥሮ (ጠንቅቆ) አጣርቶ ማወቅ ያስፈልጋል፣ “እግዚአብሔርም አለ ሰውን እንፍጠር በመልካችን እንደምሳሌያችን፣ ምድርንና በምድር ላይ ያለውን ሁሉ ይገዛ ዘንድ፣ እግዚአብሔርም በመልኩ ፈጠረው፣ በእግዚአብሔር መልክ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፣ ባረካቸውም፣ ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሷት ግዟትም፣ የባሕሩን ግጥ የሰማዩን ወፍና በምድር ላይም የሚንቀሳቀሰውን እንስሳ ሁሉ ግዙ አላቸው”፣ ዘፍ. 1 ቁ.26-28።

“እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ከመሬት ፈጠረው፣ ባፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስ እፍ አለበት፣ ሰውም ሕይወት ያለው ነፍስ ሆነ፣..... እግዚአብሔር አምላክም አለ፣ አዳም ብቻውን ይኖር ዘንድ መልካም አይደለም፣ የምትረዳው በአጠገቡ የምትሆን የምትሰማውን ባልንጀራ እንፍጠርለት እግዚአብሔር አምላክም በአዳም ላይ የመጻታ እንቅልፍ ጣለበት፣ አንቀላፋም ፣ ከአጥንቶቹም አንድ አጥንትን ወስዶ በስፍራውም ሥጋ ሞላበት፣ እግዚአብሔር አምላክም ከአዳም የወሰዱትን አጥንት ሴት አድርጎ ፈጠራት፣ ወደ አዳምም አመጣት፣ አዳምም አለ፣ ይህን አጥንት ከአጥንቱ ናት፣ ሥጋዋም ከሥጋዬ ናት፣ እንግዲህ ይህን ሴት ትባል፣ ከወንድ ተገኝ ታለችና፣ ስለዚህ ወንድ እናትና አባቱን ይተዋል በሚሰቱ ይጠበቃል፣ ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ፣” ዘፍ. 2 ቁ. 7-23።

እንግዲህ አዳምና ሔዋን ያለደካም አልተገኙም፣ እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ለመፍጠር እንደሰው ተንቀሳቅሷል፣ ከመሬት አፈር ዘግኖ በውሀ አርሶ እንደሸክላ ቅርፅ እያወጣ ራሱን

አስመስሎ ተጨንቆ ተጠቦ ፈጥሮታል፣ የሕይወት እስትንፋሱን (ዕውቀቱን) አካፍሎታል፣ እንግዲህ እግዚአብሔር አዳምን ሲፈጥር ይህን ሁሉ ተግባር አከናውኗል ማለት ነው፣ ሙስሊሞች ግን እግዚአብሔር አዳምን ሁን ብሎ ፈጥሮታል ይላሉ፣ ውሸት ነው፣ ሁን ብሎ በቃሉ አልፈጠረውም፤ ሁኑ እያለ በቃሉ ትእዛዝ የፈጠራቸው ሌሎችን ፍጥረታት ነው፣ ይህ ደግሞ ልብ ወለድ አይደለም፣ በማስረጃ የተደገፈ ነው፣ ዘፍ.1 ቁ. 1-25 ተመልክት።

የክርስቶስ ሰው መሆን ግን በአዳምና በሔዋን ምሳሌ ተደብስብሶ የሚታለፍ አይደለም፣ ብርቱ አላማና መንፈሳዊ ግብ አለው፣ ልብ ብሎ ያስተውሏል፣ ክርስቶስን አምላክ ያሰኘው በድንግልና መወለዱ ብቻ አይደለም፣ ክርስቶስ ከመወለዱ በፊት ከ2000 ዓመተ ዓለም ጀምሮ የነበሩት እራትና ነቢያት አምላክ ወልደ አምላክ ይወርዳል ይወለዳል እያሉ ትንቢት ተናግረውለት ሱባኤ ተቆጥሮለት አምላክ ወልደ አምላክ መሆኑ ተመስክሮለት ነው የተወለደው፣ ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ከነቢያት አንዱ ኢሳይያስ “ስለዚህ እርሱ እግዚአብሔር ምልክት ይሰጣችኋል፣ እንዲት ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፣ ስሙንም አማኑኤል ብላ ትጠራዋለች” ኢሳ. 7 ቁ. 14።

“ሕፃን ተወልዷልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጠን፣ አለቅነቱም በትከሻው ላይ ነው፣ ስሙም ድንቅ ተብሎ ይጠራል፣ መካርም ብርቱም አምላክ፣ የዘላለም አባት፣ የሰላም አለቃ፣ መንግስቱም ይበዛል፣ የሰላሙም ፍጻሜ የለውም” ኢሳ. 9 ቁ. 6-8።

“እውቅ አስተውልም፣ ከነገሩ መውጣት ጀምሮ ኢየሩሳሌም ተመልሳ እንድትሠራ፣ እስከ ንጉሡ እስከ መሀለክ ክርስቶስ ድረስ ሰባት ሱባኤ፣ ከ62 ሱባኤ በኋላ ጎዳናውና ቅፅሩ ይሠራል በዮንቅ ጊዜ” ዳን. 9 ቁ. 25።

“መልአኩም አላት፣ ማርያም ሆይ! አትፍሪ፣ ከእግዚአብሔር ፀጋን አግኝተሻልና እነሆ! ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልዳለሽ

ስሙንም ኢየሱስ ብለሽ ትጠሪዋለሽ፣ እርሱም ታላቅ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ይባላል፣ የዳዊት ያባቱን ዙፋን ይሰጠዋል፣ በያዕቆብ ወገን ለዘላለም ይነግሳል፣ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም” ሉቃ. 1 ቁ. 30።

እንግዲህ ከዚህ በላይ የተገለጠው ትንቢት የተቆጠረው ሱባኤ ጊዜው ሲደርስ (ሲፈጸም) መሢሕ ክርስቶስ ከሰማዩ ሰማያት ወረደ፣ ከድንግል ማርያም ተወለደ፣ ተወልዶም አዳነን፣ ሉቃ. 2 ቁ. 7።

“ክርስቲያኖች አዳም የተፈጠረ ከጭቃ ነው፣ ክርስቶስ ግን የተወለደው በንጹሕ ማሕፀን ተፀንሶ ነው። በማለት በራሳቸው ሰንካላ መመዘኛዎች ፀጉር ስንጠቃ ከጀመሩ ከኢየሱስ የላቀ ሰው እንዳለ ከመጽሐፍ ቅዱስ ልንጠቅሳቸው እንወዳለን” በማለት የጽሑፉ አቅራቢ መልክጼዴቅን ጠቅሷል፣ ጥቅሱ “የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን የሆነ ይህ መልክጼዴቅ እናት አባት የለውም፣ ትውልዱም አይቆጠርም ለዘመኑ ጥንት ለሕይወቱ ፍጻሜ የለውም” ይልና “ይኸውላችሁ እንግዲህ ለመለኮታዊነት ሊቀርብ የሚችል እጩ የነኚህ ባሕርያት ባለቤት አላህ ብቻ ነውና” ይላል፣ ለመለኮታዊ ሥልጣን በእጩነት ሊቀርብ የሚገባው እነኚህ ባሕርያት ያሉት መልክጼዴቅ ነበር ለማለት ሞክሮ እንደገና የነኚህ ባሕርያት ባለቤት አላህ ብቻ ነው። በማለት ሸውዷል።

እናንተ የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች የዋሆች ወይም የአዋቂ አጥፊዎች ናችሁ፣ የመንግሥተ ሰማያትን በር ለመዘጋት የማትሮጡበት ሚዳ የማትገቡበት ቀዳዳ የለም፣ ግን ሜዳው ገደል ቀዳዳው አጣብቂኝ እየሆነ ከአሰባችሁበት ሳትደርሱ ወደ ኋላ ትመለሳላችሁ፣ የምትታገሉት ከእኛ ከክርስቲያኖች ጋር ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ነው፣ እግዚአብሔርም ራሳችሁ ከመጽሐፍ ቅዱስ በጠቀሳችሁት ኃይለ ቃል ግንባራችሁን እየፈቃ አሳፍሮ መልሷችኋል።

የጽሑፉ አዘጋጅ ይጠቅመኛል ብሎ ጠቅሶት ነገር ግን የሚያስረታው ስለሆነ ቆርጦ ያስቀረው ሙሉ ኃይለ ቃል

እንደሚከተለው ነው፣ ዕብራውያን 7 ቁ. 1-3 “ይህም መልክጼዴቅ የሳሌም ንጉሥ የልዑል እግዚአብሔር ካህን ነው፣ አብርሃምን የተገናኘው እርሱ ነገሥታትን ወግቶ በተመለሰ ጊዜ ባረከውም፣ አብርሃምም ከያዘው ሁሉ ካስር አንድ ሰጠው፣ የፈተኛውም የሰሙ ትርጓሜ የጽድቅ ንጉሥ ነው፣ ከዚህም በኋላ የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ ነው፣ አባት እናት የሉትም፣ ትውልዱም አይቆጠርም፣ ለዘመኑ መጀመሪያ ለሕይወቱ ፍጻሜ የለውም፣ ነገር ግን ለእግዚአብሔር ልጅ ምሳሌ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል” ይላል።

ጸሐፊው ይህን አንቀጽ የጳውሎስ ፈጠራ ብሎታል፣ ዶሮ የሌለው ፍጥ ይንቃል፣ ጠብታ ያህል ጣዕመ ጸጋ ያልቀመሰ መናፍቅ የጳውሎስን መልዕክት ፈጠራ ነው ማለቱ ያስቃል፣ ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦለት ካህኑ መልክጼዴቅ ለእግዚአብሔር ልጅ ለክርስቶስ ምሳሌ ሆኖ በብሉይ ኪዳን ቀደም ሲል የተጻፈውን ጥቢ እድርጎ አስተማረ እንጅ ፈጠራ አልነበረም፣ አብርሃም የአካባቢውን ነገሥታት ድል አድርጎ ሲመለስ መልክጼዴቅ ኅብስተ አኩቲት ጽውዓ በረከት ይዞ ተቀብሎታል፣ አብርሃምም ከገንዘቡ ሁሉ ካስር አንድ አስራት በኩራት ቀዳማያት ሰጥቶታል።

ከላይ እንደተጠቀሰው መልክጼዴቅ ለእግዚአብሔር ልጅ ምሳሌ መሆኑን የሚያስረዳው “ለዘመኑ ጥንት ለሕይወቱ ፍጻሜ የለውም” የሚለው ኃይለ ቃል ነው፣ መልክጼዴቅ አይሞትም ለዘላለም ይኖራል ማለት ነው? አይደለም፣ መልክጼዴቅ ሰው እንደመሆኑ መጠን ሞቷል ተቀብሯል፤ ትውልዱና ነገዱ አይታወቅም ማለቱ እስራኤላዊ ስላልነበረ ነው፣ መልክጼዴቅ ትውልዱ ኢትዮጵያዊ ነው፣ ኢትዮጵያዊ መሆኑን ለማረጋገጥ ቃሉ እንደሚያመለክተው ከመልክጼዴቅ (መልአከ ጽድቅ) ጀምሮ የኢትዮጵያ ነገሥታት የሰላም ንጉሥ ሥዩመ እግዚአብሔር እየተባሉ ሲገዙ ኖረዋል፣ መልክጼዴቅን የሰላም ንጉሥ የሥልጣን ካህንነት ጀምሮ ካህን አድርጎ የሾመው እግዚአብሔር ነው” ዘፍ 14 ቁ 18።

አዳም መጀመሪያ አለው (ጆነት) ኢየሱስም መጀመሪያ አለው (በረት)፣ አዳም መጨረሻ አለው፣ ኢየሱስም እንደዚሁ፣ ዳሩ ግን መልክጾዴት የት እንዳለ አይታወቅም ተብሏል። አዳም መጀመሪያና መጨረሻ ቢኖረውም ገነት አይደለም፣ መጀመሪያው መሬት መጨረሻው ሞት ነው፣ የመልክጾዴትም ፍጻሜ ሞት ነው፣ ክርስቶስ ግን መጀመሪያና መጨረሻ የለውም፣ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም ከመወለዱ በፊት የነበረ ያለ ወደፊትም የሚኖር ለዘመኑ ጥንት ለሕይወቱ ፍጻሜ የሌለው የባሕርይ አምላክ ነው፤ ራዕ. 1 ቁ. 8።

ክርስቶስ ከአፈር አልተፈጠረም፣ ልብ-ወለድ ነው፤ ሌላው ቀርቶ ቁርባን እንኳ ከአፈር ተፈጠረ አላለም፣ አላህ ሁን ብሎት ከማርያም ተወለደ ይላል፤ ቁርባን 3 ቁ. 45፤ በሞተ ጊዜም እንደሰው አፈር ትቢያ ሆኖ አልቀረም፣ በተቀበረ በሦስተኛው ቀን ከተላቅ ጋይል ተነስቶ ወደሰማይ ዓርጓል፣ በአባቱ ቀኝ በጌትነት ከሩ ተቀምጧል፤ ማር. 16 ቁ. 4-6።

ዕብራውያን ማለት እስራኤላውያን ማለት ነው፣ ኤቦር የሚባል አባት ነበራቸው፣ በኤቦር ዕብራውያን ተብለዋል፣ የጳውሎስ የመልዕክቱ ስም በዕብራውያን (እስራኤላውያን) ስም ተሰይሟል ማለት ነው።

ቅዱስ ጳውሎስ ራሱን እስራ ሦስተኛ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር አድርጎ ሾሟል ተብሏል፣ ውሸት ነው፣ በመሠረቱ ሐዋርያት 12 ናቸው፣ ከ12 አንዱ ይሁዳ በፍቅር ንዋይ ተታልሎ መምህሩን ክርስቶስን (በሠላሳ ብር) በመሸጡ ከቁጥር ወጣ፣ ክርስቶስ ከሞተ በኋላ ሐዋርያት ተሰብስበው በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት በጸሎት ማትያስ የተባለውን ደቀ መዝሙር መርጠው የይሁዳን ቦታ እንዲተካ አድርገዋል።

“ቅዱስ ጳውሎስ በኢየሱስ ትምህርቶች ላይ ትልቅ ዝብርቅርቅ በማምጣቱ የሁለተኛ ደረጃ ሊያገኝ ችሏል” ተብሏል፣ መቼም እናንተ የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች የክርስቶስን ክብር ያሳኑን እየመሰላችሁ የማትሸርቡት ገመድ የማትቆፍሩት ጉድጓድ የለም፣ ስለ ክርስቶስ

አዳኝነት አስፋፍቶ የመሰከረና ያስተማረ ሁሉ በእናንተ ዘንድ ጥፋተኛ ነው፣ ቅዱስ ጳውሎስ ከሌሎቹ ባልንጀሮቹ ይልቅ አብዝቶ 14 መልዕክት የጻፈ ስለክርስቶስ አምላክነትና አዳኝነት በሰፊው ያስተማረ መናፍቃንን ያሳፈረ፣ ለስብከተ ወንጌል ቀልጣፋ፣ ከታናሽ እስያ አምልኮ ባዕድን ያጠፋ፣ የሃይማኖት መደሻ፣ የአሮጌው ሥርዓት ማፍረሻ ታማኝና ምርጥ የክርስቶስ ወታደር መሆኑን በተግባር ያስመሰከረ መንፈሳዊ አርበኛ ነው።

እውነቱን ለመናገር ከተፈለገ ዝብርቅርቅ ትምህርት የምታስተምሩ እናንተው አፈቀላጤዎች ናችሁ፣ ለቆማችሁለት ዓላማና ለዚህ ጉንጭ አልፋው ክርክራችሁ መፋለሚያ ልታደርጉት ፈልጋችሁ መነሻና መድረሻውን መውጫና መግቢያውን የማታውቁትን መጽሐፍ ቅዱስ እንደፈለጋችሁ እየጠቀሳችሁ የላዩን ወደታች የታቹን ወደላይ በማድረግ የምታዘበራርቁት እናንተው አፈቀላጤዎች ናችሁ እንጂ ቅዱስ ጳውሎስ ዝብርቅርቅ ትምህርት አላስተማረም፣ ትምህርቱ ዝብርቅርቅ ለመሆኑ የተጠቀሰ ማስረጃ የለም፣ ባጭር ታጥቆ መናፍቃንን የተዋጋ የሐሰተኞችን እንደበት የዘጋ ከሐዋርያት መካከል የላቀ ምርጥ ጀግና ቅዱስ ጳውሎስ ነው።

ወደፍጻሜ ዘመኑ አካባቢ “መልካሙን ገድል ተጋደልሁ፣ ፍጫጌንም ጨረሰሁ፣ ሃይማኖቱንም ጠበቅሁ፣ እንግዲህ እግዚአብሔር የሚሠጠኝ የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል፣ ይህንም ጸድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያስረክበኛል፣ ለእኔ ብቻ አይደለም፣ መገለጡን ለሚወድ ሁሉ እንጂ” ሲል ከሚታዩና ከማይታዩ የክርስትና ጠላቶች ጋር ያደረገውን መንፈሳዊ ተጋድሎና በኋላ ጊዜ የሚያገኘውን ሰማያዊ ክብር በራሱ እንደበት በኩራት ተናግሮታል፣ 2 ጢሞ. 4 ቁ. 7።

ጳውሎስ እያሌ መልዕክቶችን በመጻፍ አሸናፊ ሆኗል፣ ኢየሱስ ግን አንድም ቃል አልጻፈም፤ ጳውሎስ መልዕክቶቹን ለመጻፍ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አላስፈለገውም” ተብሏል፤ አፈቀላጤዎች አልተረዳችሁትም እንጂ ክርስቶስ ብዕር ቀርጦ ቀለም በጥብጦ የክርስትናን ትምህርት ወንጌልን በደሙ ጽፎ በሐዋርያት አጥንት

ከፍሬ ለመላው ዓለም አስተላልፏል፤ ዳሩ ግን እናንተ አታውቁትም፤ ብታውቁትም አይዋጥላችሁም፤ “ይህችን መጽሐፍ እንካ ብላት፤ ላፍሀ እንደ ማር ጣፋጭ ትሁን፤ ሆድህን ግን ትምረረው” ራዕይ 10 ቁ. 9።

“ቅዱስ ጳውሎስ መልዕክቶቹን ለመጻፍ በመንፈስ መሞላት አላስፈለገውም” የተባለው ታዲያ በጠጅ ተሞልቶ ነው ያን ሁሉ መልዕክት የጻፈው? ቅዱስ ጳውሎስ መልዕክቶቹን በጻፈበት ወቅት በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አለመሞላቱን አፈቀላጤዎች እንዴት ልታውቁት ይቻላቸዋል? ያን ጊዜ ግን እንኳን እናንተ እስልምና ሃይማኖታችሁ አልተወለደም ነበር፤

ሳውል የተባለውን ስም ክርስቲያኖች ወደ ጳውሎስ ቀይረውታል ተብሏል፤ ፍጹም ሐሰት ነው፤ ክርስቲያኖች አልቀዩሩትም፤ ከግሪክ ደሴቶች ውስጥ ያንዲት ደሴት ሹም የነበረ “ሰርግዮስ ጳውሎስ የሚባል እጅግ ብልህና አስተዋይ ሰው ነበር፤ ይህ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ሊሰማ ፈልጎ በርናባስንና ሳውልን አስጠራቸው፤ ብርያሱስ የተባለ አስማተኛ ሰርግዮስ ጳውሎስ ወደ አዲሱ እምነት እንዳይገባ ለመከልከል ሲሞክር ሳውል በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ አትኩሮ ተመለከተና አንተ ሽንገላና ተንኮል የተሞላብህ የሰይጣን ልጅ የጽድቅ ጠላት የቀናቸውን የእግዚአብሔርን መንገድ ከማጣመም አትመለስምን? እነሆ የእግዚአብሔር እጅ ባንተ ላይ ነው ዕውርም ሁን ፀሐይን አትይ እስከጊዜው አለው፤ ያን ጊዜ ዓይኑን ጭጋግ ሸፈነው፤ የሚመሩትንም ፈለገ፤ በዚህ ጊዜ ሹሙ (ሰርግዮስ ጳውሎስ) የተደረገውን ተአምር አይቶ በመደነቅ አመነ ተጠመቀ”፤ ከዚህ በኋላ ሰርግዮስ ጳውሎስ ለሳውል የተሰጠውን መንፈሳዊ ሀብት ተመልክቶ ጳውሎስ መባል የሚገባህ አንተ ነህ ሲል ስሙን ለሳውል ሸልሞታል፤ ስሙን በሸልማት ያገኘው ለመሆኑ ከዚያ በፊት ሳውል ይባል የነበረው ቀረና ከዚያ ቀን ጀምሮ “ጳውሎስ” እየተባለ መጠራት ጀመረ፤ የሐዋ. ሥራ 13 ቁ. 7-12።

ሳውል ከአራት ወደ ወንጌል በለመጠራቱ

“ሳውል ደማስቆ በደረሰ ጊዜ ድንገት በራሱ ላይ መብረቅ ብልጭ አለበት፤ በምድር ላይም ወደቀ፤ ሳውል ሳውል ለምን ታላድደኛለህ? የሚል ድምፅ ሰማ፤ አቤቱ! አንተ ማንህ? አለው፤ ጌታም አለው እኔ እየሱስ ነኝ አንተ የምታላድደኝ፤ በተሳለ ስለት ላይ ብትቆም አንተን ይጎዳሃል አለው፤ እየፈራና እየተንቀጠቀጠ አቤቱ! ምን አደርግ ዘንድ ትሻለህ? አለው፤ ጌታም ተነሳና ወደ ከተማ ሂድ፤ ታደርገው ዘንድ የሚገባህን ከዚያ ትሰማለህ አለው፤ ከርሱ ጋር የነበሩት ሰዎች ግን ደንገጠው ቆሙ፤ ድምፅ እየሰሙ ማንንም አላዩም፤ ሳውልም ከምድር ተነሳ፤ ዓይኖቹም በተከፈቱ ጊዜ ማንንም አላየም፤ እየመሩ ወደ ደማስቆ አደረሱት፤ ሳይበላና ሳይጠጣ ሳይዩ ሦስት ቀን ተቀመጠ፤

በደማስቆ ሐናንያ የሚሉት አንድ ደቀመዝሙር ነበር፤ ጌታም በራዕይ “ሐናንያ ሆይ! አለው፤ እርሱም አቤቱ! እነሆኝ አለው፤ ቅን በምትባል መንገድ ተነስተህ ሂድ፤ አገሩ ጠርሴስ የሆነ ስሙ ሳውል የሚባል አንድ ሰው በይሁዳ ቤት ፈልግ፤ እነሆ ከዚያ ይጸልያልና አለው፤ በራዕይ ስሙ ሐናንያ የሚባል ሰው ያይ ዘንድ እቶን በላዩ ሲጭንበት አየ፤ ሐናንያም መልሶ አቤቱ! በኢየሩሳሌም በክርስቲያኖች ላይ ያደረሰውን ጉዳትና የዚህን ሰው ታሪክ ከብዙ ሰዎች ሰምቻለሁ፤ ስምህን የሚጠሩትን ሁሉ ያስር ዘንድ ከካህናት አለቆች ሥልጣን ተሰጥቶታል አለው፤ ጌታም ሂድ ይህ ለእኔ የተመረጠ ዕቃ ነውና፤ በአሕዛብና በነገሥታት በእስራኤል ልጆችም ፊት ስሜን ይሰብክ ዘንድ፤ እኔም ስለስሜ የሚቀበለውን መከራ እስታውቁዋለሁ አለው፤ ሐናንያም ሄዶ ወደ ቤት ገባና እቶን ጫንበት፤ ወንድሜ ሳውል ሆይ! በመንገድ ስትመጣ ያየኸው ጌታ ኢየሱስ ወደአንተ ላከኝ፤ ታይ ዘንድ መንፈስ ቅዱስም ይመላለህ ዘንድ አለው፤ በዚያን ጊዜ ካይኑ ላይ እንደቅርፊት ያለ ወደቀ፤ አየም ተነስቶም ተቀመጠ፤ እህል ውሀ ቀምሶ በረታ፤ ሳውል ደማስቆ ከሚገኙት ደቀመዝሙርት ጋር ለጥቂት ቀናት አብሮ ቆየ፤ በዚያን ጊዜ

በክርስቶስ ስም በሙስጊድ ውስጥ አስተማሪ፣ እርሱ (ክርስቶስ) የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ” የሐዋ. ሥራ 9 ቁ. 1-20።

እንግዲህ ክርስቶስ ቅዱስ ጳውሎስን ከላይ እንደተገለጠው በመብረቅ ኃይል አስገድዶና አስጨንቆ ከአራት ሥርዓት ወደ ወንጌል ትምህርት ከጠራው በኋላ “ምርጥ ዕቃ” የሚል ስያሜ ሰጥቶታል። እንደ ጳውሎስ ያሉትን ምርጥ የክርስቶስ ወታደሮች ያለስማቸው ስም ያለሥራቸው ሥራ እየሰጡ ማጥላት ትርፉ ከእግዚአብሔር ጋር መጣላት ነው። ክርስቶስ ሳውልን በጠራው ጊዜ “በተሳላ ስለት ላይ ብትቆም አንተን ይጎዳል እንጂ ስለቱ አይጎዳም” ብሎ እንደተናገረው የሙስሊሙ አፈቀላጤዎችም ክርስትናን ያዳከምን እየመሰላቸው የሚፈጽሙት ደርጊት ራሳቸውን ይጎዳል እንጂ የወንጌልን ሐዋርያዊ ጉዞ ሊያሰናክል አይችልም። “ሰለሰሚ በሁሉም ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፣ እስከፍጻሜ የሚታገስ ግን እርሱ ይድናል” ማቴ. 10 ቁ. 22።

ጸሐፊው “ከዚህ ላይ ኢየሱስ የተናገራቸውን ቃላት መጥቀሱ ተገቢ ነው” ካለ በኋላ ማቴ. 13 ቁ. 13 ላይ “እያዩ ስለማያዩ እየሰሙ ስለማይሰሙ ስለማያስተውሉም በምሳሌ እንግራቸዋለሁ” የሚለውን ጠቅሶ ቁርዓንም 2 ቁ. 12 “እነሱ ደንቆሮዎች ዲዳዎችና ዕውሮች ናቸው፣ ስለዚህ እነሱ አይመለሱም” የሚለውን ተመሳሳይ አንቅጽ አክሎ ክርስቲያኖች እስልምናን ባለመቀበላቸው ያወግዛል ይኮንናል፤ ክርስቶስ ይህን የኢሳይያስን ትንቢት ጠቅሶ ያስተላለፈው ተግግፅ አምላክነቱን በሥራ እየገለጠ ቢያስተምራቸው ትምህርቱን አንቀበልም በማለት ዓይናቸውን ጨፍነው ጆሮአቸውን ደፍነው ያስቸገሩትን አይሁድ ሊገሥፅበት ነው። ዛሬም እናንተ የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች አይሁድ በክርስቶስ አዳኝነት ላይ ከፍተውት የነበረውን የተቃውሞ ዘመቻ እየደገማችሁት ነው። ከዚህ የተነሳ ቁርዓንም ሆነ ወንጌል “እያዩ የማያዩ፣ እየሰሙ የማይሰሙ ዕውሮች ዲዳዎችና ደንቆሮዎች” እያሉ የሚነቅሷችሁና የሚዘልፏችሁ እናንተ ነው። ሐሜት ወደ መጣበት ይመለስ።

የአምላክ ልጆች

"Jesus the only begotten son, begotten not made" የሚለው የክርስቲያኖች እምነት ከሙስሊሞች ምንጊዜም የሚያጋጥመው ጠንካራ ተቃውሞ ነው። ይህ እምነት ክርስቲያኖች ከሕፃንነታቸው ጀምሮ በምሥጢረ ሥላሴ እንደዳዊት እንዲደግሙት የሚደረግ ነው። "BEGOTTEN NOT MADE" ሲሉ ምን ማለታቸው እንደሆነ የክርስቲያንን ምሁራን በተደጋጋሚ ጠይቁለሁ። ከአምላክ በተሰጣቸው (?) የራሳቸው መጽሐፍ ውስጥ እንደተገለጠው አላህ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ልጆች እንዳሉት ሳይገነዘቡ አልቀሩም፤

“.....የአዳም ልጅ፣ የእግዚአብሔር ልጅ” ሉቃስ 3 ቁ. 38፣

“የእግዚአብሔር ልጆችም የሰውን ሴቶች ልጆች መልካም እንደሆኑ አዩ”፣ ዘፍ. 6 ቁ. 2፣

“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ እስራኤል የበኩር ልጅ ነው” ዘፀ. 4 ቁ. 22፣

“እኔ ስለእስራኤል አባት ነኝና፣ ኤፍሬምም በኩራ ነውና” ኤርምያስ 31 ቁ. 9፣

“ትእዛዙን እናገራለሁ፣ እግዚአብሔር አለኝ አንተ ልጅ ነህ፣ እኔም ዛሬ ወለድሁህ” ሠዝ. 2 ቁ. 7፣

“በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና” ሮሜ 8 ቁ. 14 በማለት ጸሐፊው “ለእግዚአብሔር ልጅ የለውም” ለሚለው እስላማዊ ፍልስፍና በማስረጃነት ይጠቅመኛል ብሎ ጠቃቅሶ አቅርቧል።

መልስ፣ መቸም የክርስቶስ አምላክነትና የእግዚአብሔር ልጅነቱ እገሌ እገሌን ቢወልድ ተብሎ ዘር ቆጥሮ የሚደረስበት የዘር

ሐረግ የለውም፣ ከላይ በእንግሊዝኛ ቋንቋ የተጠቀሰው ዓረፍተ ነገር ቃል በቃል ቢተረጎም “ኢየሱስ የተፈጠረ ያይደለ የእግዚአብሔር ብቸኛ ልጅ ነው” ማለት ሲሆን ዓለም ላይፈጠር ካባቱ ጋር የነበረ ያለ ወደፊትም የሚኖር ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ልጆች ቁጥር ስፍር የላቸውም ተብሎ ከላይ በማስረጃነት የተጠቀሱት ምዕራፍና ቁጥሮች ለእግዚአብሔር ልጅ የለውም ወይም ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ አይደለም የሚሉ አይደሉም፣ እንዲያውም እንዳንደቹ የሚያረጋግጡ ናቸው። ወደ ዝርዝሩ ከመግባቱ በፊት ልጅነት ሁለት ዓይነት መሆኑን አስረዳለሁ። አንደኛው የባሕርይ ልጅነት ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ የፀጋ ልጅነት ነው። የባሕርይ ልጅነት ማለት ከእናትና ከአባት የሚወለዱት ልጅነት ነው። የፀጋ ልጅነት ደግሞ ከጥምቀት ከቃል ኪዳንና ከትምህርት የሚገኘው ልጅነት ነው። ከላይ ከተጠቀሱት 6 አንቀጾች አራቱ የፀጋ ልጅነትን የሚያመለክቱ ሲሆኑ ሁለቱ ማለት ሉቃስ 3 ቁ. 38 እና መዝ. 2 ቁ. 7 ደግሞ እግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ እንዳለው የሚያስረዱ ናቸው። ከላይ የተጠቀሰው ነቢዩ ዳዊት “እግዚአብሔር አንተ ልጅ ነህ አለኝ፣ እኔም ዛሬ ወለድሁህ” ይላል። ሉቃስም “... የእግዚአብሔር ልጅ” ይላል።

ሁለቱ ወንጌላውያን የክርስቶስን ትውልድ ሲቆጥሩ ማቴዎስ ከዳዊት ጀምሮ ወደታች ቁልቁል ይቆጥርና በመጨረሻ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም መወለዱን ጽፏል። ሉቃስ ደግሞ ከታች ከዮሴፍ ጀምሮ ወደላይ እስከ አዳም ይቆጥርና በመጨረሻም የእግዚአብሔር ልጅ ይላል። እንግዲህ ሁለቱም ወንጌላውያን ትውልድ ሲቆጥሩ ግናኛ ያደረጉት ወልደ አብ ወልደ ማርያም ኢየሱስ ክርስቶስን ነው።

ግራሲዎች እውነትን በሐሰት ሃይማኖትን በክህደት ለመለወጥ የሚያደርጉትን ከንቱ ድካም ትተው ሐቅ ፈላጊዎች ቢሆኑ ኖሮ ሦስቱ ወንጌላውያን (ማቴዎስ ማርቆስና ሉቃስ) ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ስለመሆኑ የሰጡት ግልጽ ማስረጃ ከጥርጥር ነፃ ባደረጋቸው ነበር። ለማስረጃ ያህል ያንዱን ወንጌላዊ ኃይል ቃል አጠቅሳለሁ። “ከተጠመቀ

በኋላ ያን ጊዜ ከውጋው ወጣ፣ እነሆ! ሰማዮች ተከፈቱ፣ የእግዚአብሔርም መንፈስ በርግብ አምላል ወርዶ በራሱ ላይ ተቀመጠ፣ ከሰማዬም ድምፅ መጣ፣ እንዲህ ሲል ይህ ነው ልጅ የምወደው ደስታዬን በርሱ የማይበት” ይላል። የሦስቱም ወንጌላውያን ምስክርነት አንድ ዓይነት ነው። ማቴ. 3 ቁ. 16፣ ማር. 1 ቁ. 10፣ ሉቃ. 3 ቁ. 22 ተመልከት።

እንግዲህ ሕዝብና አሕዛብ በተሰበሰቡበት ዓደባባይ እግዚአብሔር አብ “ይህ ልጅ ነው እኔም አባቱ ነኝ” ሲል የሰጠውን ምስክርነት እንዴት መካድ ይቻላል? ከእግዚአብሔር ምስክርነት የሙስሊሞችን ፈጠራ መስማት ይሻላል? ታሪኩ የራሳችን ነው። ማስረጃውም የራሳችን ነው። ከባዶ ተነስታችሁ እንዴት የክርስቶስን አምላክነትና አዳኝነት ትሞግታላችሁ?

“በውይይት ባሳለፍኋቸው የአርባ ዓመታት ልምድ "begotten not made" የሚለውን ቃል ለመግለጥ የደፈረ አንድም ክርስቲያን ሊቅ አላጋጠመኝም፣ ካንድ አሜሪካዊ በስተቀር፣ ምሁሩ ይህን ለመግለጥ ሲሞክር ይህ ማለት አምላክ ያስወለደው ማለት ነው አለኝ”፣ አላህ! ምን? በማለት ጮሁሁ፣ “ያስወለደው?” “እንደርሱ ማለቱ አይደለም፣ ትርጉሙን ለመግለጥ መሞከራ ነው፣ አምላክ በርግጥ ልጅ ይወልዳል ብዬ አላምንም” አለ ብሏል።

የጽሑፉ አቅራቢ እንደሚለው አሜሪካዊው ምሁር የሥነ መለኮት ትምህርት ብቃቱ አጠራጣሪ ነው። ምክንያቱም ድንገት ለቀረበለት ጥያቄ አምላክ ያስወለደው ማለቱ አይደለም በማለት አይደናገርም ነበር። ጸሐፊው አጥጋቢ መልስ ቢያገኝም የሚረካ ሆኖ አይደለም፣ ለተነሳበት የክህደት ዓላማ ክርስቲያኖችን ለመፈተን ያዘጋጀው ጥናታዊ ፈተና ነው። "begotten not made" ለሚለው ኃይል ቃል ትክክለኛውን ትርጉም ለማግኘት አንድ ጊዜ አሜሪካ በሌላ ጊዜ ደቡብ አፍሪካ ከመርገጥ ይልቅ ወደ ኢትዮጵያ ጎራ ቢል የሚፈልገውን ሁሉ ጠይቆ ተረድቶ ጥሩ የክርስቶስ ደቀመዝሙር ሆኖ ይመለስ ነበር። ኢትዮጵያ ከአሜሪካና ከአውሮፓ በፊት በክርስቶስ

ያመነኛ ብቸኛ የክርስቲና ደሴት ናት፤ ዛሬም ያልተበረዘ ያልተከለሰ የሥነ መለኮት ትምህርት የሚሰጥበት የጠፋ ቀለም የሚገኝበት የዓለም ዓቀፍ ክርስቲና የሃይማኖት መረጃ ናት፤

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከደቀመዛሙርቱ በሞት ከመለየቱ በፊት የምንግራችሁ ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ትሸከሙት ዘንድ አትችሉም ሲል ለደቀመዛሙርቱ የመንፈስ ተሐድሶ እንደሚያስፈልጋቸው ነግሯቸዋል፤ እንደዚሁም የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች በጥምቀት (በመንፈስ ቅዱስ) ሳትታደሱ መቀበሉ ይከብዳችኋል እንጂ በያገሩ ዞረን አጣነው ያላችሁትን የሥነ መለኮት ትምህርት ባዳጅ አቀርብላችኋለሁ፤ የሥነ መለኮት ትምህርት ማለት ምስጢረ ሥላሴ ምስጢረ ሥጋዊ ምስጢረ ጥምቀትና የመሳሰሉት ናቸው፤ ምስጢር መባሉ በዓይን የማይታይ በእጅ የማይዳሰስ በምርምርና በጥናት የሚደረሰበት ረቂቅ ፍልስፍና በመሆኑ ነው፤

ምስጢረ ሥላሴ

"begotten not made" በግዕዝ "ዘተወልደ ወአኮ ዘተገብረ" "ኢየሱስ ክርስቶስ የተፈጠረ ያይደለ ብቸኛ የእግዚአብሔር ልጅ ነው" ለሚለው የሥነ መለኮት ፍልስፍና ምርምርና ጥናት ወደ ምስጢረ ሥላሴ ትምህርት ይወስደናል፤

ሥላሴ በስም በአካል በግብር ሦስት ናቸው፤ ስማቸው አብ ወልድ መንፈስ ቅዱስ ይባላል፤ የአብ አካል አለው፤ የወልድ አካል አለው፤ የመንፈስ ቅዱስ አካል አለው፤ ግብራቸውም አብ ወላዲ ወልድ ተወላዲ መንፈስ ቅዱስ ሠራዊ ነው፤ የአብ ግብሩ መውለድ ማሥረጫ ነው፤ የወልድ ግብሩ መውለድ ነው፤ የመንፈስ ቅዱስ ግብሩ መሥረጫ ነው፤ ሥላሴ ሦስት ስም ሦስት አካል ሦስት ግብር ስላላቸው ሦስት አማልክት ማለት አይደለም፤ ሦስቱም በባሕርይ በሕልውና ይህን ዓለም በመፍጠርና በመግዛት አንድ ናቸው፤ አንድ ካንድ አይቀድምም፤ አንድ ካንድ አያንስም፤ ሥጋዊ አባት ከልጅ

እንደሚበልጥና እንደሚቀድም አብ ወልድን አይበልጠውም አይቀድመውም፤ ወልድም ካባቱ አያንስም፤ መንፈስ ቅዱስም ከአብ ከወልድ ጋር እኩል ነው፤ ሥላሴ በፀሐይ ይመሰላሉ፤ ለፀሐይ ሦስት ግብር አለው፤ ብርሃኑ ሙቀቱና ክብቡ ነው፤ አብ በክብቡ ወልድ በብርሃኑ መንፈስ ቅዱስ በሙቀቱ ይመሰላሉ፤ ፀሐይ ሦስት ግብር አለው ስለተባለ ሦስት ፀሐይ አይባልም፤ አንድ ፀሐይ ይባላል እንጂ፤ ሥላሴም ሦስት ስም ሦስት አኩሳ ስላላቸው ሦስት እግዚአብሔር ማለት አይደለም፤ አንድ እግዚአብሔር ይባላሉ እንጂ፤

ሥላሴ አንድም ሦስትም ስለመሆናቸው ከብሉይ ኪዳንና ከሐዲስ ኪዳን ማስረጃ ማቅረብ ይቻላል፤ ከብሉይ ኪዳን "እግዚአብሔርም አለ፤ በመልካችን እንደምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር" ብሏል፤ "እግዚአብሔር አለ" ሲል ያንድ ሰው ድምፅ ነው፤ "በመልካችን እንደምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር" ሲል ደግሞ የብዙ ሰዎች ድምፅ ነው።

"እግዚአብሔር አምላክም አለ፤ እነሆ! አዳም ከእኛ እንዳንዱ ሆነ፤ መልካሙንና ክፉውን የሚያውቅ" ብሏል፤ "ከእኛ እንዳንዱ" ሲል እግዚአብሔር ካንድ በላይ መሆኑን ያስረዳል።

"ኑ እንወረድ ቋንቋቸውንም እንለያይባቸው፤ አንዱ የሌላውን ቋንቋ እንዳይሰማ አለ እግዚአብሔር" "ኑ እንወረድ እንለያይባቸው" ሲል የብዙ ሰዎች ድምፅ ነው፤ "አለ" ሲል ያንድ ሰው ድምፅ ነው፤ ከነዚህ የተሻለ ግልጥ ማስረጃ አለ፤ ይኸውም "አብርሃም በመምራ ዓፀድ ተቀምጦ ሳለ አሻግሮ ሲመለከት እነሆ ሦስት ሰዎች ወደርሱ ሲመጡ አየ፤ ከድንኳኑ ደጅ ሊቀበላቸው ሮጠ፤ ወደምድርም ሰገደ፤ አቤቱ! በፈትሀስ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ እለምንሃለሁ፤ ባሪያህን አትለፈኝ ጥቂት ውኃ ይምጣላችሁና እግራችሁን ታጠቡ፤ ከዚች ዛፍ በታች እረፋ፤ ቁራሽ እንጀራ ይምጣላችሁና ልባችሁን ደግፋ፤ ከዚያ በኋላ ትሄዳላችሁ፤ አላቸው" ይላል፤ "ሦስት ሰዎች" ሥላሴ ናቸው፤ "አትለፈኝ" ሲል አንድነታቸውን ያስረዳል፤ ይህ ከብሉይ ኪዳን የተገኘ

ገልጥ ማሰረጃ ነው። ዘፍ 1 ቁ. 16፣ 11 ቁ. 1-7፣ 18 ቁ. 1-5 ተመልከት።

ከሐዲስ ኪዳን ደግሞ "ክርስቶስ ሲመጡ አብ በደመና ሆኖ የምወደው ልጅ ይህ ነው ደስታዬን የምገልጥበት በማለት ሲመሰክር፣ መንፈስ ቅዱስም በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥበት በገልጥ ታይቷል። በመጨረሻ ክርስቶስ ለደቀመዛሙርቱ ሥልጣን ሰጥቶ ሲያሰናብታቸው "እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ አስተምሩ፣ በእብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው፣ በዚህም ያዘዝኋችሁን ሁሉ አስተምሯቸው፣ እኔም እነሆ በዘመኑ ሁሉ እስከ ዓለም ፍጻሜ ከናንተ ጋራ ነኝ" ብሏቸዋል። እስከዚህ ምሥጢረ ሥላሴ ነው። ማቴ. 3 ቁ. 13-17፣ 28 ቁ. 19።

ምሥጢረ ሥጋዌ

ከሥነ መለኮት ሊቃውንት አንዱና አንጋፋው ወንጌላዊው ዮሐንስ ስለምሥጢረ ሥጋዌ የጻፈው መሠረተ ትምህርት እንደሚከተለው ነው፤

"አስቀድሞ ቃል ነበረ" ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ እግዚአብሔርም ቃል ነበረ፣ ይህ አስቀድሞ በእግዚአብሔር ዘንድ ነበር፣ ሁሉም በርሱ ሆነ፣ ያለርሱ ምንም የሆነ (የተፈጠረ) ነገር የለም፣ ሕይወት በርሱ ነበረች፣ ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች ካለ በኋላ ዝቅ ብሎ ".... ቃልም ሥጋ ሆነ፣ በእኛም አደረ፣ ክብሩንም አየን፣ ለአባቱ አንድ ልጅ እንደመሆኑ ፀጋና እውነትም የመላበት" ይላል። ዮሐ. 1 ቁ. 1-14።

ይህ ከዚህ በላይ የተነገረው ኃይለ ቃል ለሥነ መለኮት ፍልስፍና የግዕዝን ራስ ነው፣ ወንጌላዊው እንደተናገረው ከዓለም በፊት የነበረ ቃል ሥጋ ሆነ፣ በእኛም አደረ ማለት ከድንገል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነስቶ ተወለደ፣ ያ ቃል ሥጋ ከመልበሱ (ከድንገል ማርያም ከመወለዱ) በፊት ያለእናት ካባት ብቻ

ተወልዷል፣ እንግዲህ ይህ ነው ለሙስሊሞች የማይቆረጠም የድንጋይ ቆሎ የማይጥጥ የብረት አሎሎ ሆኖ የሚያውቁት። "እግዚአብሔር እንዴት ልጅ ይወልዳል? እንዴትስ ልጅ አለው ይባላል? በማለት አጥብቀው ይቃወማሉ፣ ነገር ግን ሙስሊሞች ያልደረሱበትና ሊረዱት የሚገባቸው ምርምር አለ፣ ኢየሱስ ከድንገል ማርያም በድንገልና መወለዱን አምነው ይቀበላሉ፣ እንግዲያውስ እግዚአብሔር ዓለምን ከፈጠረበት ጥበቡ ሰው ሆኖ ዓለምን ያዳነበት ጥበቡ ይበልጣል፣ ስለዚህ ሴትስ ያለአባት እንዴት ልጅ ልትወልድ ትችላለች? ይህስ አይገርምም? አያስደንቅም? ታዲያ ሴትን ያለአባት ልጅ እንድትወልድ ያደረገ እግዚአብሔር ከባሕርይ ልጅ ማስገኘት እንዴት ይሳናዋል? ሌላም እግዚአብሔር የሠራው እኛ ግን ባለማስተዋል በተለምዶ ሳናውቀው ሳናደንቀው የሚኖር አንድ አምላካዊ ክንውን አለ፣ ይኸውም እግዚአብሔር ይህን ዓለም "እምነብ አልቦ ገብ ቦ" (ካለመኖር ወደ መኖር) አምጥቶ መፍጠሩ ዕፁብ ድንቅ የሚባል አይደለምን? እንግዲህ እነዚህ ሁለት ዓበይት ክንውኖች ማለት ሴት ያለአባት ልጅ እንድትወልድ ማድረግና ይህን ግዙፍ ዓለም ማለት (ምድርን ከነልብሱ ሰማይን ከነግሱ) ማስገኘት የቻለ እግዚአብሔር ከባሕርይ ልጅ ማስገኘት እንዴት ይሳናዋል? አይሳናውም? ስለዚህ ይህ ከድንገል ማርያም ያለአባት መወለዱ (ድጋራዊ ልደቱ) ቀድመ ዓለም ያለእናት ካባት ብቻ መወለዱን (ቀዳማዊ ልደቱን) ሊያረጋግጥልን ይችላል ማለት ነው።

ስለ ቀዳማዊ ልደቱ (ካባት ብቻ ስለመወለዱ) ብሎይ ኪዳን የሰጠው ማረጋገጫ አለ፣ "ማናቸውም ነገር ሳይፈጠር እኔ ነበርሁ፣ ከጥንት ጀምሮ ለዘላለም ተሾምሁ፣ ወንዞች ተራሮችና ኮረብቶች ሳይመሠረቱ ተወለድሁ" "እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለኝ፣ እኔም ዛሬ ወለድሁህ" ይላል፣ ምሳ. 8 ቁ. 22-25፣ መዝ. 2 ቁ. 7፣

የአብ አባትነትና የወልድ ልጅነት በዚህ ጊዜ በዚህ ስፍራ ተጀመረ ብለን ጊዜና ቦታ ለይተን ወስነን መናገር አንችልም፣ ምክንያቱም ይህን አምላካዊ ጥበብ የሰው ልጅ አእምሮ መርምሮ ሊደርስበት ስለማይችል ነው፣ አብ ልጁን "ውረድ ተወለድ ሙት

ተሰቀል” ብሎ ወደዚህ ዓለም ሲልከው አባትና ልጅነታቸው ታወቀ ተረጋግጦ ከዚያ በፊት ግን እግዚአብሔር አንድ ይሁን ሁለት በግልጽ አይታወቅም ነበር። ክርስቶስ ከድንግል ማርያም ከተወለደ በኋላ ግን እግዚአብሔር አንድም ሦስትም መሆኑ በተጨማሪም ታወቀ ተረጋግጦ።

ቅድመ ዓለም የአብ ልጅ ስለመሆኑና ድንጋሪ ዓለም ደግሞ ከድንግል ማርያም ያለአባት ስለመወለዱ ከሐዲስ ኪዳን አያሌ ማስረጃ ማቅረብ ይቻላል።

“ከንቶ የተወለደው ቅዱሱ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ይባላል” ሉቃ. 1 ቁ. 35።

“አባት ልጁን ይወዳልና የሚያደርገውን ሁሉ ያሳየዋል” ዮሐ. 5 ቁ. 20።

“አብ በማንም አይፈርድምና፣ ነገር ግን ፍርድን ሁሉ ለልጁ ሰጠው” ዮሐ. 5 ቁ. 22።

“እግዚአብሔር እንደዚሁ ዓለሙን ወዲልና አንድ ልጁን እስኪለውጥ ድረስ በርሱ ያመነ ሁሉ እንዳይጠፋ የዘላለም ሕይወት ትሆንላት ዘንድ እንጂ፣ እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም አላከውምና ዓለምን ሊኮንን፣ ነገር ግን ዓለም ይድንበት ዘንድ እንጂ፣ በርሱ የሚያምን አይፈረድበትም፣ የማያምን ግን ባንድ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላለመን አሁን ተፈርዶበታል” ዮሐ. 3 ቁ. 16-18።

“እኔና አብ አንድ ነን” ዮሐ. 10 ቁ. 30።

“በእኔ እመኑ፣ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ፣ ወይም ስለሥራዬ በእኔ እመኑ” ዮሐ. 14 ቁ. 11። ከዚህ በተረፈ የዮሐንስን ወንጌል በሙሉ ማስረጃ ማቅረብ ይቻላል። እነዚህ ከዚህ በላይ የተነበቡት ማስረጃዎች አባትና ልጅ ዓደባባይ ወጥተው እጅ ለእጅ

ተያይዘው የሰጧቸው መተማመኖች ናቸው። እንግዲህ አባትና ልጅ ሳይካካዱ አባት ይህ ልጅ ነው፣ ልጅም ይህ አባቱ ነው እያሉና እየተማመኑ ከጎረቤት አንዱ ተነስቶ “አንተ አባቱ አይደለህም፣ አንተም ልጁ አይደለህም፣ አንተ ልጅ ነው አትበል፣ አንተም አባቱ ነው አትበል እያለ ሲያከላክል ቢገኝ ምን ይባላል? ከባለቤቱ ያወቀ ቡዳ ነው እንደተባለው ተረት አይሆንምን? ሙስሊሞችም እንደዚሁ ናቸው። እንግዲህ የአባትና የልጅ መተማመኖች ማስረጃ ቀርቦላችሁ ከማን አንሹ እየተከላከላችሁ እምቢተኞች ብትሆኑ ያ ቁርዓንና ወንጌል የመሰከሩለት ከድንግል ማርያም የተወለደው ቃል (ክርስቶስ) በነፍስና በሥጋ ይፈርድባችኋል። ምክንያቱም ሙስሊሞች “አላህ” የምትሉት እግዚአብሔር አብ በማንም አይፈርድም፣ ፍርድን ሁሉ ለልጁ ለክርስቶስ ሰጥቶታልና፣ በመጨረሻይቱ ቀን ፈራጅ ማን እንደሆነ እናንተም ታወቃላችሁ፣ በዚህ እንተማመን፣ ታዲያ ከወዲሁ ጠንቀቅ ማለቱ ሳይበጅ ይቀራል?

ሙስሊሞች "begotten" የሚለውን ቃል ጨርሰው አይቀበሉትም ተብሏል። ሙስሊሞች ተቀባላችሁት አልተቀበላችሁት የክርስቶስን የእግዚአብሔር ብቸኛ ልጅነት አይለውጠውም፣ የክርስትናንም ሃይማኖት መስፋፋትና ዘላለማዊነት ሊገታው አይችልም፤ ሃይማኖት በማስረጃ እንጂ በኃይልና በጉልበት የሚያስፋፉት ግዛት አይደለም፣ በማስረጃ ያልተደገፈ እምቢታ ከባዶ ቤት አይሻልም፣ ቤትን ቤት የሚያሰኘው በልዩ ልዩ ቆላቄስ ሲሞላና ሲያሸበርቅ ነው። የሃይማኖት ንዕስርም ከመግባባት ደረጃ ላይ የሚደርሰው በማስረጃ ተደግፎ ሲቀርብ ነው። ያለዚያ ግን ጉንጭ ጸልፋ ክርክር ይባላል።

የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ ለላው ድክመቱ በክርስቲያኖች መካከል ነጭና ጥቁር እየተባለ የዘር ልዩነት እንደሚደረግ አስመስሎ ጽፏል። ...ነጭኞች ክርስቲያኖች ጥቁሮች ወንድሞቻቸውን በየቤተክርስቲያኑ እየሰበሰቡ በመሰበክ እግረ መንገዳቸውን የበላይነት ስሜት ፈጥረውባቸዋል። ጥቁሩ ደግሞ በዚህ መሠረተ ቢስ ሌምነት ከመከተቡ የተነሳ የቦታችንቱን እሚን ብሎ ተቀብሏል ይላል።

ክርስትና መሠረተ ቢስ እምነት ይባላል? አይባልም? ከባድ ስህተት ነው? ሃይማኖቱን የጠላ የሰው ሃይማኖት ይሰድባል? እኛ ክርስቲያኖች ግን የማንንም ሃይማኖት አንንቅፍም? አናጥላለንም? ይህ ከሃይማኖት መሪያችን ከክርስቶስ የተቀበልነው ትእዛዝ ነው? “የሚሰድቧችሁን መርቁ እንጂ አትርገሙ” ብሎናል? ማቴ. 5 ቁ 44።

በክርስቶስ ቤተክርስቲያን የዘር ልዩነት የሚባል ነገር ፈጽሞ የለም? በክርስቶስ ትምህርት ነጭ ጥቁር? ድኃ ሃብታም ጌታ ሎሌ የለም? አይሁዳዊ አረማዊና ዓረባዊ የለም? ሁሉም በክርስቶስ እምነት ፀንተው የመንግሥቱ ወራሾች ይሆናሉ? ገላ. 3 ቁ. 28? እግዚአብሔር የነጭም የጥቁርም አምላክ ነው፤ በመንፈስ እናመልከዋለን በመንፈስ እንሰግድለታለን? “ነገር ግን ጊዜ ትመጣለች? እርሷም አሁን ናት በእውነት ለአብ የሚሰግዱባት? አብ እንደነዚህ ያሉትን የሚሰግዱለትን ይሻልና? እግዚአብሔር መንፈስ ነው? የሚሰግዱለትም በመንፈስ ነው? በእውነትም ይሰግዱለት ዘንድ ይገባል አላት? ሴቲቱም አለችው? አውቃለሁ መሢሕ ክርስቶስ የሚሉት እንደሚመጣ እርሱም በመጣ ጊዜ ሁሉን ያስተምረናል? ኢየሱስም አላት እኔ ነኝ የማናግርሽ” ዮሐ. 4 ቁ. 23።

“የዘመኑ ፍጻሜ በደረሰ ጊዜ (5500 ዘመን ሲፈጸም) እግዚአብሔር ልጁን ላከ? ከሴት የተወለደውን ከአራት በታች የሆነውን? ከአራት በታች ያሉትን ይባዥ ዘንድ” ገላ. 4 ቁ. 4-5።

ከሥላሴ አንዱ ወልድ ለምን ሰው ሆነ?

እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን አክብሮ ፈጥሮ በገነት እንዳስቀመጣቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል? በገነት ውስጥ ሦስት ዛፎች ነበሩ? አንዱ ምግቡ ሲሆን ሁለተኛው ፅፁ በለስ ነበረች? ሦስተኛው ፅፁ ሕይወት ይባላል? ምግቡን ብላ ብሎታል? ፅፁ በለስን ግን አትብላ ይህን የበላህ እንደሆነ ሁለት ጊዜ ትሞታለህ? (በነፍስና በሥጋ ማለት ነው) ያች ፅፁ በለስ የገዥና የተገዥ ምልክት (ሕግ) ነበረች? ፅፁ ሕይወትን ብላም አትብላም አላለውም? አዳም ፅፁ በለስን ባይበላ ኖሮ 1000 ዘመን ከኖረ በኋላ ሲኖረጅ እንደገና ፅፁ ሕይወትን እየበላና እየታደሰ ዘላለም ይኖር ነበር።

አዳምና ሔዋን በገነት ሰባት ዓመት በተደላና በደስታ ኖረዋል? ከሰባት ዓመት በኋላ ግን ሳጥናኤል የሚባል ምቀኛ ተነሳሳቸው? አዳም የምድር ገዥ እንደመሆኑ መጠን አራዊት እንስሳትና አዕቀፍ በየቀኑ እየሄዱ እጅ ይነሱት ነበር? ሳጥናኤል ይህን አጋጣሚ በመጠቀም እባብ ወደአዳም ስትሄድ ጠብቆ በውስጧ አደረባት? እንደበቅሎ እያሰገረ ወሰዱ “የሰማይና የምድር ንጉሥ” አዳም! እንደምን ዋልህ? አለው? አዳምም ኮስተር አለና እኔ እኮ የምድር ንጉሥ ነኝ እንጂ የሰማይ ንጉሥ አይደለሁም እንዴት እንዲህ ትላለህ? በማለት ቀንዱን ብሎ አላፈረው? በዚህ ጊዜ ሳጥናኤል ካልፈለግህ ተወው እኔ ቁም ነገር ላንጋግርህ ፈለጌ ነበር አለና ፊቱን አዙሮ ወደ ሔዋን ገሰገሰ? ካለችበት ደረሰና “የሰማይና የምድር ንግሥት” ሔዋን! እንደምን ዋልሽ? አላት? በዚህ ጊዜ ሔዋን ሰላምታውን በደስታ ተቀበለችው? ሳጥናኤልም ወጥመዱ እንደያዘለት አየና ደስ እያለው ቀርቦ እግዚአብሔር በገነት ውስጥ የሰጣችሁ የነሳችሁ ወይም ያዘዛችሁ ምንድን ነው? አላት? ሔዋን ቀበል አደረገችና እግዚአብሔር ሁሉን ግዙ ንዱ ብሎ ጠጡ ብሎ ፈቅዶልናል? በዚህ በገነት ውስጥ ከበቀሉት እንጨቶች አንዷን ማለት ፅፁ በለስን ብቻ አትብሉ ብሎናል አለችው? ሳጥናኤልም ለምን አትብሉ እንዳላችሁ ታውቁያለሽ እንደርሱ አምላክ እንዳትሆኑ እኮ ነው? ይህችን እንጨት የበላችሁ እንደሆነ ዓይናችሁ ይከፈታል? ክፉና

ደጉን ለይታችሁ ታውቃላችሁ (እንደርሱ አምላክ ትሆናላችሁ) አሁን ማድረግ ያለብሽ የዚችን እንጨት ፍሬ በጥሰሽ አዘጋጅተሽ አዳም ሲመጣ ተመገቡት፣ ስተመገቡትም ሁለታችሁ እኩል ተመገቡት፣ ለባልሽ በቀኝ እጅሽ ስታጎርሽው በግራ እጅሽ ደግሞ አንኝ ጉረሽ አላት፣ ሌዋንም በፊቱ ተንገርግጋ ከመታስጎመገፍት ዕፀ በለስ ፍሬ በፍጥነት በጠሰኝና ካዘጋጀኝ በኋላ አዳም ከዋለበት ሲመጣ ቀደም ሲል ከሳጥናኤል በተሰጣት መመሪያ መሠረት ባንድ እጅ ለአዳም ስታጎርሰው በሌላው እጅ ደግሞ ለራሷ ጎረሰች፣ በዚህ ጊዜ ዓይናቸው ተከፈተ፣ ራቁታቸውን መሆናቸውን አወቁ፣ መተፋፈር መጣ፣ ሁለቱም ደንግጠው ሐፈረታቸውን በቅጠል ሸፈኑ፣ ዘፍ 3 ቁ. 1-7።

“እግዚአብሔር አምላክም አለ፣ እነሆ አዳም ከእኛ እንዳንዳ ሆነ፣ መልካሙንና ክፉውን የሚያውቅ፣ አሁንም እጁን እንዳይዘረጋ ከሕይወት ዛፍም ወስዶ እንዳይበላ፣ ለዘላለም ሕያው ሆኖ እንዳይኖር፣ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክ ከዓይኑ ገነት አወጣው፣ የተፈጠረባትን ምድር ያርስ ዘንድ” ዘፍ. 3 ቁ. 22-23፣

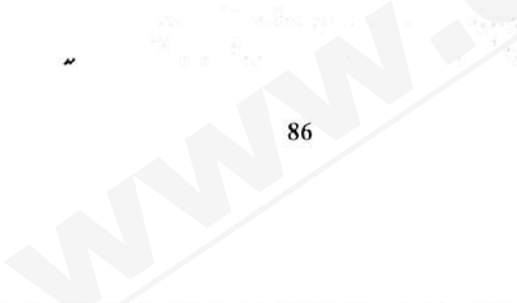
አዳም ከእግዚአብሔር ጋር ተጣላ፣ ከገነት ወጣ፣ ክብሩን አጣ፣ ከዚህ የተነሳ ምርር ብሎ አለቀሰ፣ እግዚአብሔርም ልቅሶውን ሰምቶ አዘነለት፣ “በአምስት ቀን ተኩል መጥቼ አድንገላለሁ” ሲል ቃል ኪዳን ገባለት፣ አዳም አምስት ቀን ጠብቆ በስድስተኛው ቀን አጋማሽ ላይ እግዚአብሔር የሚመጣበትን ሰዓት ሲጠባበቅ እግዚአብሔር እንደገና ተገልጦ አምስት ቀን ተኩል ማለት አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ማለት ነው፣ አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ከልጅ ልጅህ ተወልጆ በመስቀል ላይ ተሰቅዶ ሥጋዬን ቆርጼ ደሜን አፍሰሼ አድንገላለሁ ሲል የማዳን ተስፋውን አብስሮታል፤ “ነገር ግን ይህ ነገር ከናንተ አይሰወር፣ ወዳጆቹ ሆይ! አንድ ቀን በእግዚአብሔር ዘንድ 1000 ዘመን ነው፣ 1000 ዘመንም አንድ ቀን ነው፣ የእግዚአብሔር ተስፋ አይዘገይም፣ ሰዎች ይዘገያል እንደሚመስላቸው” 2ጴጥ. 3 ቁ. 8፣ መዝ. 90 ቁ. 4።

አዳምና ሌዋን ከገነት ከወጡ በኋላ ከነልጅ ልጆቻቸው የበደሉትም ያልበደሉትም በጠላታቸው በሳጥናኤል ቁጥጥር ሥር ሆነው ያኙን የመዳን ቀን በተስፋ ሲጠባበቁ ኖሩ፣ “ነገር ግን ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ያሉትን ሞት ሠለጠነባቸው፣ በበደሉትም ባልበደሉትም ላይ፣ ሁሉ በአዳም ምሳሌ በኃጢአት ተፈጥሯልና፣ አዳምም ይመጣ ዘንድ ላለው (ለክርስቶስ) ምሳሌ ነውና” ሮሜ 5 ቁ. 14፣ 1 ቆሮ. 15 ቁ. 21-22።

እግዚአብሔር ለአዳም በገባለት ቃል ኪዳን መሠረት አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈፀም አንዲት ደቂቃ አላሳለፈም ከሥላሴ አንዱ ወልድ ከሰማዩ ሰማያት ወረደ፣ ከቅድስት ድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ ከነፍሷ ነፍስ ነስቶ (ተዋሕዶ) በቤተልሔም ተወለደ፣ እንደሕፃናት ቀስ በቀስ አደገ፣ በ30 ዘመኑ በዮሐንስ እጅ በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቀ፣ እህል ውሀ ሳይቀምስ 40 ቀንና 40 ሌሊት ጸመ፣ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ወንጌልን አስተምሮ በመጨረሻ በዕለተ ዓርብ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሥጋውን ቆርሶ ደሙን አፍሰሶ በሞቱ ሞትን ደምስሶ አዳምን ከነልጅ ልጆቹ ከሳጥናኤል አገዛዝ (ከሲኦል) ነፃ አወጣው፣ በጠላቱ ተንኮል ያጣውን ገነት የተነጠቀውን ልጅነት መለሰለት፣ የሐዋ. 2 ቁ. 31፣ 1 ቆሮ. 15 ቁ. 54-57።

እንግዲህ አዳምና ሌዋን የተሰጣቸውን ትእዛዝ ባለማክበራቸው ከፈጣሪያቸው መጣላታቸውን ከገነት መውጣታቸውን መስለሞችም ታውቃላችሁ፣ ታዲያ አዳምና ሌዋን ከፈጣሪያቸው እንደተጣሉ ከገነት እንደወጡ ቀርተዋል? ወይስ ታርቀዋል? ከታረቁስ እንዴት? በምን ሊታረቁ ቻሉ? ለዚህ ጥያቄ ከመስለሙ ምሐራን አጥጋቢ መልስ እናገኛለን ብለን ተስፋ አናደርግም፣ ስለዚህ ከፍ ብሎ በተሰጠው ትምህርታዊ ማብራሪያ ተሰማምተን በእግዚአብሔር ልጅ በክርስቶስ ደም እንታረቅ እላችኋለሁ።

ኢየሱስ የፈጣሪ ብቸኛ ልጅ ነው (The only begotten son of God) የሚለውን ክርስቲያናዊ ፍልስፍና ለማስረዳት ምሥጢረ ሥላሴን ምሥጢረ ሥጋዌንና በኋላም ከሥላሴ አንዱ ወልድ ሰው

የሆነበትን ምክንያት ተንትኖ ማስርዳት አስፈላጊ ሆኖ በመገኘቱ ከኔ ጋር በትዕግስት አብራችሁ ብዙ እንደተጓዘችሁና ጠቃሚ ትምህርት እንደቀሰማችሁ ተስፋ በማድረግ አሁን ወደ ጸሐፊው ዝግጅት እመልሳችኋለሁ።

ስድስተኛ ምዕራፍ

“ምላሽ ለሕዝብ ክርስቲያን ውዥምብር”

“ክርስቶስ በኢስላም” የሚለው ርዕስ የክርስቶስ ማንነት በቁርዓን በግልፅ ከመስፈሩ አንጻር “ክርስቶስ በቁርዓን” ቢባል የበለጠ ተስማሚ ነው። ቁርዓን በክርስቶስ ዙሪያ ለሚሸከረከሩት ጥቂዎች ትክክለኛውን ምላሽ ሰጥቷል። እላህ (ሱወ) በቁርዓን ኢየሱስን ከጠላቶቹ መሠረተ ቢስ ክስና ከየዋህ ተከታዮቹ ጣሪያ የነካ ውዳሴ ነፃ አድርጎታል። ጠላቶቹ (አይሁድ) ኢየሱስ መለኮታዊነትን በማወጅ አምላክን ተጋፍቷል እያሉ ሲወርቶት የርሱ ተከታዮች ነን ባዮች (ክርስቲያኖች) ደግሞ እርግጥ ነው ኢየሱስ መለኮታዊነትን አውጇል። ሆኖም አምላክ ነውና አምላክን አልተጋፋም ይላሉ። ቁርዓንስ ስለዚህ ጉዳይ ምን ይል ይሆን? ይህን የአይሁድና የክርስቲያኖች እስጥ አገባ አስመልክቶ እላህ እንዲህ ይላል። “እናንተ የመጽሐፍ ሰዎች ሆይ! በሃይማኖታችሁ ወሰንን አትለፉ። በእላህም ላይ እውነትን እንጂ አትናገሩ። የመርየም ልጅ አልመሢሕ ኢሳ የእላህ መላክተኛ ወደመርየም የጣላት (የሁን) ቃሉም ከርሱ የሆነ መንፈስም ብቻ ነው። በእላህና በመላክተኞቹ እሙኑ” በማለት እውነታውን ይፋ አድርጎታል ብሏል።

መልስ፣ በክርስቶስ ዙሪያ ተገቢ ያልሆኑ ጥያቄዎችን የመታሸከረከሩ እናንተው ሙስሊሞች ናችሁ። ቁርዓን በክርስቶስ ትምህርት ላይ አፍራሽ ተልዕኮ ያለው እውነትን በሐሰት እየለወጠ ውዥምብር የሚነዛ ለራሱ በራሱ የቆመ እንጂ ስለክርስቶስ ማንነት በማስረጃነት (በዋቢነት) መቅረብ የሚችል አይደለም። መሠረተ ቢስ ክስም የመሠረታችሁበት እናንተው የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች ናችሁ። የክርስቶስን አዳኝነት በመቃወምና ባለመቀበል አንጻር በአይሁድና በእናንተ በሙስሊሞች መካከል ምን ልዩነት አለ? አይሁድ አምላክነቱን በሥራ እየገለጠ ማለት ድውይ እየፈወሰ ሙት እያስነሳ ዕውር አያበራና ሌሎች ሥራ እየሠሩ ቢያስተምራቸው

በእመቤተኝነት ጠልተው ተመቅኝተው ሰቅለው ገድለውታል፤ እናንተም ዛሬ ብታገኙት ሁለተኛ ሰቅላችሁ ከመግደል አትመለሱም ነበር፤ በክርስቲና ሕይወት ላይ እናንተና አይሁድ ያላችሁ አቋም ያንድ ላንቲም ሁለት ገጽታዎች ናችሁ፤ ፍርድን ለአንባቢዎች ትቸጥሱ።

በመላው ዓለም የሚገኙት ክርስቲያኖች አይሁድ ጠልተው ተመቅኝተው የገደሉትን እናንተም ዛሬ ከነሱ ያላነበ በደል የምትፈጽሙበትን የመሢሕ ክርስቶስን አዳኝነት ተቀብለው ጣሪያ የነካ ውዳሴ ትዳሴ (ሰማያዊ ምሥጋና) አቅርበውለታል ያቀርቡለታልም።

ቁርዓን የመጽሐፍ ሰዎች የሚላቸው አይሁድና ክርስቲያኖች ናቸው፤ ወሰን አትሰፉ ተብለዋል፤ አይሁድም ሆኑ ክርስቲያኖች ወሰን አላሉም፤ ድንበር አልዘለሉም፤ በተሰጣቸው መመሪያና ሕግ ፀንተው ይጓዛሉ፤ አይሁድ በሙሴ አማካይነት የተሰጣቸውን ሕግ አረጉ (ብሉይ ኪዳን) ጠብቀው አክብረው ሲኖሩ ክርስቲያኖችም በብሉይ ኪዳን ላይ የተመሠረተችውን የክርስቶስን ሕግ ወንጌል ጠብቀው አክብረው አስከብረው ይኖራሉ፤ ወሰን አልፈው ድንበር ዘለው በሌሎች ሃይማኖት ላይ ውሻጥምብር የሚነኩና በሌሎች የውስጥ ጉዳይ ጣልቃ እየገቡ አክራሪነትን የሚሰብኩ ሙስሊሞች ናቸው፤ ስለዚህ ቁርዓን የራሱን ቤተሰቦች (ሙስሊሞችን) ቢመክር ቢያስተምር ይሻለዋል፤ ይምክር ያስተምር፤ “መታዘዝን የማያውቅ ማዘዝን ማን አስተማረው?”

አይሁድ የክርስቶስን አዳኝነት ባይቀበሉም ለአባቶቻቸው ለአብርሃም ለኖጎ ለሙሴና ለዳዊት በገባላቸው ቃል ኪዳን መሠረት የተሰፋ ልጆች በመሆናቸው የተሰጣቸውን ሕግ ጠብቀው በመኖራቸው የመንግሥቱ ወራሾች እንደሚሆኑ አይጠረጠርም።

ክርስቶስ ስለማንነቱ በራሱ አንደበት ስፍር ቁጥር የለለው ግረጋገጫ ሰጥቷል፤ ለግስረጃ ያህል ጥቂቶቹ

“እኔ ነኝ የዓለም ብርሃን”
“እኔ ነኝ የሕይወት እንጀራ”

“እኔ ነኝ ችር ጠባቂ”
“እኔ ነኝ ሕይወትም ትንሣኤም”
“እኔ ነኝ የሕይወት መንገድ”

“የወይን ግንድ እኔ ነኝ” “እኔ ነኝ አልፋና አሜጋ”
(መጀመሪያና መጨረሻ) እያለ እነዚህን የመሳሰሉትን እኔነቶች (ማረጋገጫዎች) ለዓለም ሕዝብ ግልጥ አድርጓል።

“አምላክ በራሱ የተብቃቃ ጌታ በመሆኑና ሌላ ጉዳይ አስፈጻሚ ልጅ ስለማያስፈልገው አምልኮ ሥላሴ (አምላክ አንድም ሦስትም ነው) የሚለው አስተምህሮ ተቀባይነት እንደሌለውና ብሎም ከሀደት (ኩፋር) እንደሆነ እንረዳለን” ተብሏል፤ ሥላሴ አንድም ሦስትም ስለመሆናቸው ቀደም ሲል በምዕራፍ ስድስት ላይ የተሰጠውን ማብራሪያ አስተውሎ መመልከት ነው።

እግዚአብሔር ጉዳይ አስፈጻሚ ልጅ አያስፈልገውም የተባለው ያላዋቂዎች ፍልስፍና ነው፤ ጉዳይ አስፈጻሚ (ባለሙሉ ሥልጣን አምባሳደር) አስፈልጎትማ አንድያ ልጁን ውረድ ተወለድ ሙት ተሰቀል ብሎ ወደዚህ ዓለም ልኮታል፤ “እግዚአብሔር ዓለሙን ወደታልና አንድ ልጁን እስቲለውጥ ድረስ” “አብ በማንም አይፈርድምና፤ ነገር ግን ፍርድን ሁሉ ለልጁ ሰጠው እንጂ” ይላል፤ ዮሐ. 3 ቁ. 16፣ 5 ቁ. 22፣ ተመልከት።

ክርስቶስ በሚያስተምርበት ጊዜ የተናገረው ምሳሌ አለ፤ “ሌላ ምሳሌ ስሙ፤ ባለቤት ነበረ የወይን ቦታ የነበረው፤ አጥር አዞረለት፤ መጭመቂያም ማሰለት፤ ግንብም ሠራለት፤ ለጠባቆች ሰጣቸውና ወደፋቅ አገር ሄደ፤ የፍሬው ዘመን በደረሰ ጊዜ ፍሬውን ይወስዱ ዘንድ ባሮቹን ወደጠባቆች ላከ፤ ጠባቆቹም ባሮችን ያዟቸው፤ አንዱን መቱት፤ ሌላውንም ገደሉት የቀረውንም ወገሩት፤ ሌሎችን ባሮች ደግሞ ላከ፤ ከፊተኞቹ የሚበዙ፤ እነሱንም እንደዚሁ አደረጉባቸው (ገደሏቸው ወገሯቸው) በመጨረሻ ልጅን ያፍሩት ይሆናል በማለት ላከባቸው፤ ጠባቆችም ልጁን ባዩት ጊዜ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ፤

እንዲህ ሲሉ ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ እንግደለውና ርስቱን እጅ እናድርግ፤ ያዙትም ከወይኑ ወደሚዳ አወጡና ገደሉት” ይላል፤ ማቴ. 21 ቁ. 23።

ይህ ግልጽ ምሳሌ ነው፤ ቀደም ሲል እነአብርሃም እነሙሴ መነሳታቸውን፤ በኋላም ነቢያት ደቂቀ ነቢያት ወደ እስራኤል መላካቸውን፤ እስራኤልም በየጊዜው የተነሱትን ነቢያት እየያዙ ማሰራቸውንና መግደላቸውን በመጨረሻም እግዚአብሔር አንድ ልጁን ልኮ አምላክነቱን መድኃኒትነቱን ቢያስተምራቸው ጠልተው ተመቅኝተው ሰትለው መግደላቸውን ያስረዳል።

ወንጌላዊው ዮሐንስ አካል ከሕልውና ተገልጦለት “ቃል ሥጋ ሆነ” በማለት የጻፈውን ለምሥጢረ ሥጋዊ መሠረት ለመናፍቅ ራስ ምታት የሆነውን ይህን ጋይላ ቃል የሙስሊሙ ኅብረተሰብ አፈቀላጤዎች “ትብትብ ነው” የጻፈውም ሌላ ሰው ነው ብለዋል፤ መቸም መናፍቅን ምላሽ የሚያሳጣ ጋይላ ቃል ሲገኝባቸው ጸሐፊውን ማጥላላት ያለሥራው ሥራ ያለሰሙ ስም መስጠት ልማዳቸው ነው።

ቀደም ሲል ሐዋርያው ጳውሎስ መልክጼዴት የእግዚአብሔር ልጅ ምሳሌ ነው ብሎ ቢጽፍ የጳውሎስ ፈጠራ ነው ብሎት ነበር፤ አሁን ደግሞ ወንጌላዊው ዮሐንስ “ቃል ሥጋ ሆነ” ብሎ የጻፈውን ትብትብ ነው ብሎታል፤ ይሁን እንጂ ስለምሥጢረ ሥጋዊ ምንም ዓይነት ግንዛቤ የሌላቸው መናፍቅን ያሉትን ቢሉ ወራሽ ቢቀጣጥሉ “የቃል ሥጋ ሆነ ምሥጢር” ሰው ሠራሽ ባለመሆኑ ፀሐፊውም ሆነ ጋይላ ቃሉ አይለወጥም፤ አይናወጥም።

“እግዚአብሔር አንድ ነው አይወርድም አይወልድም” ብሎ ማመን እጅግ በጣም ቀላል ፍልስፍና ሲሆን፤ “ሥላሴ አንድም ሦስትም ናቸው”፤ “አምላክ ወረደ ተወለደ” ብሎ ማመን ግን እጅግ በጣም ከባድ ፍልስፍና በመሆኑ ጥልቅ ምርምርና ጥናትን ስለሚጠይቅ የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች የሃይማኖት ፍልስፍናውን በጥምና ብትመረምሩትና ብታጤኑት ይመረጣል እንላችኋለን።

የትንሣኤው ቀንና የኢየሱስ ምላሽ

ትዳስ ቁርዓን 5 ቁ 116-118 በትንሣኤ ቀን ኢየሱስና እናቱ በመለኮታዊነት መመለካቸውን አስመልክቶ አላህ ለኢየሱስ የሚጠይቀው ጥያቄና የኢየሱስም ምላሽ ምን እንደሚሆን በሚከተለው መልኩ ተገልጧል፤ “የመርየም ልጅ አሳ ሆይ! እንተ ለሰዎች እኔንና እናቱን ከአላህ ሌላ ሁለት አምላኮች አድርጋቸው ያዙ ብለሃልን? በሚለው ጊዜ (እስታውስ) ጥራት ይገባህ ለእኔ ተገቢዬ ያልሆነ ነገር ማለት ለእኔ አይገባኝም፤ ብዩውም እንደሆነ በርግጥ አውቀሃል፤ በነፍሴ ውስጥ ያለውን ሁሉ ታውቃለህ፤ ግን እንተ ዘንድ ያለውን አላውቅም፤ እንተ ፍቆኝን ሁሉ በጣም አዋቂ እንተ ብቻ ነህና፤ በርሱ ያዘዘኝን ቃል ጌታዬንና ጌታችሁን አላህን ተገዙ ማለትን እንጂ ለነርሱ ሌላ አላልሁም፤ በውስጣቸውም እስካለሁ ድረስ በነርሱ ላይ ተጠባባቂ ነበርሁ፤ በተመላኝም (ባስነላኝም ጊዜ) እንተ በነርሱ ላይ ተጠባባቂ ነበርሁ፤ እንተም በነገር ሁሉ ላይ አዋቂ ነህ” ብሏል።

መልስ፤ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “ሕይወትም መንገድም እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር አንድም ወደ አብ የሚሄድ የለም” በማለት አምላክነቱን መድኃኒትነቱን የሕይወት መንገድነቱን ገልጦ አስተምሯል፤ ዮሐ. 14 ቁ. 6፤ እናቱን አምልኮ ብሎ አልተናገረም አላስተማረም፤ የቁርዓን አፈቀላጤዎች የጨመሩት ቅጥፈት ነው፤ ቅድስት ድንግል ማርያም የአምላክ እናት እንደመሆኗ መጠን ከፈጣሪ በታች ከፍጡራን በላይ አድርገን እናከብራታለን እናመስግናታለን፤ በፍጻሜ ዘመን (በትንሣኤ ቀን) ቆራጭ ፈላጭ (ዋጋ ሰጭ ነሽ) የመጨረሻው ነፍስ አሰናባች የማርያም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ያን ጊዜ ሌላ ፈራጅ ሌላ ንጉሥ የለም፤ ፍርዱም ይግባኝ የለበትም፤ ያመኑበትን ክርስቲያኖችን በቀኙ፤ ያላመኑበትን በግራው አቁሞ የሚፈርድላቸው የሚፈርድባቸው ንጉሠ ነገሥት ወልደ አብ ወልደ ማርያም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ “እነሆ ፈጥኝ

እመጣለሁ፣ ዋጋዬ ከእኔ ጋራ ነው፣ ለሁሉ ለደንዳንዱ እንደሥራው መጠን እከፍለው ዘንድ”፣ ራዕይ 22 ቁ. 12።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለመጨረሻይቱ ቀን (ስለተንሣኤ ሙታን) ያስተማረበት አንቀጽ አለ፣ “የሰው ልጅ (ክርስቶስ) በምስጋናው በመጣ ጊዜ ቅዱሳን መላእክት ክርስቶስ ጋር ያን ጊዜ በምስጋናው ዙፋን ይቀመጣል፣ አሕዛብ ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፣ እርስ በራሳቸው ይለያቸዋል፣ በጎቹን ከፍተኞች እንዲለይ፣ በጎቹን በቀኝ ያቆማል፣ ፍየሎችን ደግሞ በግራው፣ ያን ጊዜ ንጉሠ በቀኝ ያሉትን ኑ የአባቱ ቡሩካን ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ትወርሱ ዘንድ፣... ከዚያ በኋላ ደግሞ በግራው ያሉትን እንዲህ ያላቸዋል፣ እናንተ ርጉማን ከእኔ ራቁ ወደ ዘላለም እሳት ለሰይጣን እና ለመላክተኞቹ ወደ ተዘጋጀው፣... እነዚያ ወደ ዘላለም ሥቃይ ይሄዳሉ፣ ጸድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት” ይላል፣ ማቴ. 25 ቁ. 31-46።

ያን ጊዜ የሚደረገው ልቅሶና ዋይታ አይጠቅምም እንጂ የወጉት የስቀሉት አይሁድም ያለቅሳሉ፣ “እነሆ! እርሱ በደመና ይመጣል፣ ዓይን ሁሉ ታየዋለች፣ የወጉትም ደግሞ የምድር ነገድ ሁሉ ያለቅሳሉ፣ አዎ፣ አሜን” ራዕይ 1 ቁ. 7።

በመጨረሻ ቀንስ አይጠቅማቸውም እንጂ ሙስሊሞችም ዋጋ የሚከፍል ነቢይ አሳ ነው ብለው ያምናሉ፣ አምላክነቱንና አዳኝነቱን ከደው ኖረው በመጨረሻይቱ ቀን ነፍስ አስናባች መሆኑን ቢያምኑበት ምን ይጠቅማቸዋል? አይጠቅማቸውም።

የትንሣኤ ነገር ሲነሳ ሳይጠቀስ የማይታለፍ አንድ ቁም ነገር አለ፣ ይኸውም “ትንሣኤ ሙታን የለም” የሚሉ ወገኖች (ስዳቃውያን) ክርስቶስን ጠይቀውት የሰጣቸው መልስ ነው፣ “መምህር ሆይ ሙሴ አንድ ሰው ቢሞት ልጅ ሳይወልድ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ዘር (ልጅ) ይተካለት ብሏል፣ በእኛ ዘንድ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፣ ታላቁ ሚስት አገባና ልጅ ሳይወልድ ሞተ፣ እንደዚህ ሁለተኛውም

ሶስተኛውም እያሉ እስከ ሰባተኛው ድረስ አገቧት፣ ሁሉም ሞቱ በመጨረሻም ሴቲቱ ሞተች፣ በትንሣኤ ቀን ከሰባቱ ለማንኛው ሚስት ትሆናለች? ሁሉም አግብተዋታልና ሲሉ ጠየቁት፣ ክርስቶስም የእግዚአብሔርን ኃይልና መጻሕፍትን ባለማወቃችሁ ተሳስታችኋል፣ ከትንሣኤ በኋላ ሰዎች አያገቡም አይጋቡምና፣ እንደ እግዚአብሔር መላእክት በሰማይ ይኖራሉ እንጂ፣ ስለትንሣኤ ሙታን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተባለውን አላነበባችሁምን? እኔ የአብርሃም የደስቀት የያዕቆብ አምላክ ነኝ፣ እግዚአብሔር የሕያዋን አምላክ እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም” ሲል መልሶላቸዋል፣ ማቴ. 22 ቁ. 23-32።

እንግዲህ ሞተን ተነስተን በሰማይ ሚስት አግብተን ተደስተን እንኖራለን የሚል እምነትና ተስፋ ያላቸው ክፍሎች ቢኖሩ ተሳስተዋል፣ ስህተታቸውን ዛሬውኑ ቢያርሙ ቢያስተካክሉ ይሻላቸዋል፣ ያርሙ ያስተካክሉ፣ ስህተትን ማረሚያው ይህ ዓለም ነው፣ በዚህ ዓለም ያልታረመ ስህተት በወዲያኛው ዓለም ውጤቱ ልቅሶና የርስ ማፋጨት ብቻ ነው፣ ማቴ. 25 ቁ. 30።

ከቶውንም አምላክ ነኝ አላለም

“ሁሉን አዋቂ በሆነው አላህ የተረጋገጠው “በርሱ ያዘዘከልኝን ቃል ጌታዬና ጌታችሁን አላህን ተገዙ” የሚለው የኢየሱስ ቃል ሐቅ ሆኖ ሳለ ሕዝብ ክርስቲያን እንደምን ኢየሱስን እንደ አምላክ አድርጎ ይይዛል? በፕሮቴስታንቶችና በካቶሊኮች መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስ “ጌታ ነኝ” ወይም “እኔን ተገዙኝ” ብሎ የተናገረበት አንቀጽ አይገኝም፣ ኢየሱስ “እኔና አብ አንድና ተመሳሳይ ነን” ያለበት የመጽሐፍ ቅዱስ አንቀጽ አንድም ቦታ የለም ካለ በኋላ ጸሐፊው ባዘጋጀው የራት ግብግብ ላይ ለተገኙት ብፁዕ ሞረስ ዳዲ ይህንኑ ጥያቄ አቅርቦላቸው ተጋባዥም “እኔና አብ አንድ ነን” የሚል ምላሽ ቢሰጡት እንደገና ተያያዥ አንቀጾችን እንዲያነቡልኝ ብጠይቃቸው ምን ማለትህ ነው? ሲሉ ዓይናቸውን አፈጠጡብኝ፣ እኔም ተያያዥ አንቀጽ ምን እንደሆነ አብራራሁላቸው” ብሏል፤

ጸሐፊው ኢየሱስ “አምላክ ነኝ” ብሎ የተናገረበትን አንቀጽ እንዲያስረዱት የጠየቃቸውን ሞሪስ ዳዲ “እኔና አብ አንድ ነን” የሚለውን የግድግዳ መልስ ከሰጡት በኋላ ተያያዥ አንቀጾችን ያንብቡልኝ ብሎ እንደገና ያሳስፈላጊ ጥያቄዎችን በመደንቀር ተጠያቂውን ለግድግዳና ደካማ ለግስመሰል ሞክሯል። ከዚህ የተነሳ የዮሐንስ ወንጌልን ተከታታይ አንቀጾች በቃሉ የሸመደደው ጸሐፊ እንደውዳሴ ግርያም ካልደገመልኝ ተከራክራ ረታጳቸው። ምላሽ አላጣጳቸው። ክርስቲያኖች እንደዚህ ናቸው ለግለትና በወገኖቹ ዘንድ ርካሽ ምስጋና ለግግኝት ነው።

የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ ኢየሱስ “አምላክ ነኝ” ብሎ የተናገረበት አንቀጽ የለም በግለት ለክርክር በከፈተው መድረክ ላይ “እኔና አብ አንድ ነን” በሚለው ጋደለ ቃል ከተረታ (ግንባሩን ከተመታ) በኋላ እኛን የሰጠ ይመስላል። ዮሐ. 10 ቁ. 23-30። “እኔና አብ አንድ ነን” እስከሚለው ግልጽ ግስረጃ ድረስ ከዳሰሰ በኋላ “አብና ወልድ አንድ ናቸው” ከሚለው ግንዛቤ ተነስቶ ወደመጨረሻው የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ አንድነትና ሦስትነት የክርስቲያኖች እምነትና ዓላማ ነው ሲል ሐቁን ባለመሰወር ተናግሯል። የሞኝ ልቅሶ መልሶ መጠላቱ እንዳይሆን ስለ ሥላሴ አንድነትና ሦስትነት ስለክርስቶስ አምላክነት አዳኝነት ቀደም ሲል ሰፊ ማብራሪያ የሰጠሁበት ስለሆነ ዘመናዊ መድገም አያስፈልገም።

“እኔና አብ አንድ ነን” በግለት ሐቁን ገልጦ ቢያስተምራቸው “የአምላክ ልጅ ነኝ ብለሃል። አምላክነትን አውጃሃል” በሚለው ለተቃዋሙት አይሁድ “... እኔ አምላክት ናችሁ አልሁ ተብሎ በሕጋችሁ ተጽፎ የለምን? መጽሐፍ ሊሻር አይቻለውምና? እንደዚህ የእግዚአብሔር ቃል የመጣላቸውን አምላክት ካላቸው ለእኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ አብ የቀደሰውን ወደ ዓለም የላከውን እኔን እንዴት ትላደባለሁ ትሉኛላችሁ? እናንተ የሕጉ ሰዎች አምላክት ከተባላችሁ እኔን ወርጂ ተወልጄ ወደዚህ ዓለም የመጣሁት አምላክ

ወልደ አምላክ ነኝ ብዬ ብናገርና ባስተምር ምስክርነቴ አያጠራጥርም” ማለቱ ነው።

እግዚአብሔር ነቢያትንና ካህናትን አምላክት የሚላቸው ከእግዚአብሔር በተሰጣቸው ሕግ እርሱን መስለው በእርሱ ወንበር ተቀምጠው በሕዝብ ላይ የሚፈርዱ የሚያስሩና የሚቀጡ በመሆናቸው ነው። ከዚህ የተነሳ የዚህ ዓለም ገዥዎች ደጋግም ሆኑ ክፉዎች አምላክት ይባላሉ። መዝ. 82 ቁ. 6-7፤

እዘጋጁ በዮሐንስ 10 ቁ. 23-30 የተጻፉትን አንቀጾች እያነበበ ከተነተናቸው በኋላ “እኔና አብ አንድ ነን” የሚለውን ሐረግ አንድነቱ በምን? ሁሉን በማወቅ? ሁሉን በመሥራት? በባሕርይ? ወይስ በዓላማ? በማለት ይጠይቅና በመጨረሻም የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ (አንድነት) የማንኛውም አማኝ ዓላማና ግብ ነው በግለት ትክክለኛውን ምስክርነት ሰጥቷል። ጸሐፊው ወደፊት ከክርስቶስ ደቀመዛሙርት (ክርስቲያኖች) አንዱ እንደሚሆን ተስፋ አደርጋለሁ። “ኢየሱስ ያመኑበትን አይሁድ እናንተ በነገራ ብትጸኑ በእውነት ደቀመዛሙርቱ ናችሁ። እውነትንም ታውቃላችሁ። እውነትም እርነት ታወጣችኋል” ብሏል። ዮሐ. 8 ቁ. 31-32።

ሹሁ የተነሳው ለአፍራሽ ተልዕኮ መሆኑ ቢታወቅም በግልጻዬ ላይታወቀው እያፈረሰ ይገነባል። መጽሐፍ ቅዱስን እየበረዘና እየከለሰ የጻፋቸው መጻሕፍት በሙስሊሙ ኅብረተሰብ ዘንድ ተነባቢነትና ተደማጭነት እንደሚኖራቸው ይታመናል። እግረ መንገዳቸውን የክርስቶስ ስም ባልተጠራበት የወንጌል ስብከት ባልተሰማበት እካባቢ አስተዋጽኦ አላቸው፤ በዚህም የግርያም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ባወቀ “የመንግሥተ ሰማያትን ነገር የምትናገር ወንጌል እስከ ዓለም ዳርቻ ትሰበካለች። በእሕዛብ ሁሉ ምስክር ትሆንባቸው ዘንድ” ሲል የተናገረውን የሚያጠናክር ነው። ማቴ. 24 ቁ 14።

ሰባተኛ ምዕራፍ

በመጀመሪያው

“ኢየሱስ እኔ አምላክ ነኝ ወይም እኔ ከአምላክ ጋር እኩል ነኝ? እኔን አምላክኝ ያለበትን አንቀጽ ሊያሳዩኝ ይችላሉ? በማለት ድጋሚ ጥያቄ አቀረብሁ ለካናዳዊው የሥነ መለኮት ሊትፕ ሞሪስ ቁና ከተነፈሱ በኋላ ያን የተለመደውን ጥቅስ “በመጀመሪያ ቃል ነበረ፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ” የሚለውን አነበቡልኝ፣ እኔም እባክዎ ይህን አንቀጽ የሐንስ ወይም ሌላ ሰው ቢጽፈውም ከኢየሱስ አንደበት ያልወጣ መሆኑን ያስተውሉ፣ አሌክሳንድርያዊው አይሁድ ፊሎዞፊር የሐንስና ኢየሱስ ከመወለዳቸው በፊት እንደጻፈውና የርሱ ፈጠራ እንደሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ ሊቃውንት የተስማሙበት ጉዳይ ነው፣ ፊሎ እንዲሁን አባባሎች ሲቀምር በራዕይ በተገለጠልኝ መሠረት ነው አላለም፣ በነዚህ ቃላቶች ዙሪያ የተበተበውን ውስጣዊና መንፈሳዊ ትርጉም ወዳጆቻችን የሐንስ ደግሞ እንዳለ ኮርጅታል፣ ያም ሆኖ እኛ ሙስሊሞች ይህን አንቀጽ እንዳለ ወስደን አስተያየታችንን ልንሰጥበት እንሻለን” ብሏል።

መልስ፣ ለዚህ የሥነ መለኮት ፍልስፍና (የምሥጢረ ሥጋዊ ትምህርት) መሠረት ቀደም ሲል እንደተጠቀሰው “አስቀድሞ ቃል ነበረ፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ፣... ቃልም ሥጋ ሆነ፣ በእኛም አደረ፣” የሚለው ኃይለ ቃል ነው፣ ይህ ኃይለ ቃል ወንጌላዊው የሐንስ ከወንጌላውያን ወንድሞቹ ተለይቶ የሚታወቅበት አካል ከሕልውና ተገልጦለት በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ የጻፈው በመሆኑ አይለወጥም አይናወጥም፣ አንድ ኢሐማኒ ከመሬት ተነስቶ የጻፈው ሌላ ነው ተኮርጅ ነው በማለት ቢናገርና ቢጽፍ እንኳን ተቀባይ ሰሚ አያገኝም፣ መቼም ቢሆን መናፍቃን አንድ ጠንካራ ማስረጃ ሲገጥማቸው እጃቸውን ላለመስጠት (ላለመማረክ) የማይወጡበት አቀበት የማይወርዱበት ቁልቁለት የለም፤

“የጽሑፉ አዘጋጅ ስለክርስቶስ አምላክነት ሊረዳ ጠይቆ አስረጅው ምሑር “አስቀድሞ ቃል ነበረ፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ” የሚለውን የሥነ መለኮት ትምህርት ጠቅሶ ቢያስረዳው ጽሑፉ የሌላ ነው ተኮርጅ ነው በማለት ምሑሩን ለማደናገርና እጥርጥር ላይ ለመጣል ሞክሯል፣ ተጠያቂው በሥነ መለኮት ትምህርት ብቃት ይኑረው አይኑረው አይታወቅም፣ ምክንያቱም ባሁኑ የሳይንስ ዘመን በውጭው ዓለም መሠረታዊው የሥነ መለኮት ትምህርት በጥራት ይሰጣል ብሎ ማመን አስቸጋሪ ነው።

ወንጌላዊው የሥነ መለኮት ትምህርት አባት “... ቃልም እግዚአብሔር ነበረ፣... ካለ በኋላ ዝቅ ብሎ ቁጥር 14 ላይ (ያ) ቃልም ሥጋ ሆነ፣ በእኛም አደረ፣ ...” ሲል የአምላክን ሰው መሆን (ሥጋ መልበስ) በማያሻማ ሁኔታ አንብቦ ተርጉሞታል፣ ካናዳዊው ምሑር የሳይንስ ምርኮኛ ባይሆን ኖሮ ወንጌላው የሐንስ አንብቦና ተርጉሞ ያስተላለፈውን ምሥጢረ ሥጋዊ ላንድ ኢሐማኒ ጥያቄ ተገቢውን መልስ መስጠት ባልቸገረውም ነበር።

“ማሪካዊ እንጂ ዕብራይስጥ አይደለም” በሚለው ርዕስ ግርጌ ለቀረበው ዝባዝንኬ አስተያየት መልስ አያስፈልገውም፣ ምክንያቱም አዘጋጂውና ካናዳዊው ምሑር የከፈቱት የክርክር መድረክ የሥነ መለኮት ትምህርት እንጂ የቋንቋና የባህል ጉዳይ አይደለም፣ ይሁን እንጂ ስለፊደሎች ጥቂት የምለው አለኝ፣ የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ ቀደም ሲል የጠየቀውን የሥነ መለኮት ፍልስፍና (የቃል ሥጋ ሆነን ምሥጢር) በቀላሉ ሊጨልፈው ቢሞክር እንደባሕር ጠልቆ እንደ ሰማይ መጥቆ ሊደርስበት ባለመቻሉ ቢቸግረው ፊቱን ወደ አውሮፓ መልሶ ፊደል መቁጠር ጀመረ፣ አውሮፓና አሜሪካ ሰሞኑን ሲጽፉ የመጀመሪያውን ፊደል በ “ትልቁ ሆኔ” ሲጠቀሙ፣ የወል ስሞችን ደግሞ በ “ትንሹ ሆኔ” ይጠቀማሉ፣ (God) የሚለውን መጠሪያ ስም ሲጽፉ ትልቁን “ጂ” (G) ተጠቅመው አማልክት የሚለውን ሲጽፉ ደግሞ (gods) የሚለውን ፊደል

ይጠቀማሉ፣ በብሉይ ኪዳን ዘፀ. 7 ቁ. 1 ላይ “እግዚአብሔር ሙሴን እኔ ለፈርዖን አምላክ አድርገሃለሁ” የሚለውን ሙሴን ለማመልከት ስትጽፉ ትንሹን “ጂ” ትጽፋላችሁ ለ “ቃል” (word) ግን ትልቁን “ጂ” (G) ትጠቀማላችሁ፣ ለምን እኮ? ለምን? የአምላክን ቃል እንዳሰኛችሁ ትጫወቱበታላችሁ? ሲል ካናዳዊውን ምሑር ጠይቋል፣ እርሳቸውም “እንዴ! የእኔ እጅ እኮ የለበትም” ቢሉት የርስዎ እጅ እንደሌለበት አውቃለሁ፣ ግና እኔ የምናገረው የክርስቲያን ሽማ ለብሰው የኢየሱስን አምላክነት ስለሚሰብኩ ነው።... ያለአዋቂውን ሕዝብ ለማምታታትና የእውነትን ደብዛ ለማጥፋት በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ አያሌ ተንኮሎች መፈጸማቸውን ልናሳውቅ እንሻለን” ብሏል።

መልስ፣ መናፍቃን ምንጊዜም አይረቱም፣ እጃቸውን አይሰጡም፣ ጸሐፊው “ክርስቶስ አምላክ ነኝ አላለም፣ አስረዱኝ” ሲል ላቀረበው ጥያቄ “አስቀድሞ ቃል ነበረ፣ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፣ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ” በማለት ዓለም ሳይፈጠር ከአብ ጋር የነበረ፣ በኋላ ዘመን ከሰማየ ሰማያት የወረደ ከድንግል ማርያም የተወለደ የአብ ቃል አምላክ ወልደ አምላክ መሆኑን በሚገባ የሚያስረዳ የማያዳግም መልስ ተሰጥቶት ነበር፣ ሆኖም አሜን ብሎ አልተቀበለውም፣ “የፈለጉትን ቢያጡ ያልፈለጉትን ይቀላውጡ” እንደተባለው አሜን ብሎ በመቀበል ፋንታ የአውሮፓ ፊደሎች የአምላክ ስምና የጣዖት ስም ሲጻፍባቸው ለምን ካፒታልና እስሞል ይሆናሉ? ለምንስ የአምላክን ስም እንደፈለጋችሁ ትጫወቱበታላችሁ? ከዚህ የተነሳ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ አያሌ ተንኮል ተፈጽሞበታል በማለት ተቆርቋሪ መሰሎ ቀርቧል።

መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ሙሴሊሙ አፈቀላጮዎች አድርጎ የተጫወተበት የለም፣ የእግዚአብሔር ስምና አምልኮት የሚለካው በፊደል ቅርፅ አይደለም፣ ፊደሎች አሳብን በቃላት ለመግለጥ ስንሰለት ሆነው ያገለግላሉ እንጂ የጣዖትና የታቦት ስም መለያ ሊሆኑ አይችሉም፣ እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው አንድነቱንና

ሦስትነቱን አምላክነቱንና አዳኝነቱን እንድናውቅ ሕጉን ትእዛዙን እንድንጠብቅና በቅን ልቡና እንድናመልከው ነው።

ስምንተኛ ምዕራፍ

ምን ቀረ?

“ሦስት አበይት ነጥቦች በዚች አናሳ መጽሐፍ በ15 የተለያዩ የቁርባን ክፍሎች ውስጥ ኢየሱስን በተመለከተ የቀረቡትን ማስረጃዎች በዝርዝር መዳሰስ ይቻላል ብሎ መገመት የማይቻሉ ጉዳይ ነው። በመሆኑም ለማድረግ የምንቻለውን የሀል ዋና ዋና ነጥቦችን ከቁርባን በማውጣት ለአንጻቢ በሚያመኙ መልኩ ማስገንዘቢያ ዝርዝር ማቅረብ ነው። እስካሁን ትኩረት ያልሰጠናቸውን ሦስት ነጥቦች ማለትም

1. አልተሰቀሉትም 4 ቁ. 57፤
2. ተልዕኮውና የሠራቸው ተአምራቶች 4 ቁ. 13፣ 19 ቁ. 33፤
3. የሙሐመድን መምጣት ስለማብሰሩ (61 ቁ. 6) በዝርዝር እንመለከታለን ብሏል፤

መልስ፣ ሙስሊሞች ከ600 ዘመን በኋላ ተነስተው ኢየሱስ አልሞተም አልተሰቀለም የሚል ክርክር ቢያነሱ ውሸታዎች ይባላሉ እንጂ እውነተኛች አይባሉም። “አልወረደም አልወለደም” ከሚለው ከሀይታቸው የተለየ አይደለም። መውረድ መወለዱን የማያምኑ መናፍቃን ሞቱን ስቅለቱን ቢክዱ አያስደንቅም። ክርስቶስ የወረደው የተወለደው ቀደም ሲል በተነገረው ትንቢት መሠረት የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ወርሶ ለዘላለም ነግሦ ለመኖር አይደለም። ሊሞት ሊሰቀል መከራ ሊቀበል፣ ዓለምን ሊታደግ የጠፋውን በግ (አዳምን) ሊፈልግ ነው። ሞቱና ስቅለቱም ድንገት ሳይታሰብ የመጣ ዕንግዳ ደራሽ ውሃ ፈላሽ አይደለም። በብሉይ ኪዳን ትንቢት ተነግሮለት በተሰፋ ሲጠበቅ የቆየ ነው።

ይኸውም ነቢዩ አላይያስ “በእውነት እርሱ ደቁያችንን ወሰደ፣ ሕመማችንን ተሸከመ፣ እኛም እንደተመታ ቆጠርነው፣ እግዚአብሔር እንደቀሠፈው፣ እንደተዋረደም፣ እርሱ ግን ስለኃጢአታችን ተወጋ፣ ስለዓመፃችንም ተደቀቀ፣ የደኅንነታችን ተግሣፅ በርሱ ላይ ነው፣ በርሱ ቁስለ እኛ ተፈወስን፣ እኛ ሁላችንም እንደበግ ጠፋን፣ ሁሉም ወደ መንገዱ አዘነበለ፣ የሁላችንንም ኃጢአት እግዚአብሔር በርሱ ላይ አኖረው፣ ተጨነቀ፣ ተሰቃየም፣ እፋንም አልከፈተም፣ እንደ በግ ወደ መታረድ ሄደ፣ እንደ ጠቦትም በሸላቹ ፊት ዝም እንዲል እፋን አልከፈተም” ይላል ትንቢቱ፣ ኢሳ. 53 ቁ. 4-7፤

“በነጋታውም ዮሐንስ ኢየሱስን ወደርሱ ሲመጣ ባየ ጊዜ እነሆ! የእግዚአብሔር በግ የዓለሙን ኃጢአት የሚያስወግድ አለ” ዮሐ. 1 ቁ. 29።

ራሱ ክርስቶስ ወንጌልን በሚያስተምርበት ጊዜ አይሁድ ሰቅለው እንደሚገድሉት ነግሯቸው ነበር። አይሁድ ግን አልተረዱለትም፣ “ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱና በሦስት ቀን እሠራዋለሁ” አላቸው፣ አይሁድም “ይህ ቤተመቅደስ በ46 ዓመት ተሠራ፣ አንተ ግን በሦስት ቀን ትሠራዋለህ? አሉት፣ እርሱ ግን ያላቸው “ስለ ሥጋው ቤተመቅደስ ነበር” ሰቅላችሁ ትገድሉኛላችሁ፣ በሦስተኛው ቀን እንሳለሁ ማለቱ ነው። ዮሐ. 2 ቁ. 19፣ ማቴ. 26 ቁ. 61፤

የሰቀሉት የገደሉት አይሁድ በሦስተኛው ቀን እንሳለሁ ብሎ ነበርና ትንሣኤውን ከሕዝብ ለመሰወር መቃብሩን በወታደር አስጠበቁት፣ ይሁን እንጂ የነርሱ ጥበቃና ቁጥጥር ሊያስቀረው ወይም ሊገታው አልቻለም፣ ሞትን በሞቱ ደምስሶ ተነሳ፣ ጠባቂዎቹም ደንግጠው ወደቁ እንጂ ምንም ሊያደርጉ አልቻሉም፣ ትንሣኤውም ይፋ ወጣ፣ ማቴ. 28 ቁ. 1-15 ተመልከት።

እንግዲህ የሰቀሉት የገደሉት አይሁድ አልሰቀሉትም አልገደሉትም አላሉም፣ እኛም ተከታዮቹ (አማኞቹ ክርስቲያኖች)

ጌታችን መድኃኒታችን አልሞተም አልተሰቀለም አላልንም? እጅግ በጣም የሚያስገርመው እምነቱን እንጠብቃለን በረከቱን እናገኛለን የማትሉ ከምንም የሌላችሁ የሙስሊሙ ኅብረተሰብ አፈቀላጤዎች በማያገባችሁ ገብታችሁ (ኢየሱስ) አልሞተም አልተሰቀለም በማለት ሽንጣችሁን ገትራችሁ መከራከራችሁ ምን ይባላል? ሙስሊሞች ኢየሱስ አልሞተም አልተሰቀለም ካላችሁ አምላክ ነውና እመኑበት፣ መድኃኒት ነውና ዳኑበት፣ ነቢይ ነው ካላችሁ ደግሞ ሰው እንደመሆኑ መጠን ተሰቅሏል ሞቷል በሉ፣ ስለዚህ ከሁለት አንዱን መምረጥ አለባችሁ፣ ያለበለዚያ ግን አርፋችሁ ተቀመጡ አያገባችሁ ገብታችሁ ተከታዮቹን አታስቸግሩ።

በሌላ መልኩ ደግሞ የሙስሊሙ አፈቀላጤዎች የክርስቶስን ታሪክ እገላበጠው እንብበው የሠራቸውን ሥራዎች ያደረጋቸውን ታምራቶች አመዛዝነው የዚህ ሁሉ ሥራ ባለቤት እንዴት ሞተ ተሰቀለ ይባላል? በማለት በየዋህነት ለእኩብሮት የወሰዱት አቋም እንደሚሆን ይገመታል፣ ይህም ቢሆን አይጠቅማቸውም፣ ዋጋም አያሰጣቸውም፣ ታምራቱንም ሆነ ሞቱን ስቅለቱን ያደረገው ለሰው ልጆች ደኅንነት ስለሆነ በዚህም መጨነቅ የሞህነት ነው።

ቀደም ሲል በምዕራፍ አምስት በንዑስ ክፍል 8 ላይ በሰፊው እንደተብራራው አዳም አባታችን ዕፀ በለስን በልቶ ከፈጣሪው ተጣልቶ ከገነት መባረሩን ሁላችንም እናውቃለን፣ ይሁን እንጂ የአዳም የመጨረሻ ዕጣው ምን ሆነ? ከፈጣሪው እንደተጣላ ከገነት እንደወጣ ቀረ? ወይስ ከፈጣሪው ታርቋል? ወደገነት ተመልሷል? ከፈጣሪው ከታረቀ ወደ ገነት ከተመለሰስ እንዴት? በምን ሁኔታ? ብለን የሙስሊሙን አፈቀላጤዎች ብንጠይቃቸው መልስ የላቸውም፣ ከማን እንሾ የሚሰጡት መልስ ሁሉ በማስረጃ ካልተደገፈ ፈጠራ ከመሆን አያልፍምና፣

እኛ ከክርስቲያኖች ግን አዳም ዕፀ በለስን በልቶ (የፈጣሪውን ትእዛዝ አፍርሶ) እንዲህ በዋዛ በፈዛዛ ከፈጣሪው ታርቋል ወደ ቀድሞ ክብሩ ተመልሷል አንልም፣ ፍጠረኝ ሳይለው የፈጠረው አምላክ የትም ወድቀህ ትር አላለውም፣ በመልኩና በአምሳሉ የፈጠረውን

የአዳምን ሥጋ ለብሶ አዳም ሊቀበለው የሚገባውን መከራ ተቀብሎ አዳምን ወደ ቀድሞ ክብሩ ወደ ቀድሞ ቦታው መልሶታል፣ ከዚህ የተነሳ የሰው ልጅ ፍቅር አገብሮት አምላክ ወልደ አምላክ ከሰማያዊ ዙፋኑ ወርዶ ከድንግል ማርያም ተወልዶ ተሰቀለ ሞተ።

“ማን ይንገር የነበረ፣ ማን ያርዳ የቀበረ” እንደሚሉት ጠልተው ተመቅኝተው ስቅለው የገደሉት አይሁድ እንኳ የሞቱንና የስቅለቱን ዜና በታሪካዊነቱ መዝግበው ይዘውት ይገኛል፣ ከሐዲስ ኪዳን መዝገብ የአይሁድ ይበለጣል ማለት አይደለም፣ ጠላቶቹ አይሁድ ሳይቀሩ ሞቱንና ስቅለቱን መስክረዋል ለማለት ነው፣ ከዚህ ውጭ የሚደረገው ተቃውሞ ድርቅና ይባላል።

ክርስቶስ ዓርብ ቀን በተሰቀለ ጊዜ በሰማይና በምድር አያሌ ታምራቶች ተደርገዋል፣ መቃብሮች ተከፍተዋል፣ ሙታን ተነስተው መስክረዋል፣ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ተቀዷል፣ ፀሐይ ከ6-9 ሰዓት ጨለሟል፣ ጨረቃ ደም ሆኗል፣ ከዋክብት ረግፈዋል፣ ከዚህ በተረፈ ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ ለሰው ልጆች ሲል የተቀበለውን መከራ ጸሐፊውና እንባብያን እንዲረዱት አራቱ ወንጌላውያን ማለት ማቴዎስ ማርቆስ ሉቃስና ዮሐንስ የጻፏቸውን ምዕራፍና ቁጥሮች ጠቁሜ አበቃለሁ፣ ማቴ. 27 እና 28፣ ማር. 15 እና 16፣ ሉቃ. 23 እና 24፣ ዮሐ. 19 እና 20 በሙሉ አስተውላችሁ እንብቧቸው።

ወደዘላለማዊ መድኃኒት የሚያመራ ጎዳና

“...የኢየሱስ መልዕክት እንደቀደምት (ነቢያትና) ወራሹ ሙሐመድ ግልጥና አእምሮ ሊቀበለው የሚችል 'ባንድ አምላክ እመኑ፣ ትእዛዛትንም ጠብቁ' የሚል ነበር” ተብሏል፣ ፈጽሞ ሐሰት ነው፣ ክርስቶስ እንዲህ ብሎ አላስተማረም፣ “እኔና አብ አንድ ነን”፣ “እኔን ያየ አብን አየ”፣ “አብ በስሜ የሚልከው አጽናኝ የሆነው መንፈስ ቅዱስ ግን እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል” በማለት አንድነት በሦስትነት ሦስትነት ባንድነት እንዳለ ገልጦ አስተምሯል እንጂ ሙሐመድ የሚባል

ወራሽ ቆራሽ አለኝ ብሎ አላስተማረም፣ መልዕክትም አላስተላለፈም፣ ዮሐ. 10 ቁ. 30፣ 14 ቁ. 9፣ 15 ቁ. 25፤

ወራሾቹ አንድነቱን ሦስትነቱንና አዳኝነቱን ዞረው ያስተማሩ የመሰከሩ ሐዋርያትና በኋላም በስሙ ያመኑት የተጠመቁት ክርስቲያኖች ናቸው እንጂ ሙሐመድ የሚባል ወራሽ ቆራሽ የለውም፣ “ከእኔ ጋር ያይደለ ባለጋራዬ ነው፣ ከእኔ ጋር ያልተከማቸው እርሱ ይበተናል” ማቴ. 12 ቁ. 30።

የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ 1ኛ ቆሮ. 14 ቁ. 33 “እግዚአብሔር የሰላም አምላክ እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም” የሚለውን ጠቅሶ አስፍሮታል፣ ለምን እንደጠቀሰው ግን ግልጽ አይደለም፣ ምናልባት ክርስቶስን የሁከት አምላክ ለማለት ሽቶ እንደሆነ ተሳስቷል፣ ክርስቶስ የሁከት አምላክ አይደለም፣ የሰላም የፍቅር የምሕረት የፈውስና የቸርነት አምላክ ነው፣ ወንጌልን ሲያስተምር ጠላቶች ቢኖሩበትም ባካባቢው ሁከት (ጦርነት) አልነበረም፣ ሰውን ከማፍቀሩ የተነሳ ያለምንም ሁከት ለሰው ልጆች ቤዛ ራሱን አላልፎ ሰጥቷል ክርስትናን መሥርቷል።

የሁከት ነገር ከተነሳ በሁከትና በጦርነት የተመሠረተው እስልምና ነው፣ ሙሐመድ እስልምናን ሊሰብክ በተነሳ ጊዜ የመካ ሕዝብ ቢቃወመው ወደ መዲና ተሰዶ ከ10 ዓመት ቆይታ በኋላ 10 ሺህ ሠራዊት አስልጥኖ ተመልሶ መካን ወረረ፣ ከዚያም በጦር ኃይል አሸንፎ እስልምናን ሊመሠርት እንደቻለ የታሪክ ሐቅ ነው፣ ክርስቶስ ግን ጠላቶቹ አይሁድ በትምህርቱ ላይ ሁከትንና ብጥብጥን ሊያስነሱበት ቢዘጋጁም መንግሥቱ በዚህ ዓለም አይደለምና አንዳች መካላከል አላደረገም፣ “ኢየሱስም መልሶ መንግሥቱስ ከዚህ ዓለም ቢሆን ኖሮ ለአይሁድ ተላልፊ እንዳልሰጥ መላእክት በተዋጉልኝ ነበር፣ ነገር ግን መንግሥቱ በዚህ ዓለም አይደለም” ብሏል፤ ዮሐ. 18 ቁ. 36።

“አንድ ሕግ አዋቂ የነበረ አይሁዳዊ ወደ ኢየሱስ ቀርቦ መምህር ሆይ! የዘላለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን መልካም

ሥራ ልሥራ ሲል ጥያቄ አቀረበለት፣ ኢየሱስም ስለመልካም ነገር ለምን ትጠቅሙኛለህ? ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ትእዛዛትን ጠብቅ አለው” ማቴ. 19 ቁ. 16-17፤

“እኔና እርሶም ኢየሱስን የጠየቀው አይሁዳዊ ብንሆን ኖሮ ከመልሱ ዘላለማዊ መድኅንን ለማግኘት የማንንም ንጹሀ ደም ማፍሰስ አስፈላጊ ሳይሆን የፈጣሪን ትእዛዝ በማክበር ብቻ ሊገኝ እንደሚችል እንገነዘባለን ካለ በኋላ ኢየሱስ የሰውን ልጅ ከኃጢአት ነፃ ለማድረግ በደሙ ሊዋጀው እንደተዘጋጀ እያወቀ ትእዛዛትን ጠብቅ የሚል መልእክት መናገር ባላስፈለገውም ነበር” ብሏል፣

መልስ፣ ጸሐፊው እንዳለው አይደለም፣ የክርስቶስ ሞት አስፈላጊ ነው፣ ትእዛዛቱንም መጠበቅ ግዴታ ነው፣ ክርስቶስ ስለኔ ሞቶልኛል፣ በደሙ አጥቦኛል እያሉ እንደፈለጋቸው የሚኖሩ አማኞች መኖራቸው ይታመናል፣ ነገር ግን የክርስቶስ ደም ብቻውን በቂ አይደለም፣ አስሩን የአራት ትእዛዛት ስድስቱን የወንጌል ቃላት መጠበቅ ያስፈልጋል፣ አስሩ ትእዛዛት የሚከተሉት ናቸው፣

- 1ኛ ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት በፊት አይሁኑልህ፣
- 2ኛ የእግዚአብሔር አምላክህን ስም ከንቱ አታደረገው፣
- 3ኛ የሰንበትን ቀን ትቀድሰው ዘንድ አስብ፣
- 4ኛ እናትና አባትህን እክብር፣
- 5ኛ አትግደል፣
- 6ኛ አታመንገር፣
- 7ኛ አትሰረቅ፣
- 8ኛ በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር፣
- 9ኛ የባልንጀራህን ቤቱን ንብረቱን አትመኝ፣
- 10ኛ ባልንጀራህን እንደራሱ አድርገህ ውደድ፣ ከፀ 20 ቁ. 1-17፣ ዘሌ. 19 ቁ. 17-18።

ስድስቱ ቃላት ወንጌል የሚከተሉት ናቸው፣

- 1ኛ ብራብ አበላችሁኝ፣

- 2ኛ ብጠማ አጠጣኝሁኝ፤
- 3ኛ ዕንግዳ ብሆን ተቀበላችሁ፤
- 4ኛ ብታረዝ አለበላችሁኝ፤
- 5ኛ ብታመም ጠየቃችሁኝ፤
- 6ኛ ብታሰር አስፈታችሁኝ፤ ማቴ. 25 ቁ. 35፤ (5 ቁ. 3-10)

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሞቲና ስቅለቱ በቂ ነው ብሎ ሕጉን ትእዛዙን ከማስተማር አልተቆጠበም፤ ትእዛዛትን እንዲጠብቅ ያስተማረው ለአይሁዳዊው ጠያቂ ብቻ ሳይሆን ለደቀመዛሙርቱ ሐዋርያትም “ብትወዱኝስ ትእዛዜን ጠብቁ” ብሏቸዋል፤ ዮሐ. 14 ቁ. 15፤ ከሕግና ከትእዛዛት ውጭ ሆኜ እጸድቃለሁ ማለት በራስ ላይ መቀለድ (ራስን ማታለል ነው) ያዕ. 2 ቁ. 10፤

ተአምራት ምንን ያረጋግጣሉ?

“ኢየሱስ (ዐ.ሰ) የሠራቸውን ተአምራት በተመለከተ ቅዱስ ቁርዓን ስለ ዕውሩ ጤሚዎስ ስለአልገዘርም ሆነ ስለሌሎች በዝርዝር የሚያቀርበው ጉዳይ የለም፤ ግና ተወልዶ እንቀልባ ላይ ሳለ በእናቱ ላይ የተሰነዘረውን የማንንጠጥ (የሐሜት) ጥቃት ለመከላከል የሠራውን ተአምር በዝርዝር ያቀርባል፤ እኛ ሙስሊሞች ድንቅ የሆኑ ተአምራቱን ያለምንም ማመንታት እንቀበላለን፤ ግና ክርስቲያኖች እንደሚያምኑት እነዚህ ተግባራት “አምላክ” ወይም “የአምላክ ልጅ” ሲያሰኙት አይችሉም፤ ተአምራት የሠራውን ነቢይነት ሐቀኛነትም ሆነ ቅጥፈት ሲያረጋግጡ አይችሉም፤ ስለዚህ ጉዳይ ኢየሱስ እንዲህ ሲል ይናገራል “ሐሰተኞች ክርስቶስና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሳሉ፤ ቢቻላቸውስ የተመረጡትን እንኳ እስቲያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ” ብሏል፤ ማቴ. 24 ቁ. 24፤

መልስ፤ እኛ ሙስሊሞች ኢየሱስ ያደረጋቸውን ተአምራት ሁሉ እንቀበላለን የተባለው አምላክነቱንና መድኃኒትነቱን ያልተቀበለ

ሙስሊም ሥራውን ቢያደንቅ ምን ይጠቅመዋል? “አጋንንትም ሥራውን ያምናሉ ይንቀጠቀጣሉም” ያዕ. 2 ቁ. 19፤

ክርስቶስ በምድር ላይ ሳለ ያከናወናቸው ተግባራት ሁሉ “አምላክ ወልደ አምላክ” መሆኑን የሚያረጋግጡ ናቸው፤ በኋላ ዘመን በእኔ ስም የሐሰት ነቢያት ይነሳሉ ማለቱ ትክክል ነው፤ ሙሐመድ ግን በኢየሱስ ስም አልመጣም፤ ትምህርቱም ከትምህርቱ ጋር አይመሳሰልም፤ ስለዚህ ልዩ የፈጠራ ሰው ነው።

የሐሰት ነቢያት ልዩ ልዩ ተአምር መሥራት የሚችሉ ከሆነ ሐቀኞችን ከሐሰተኞች ነቢያት እንዴት መለየት እንችላለን? የሚል ጥያቄ ቀርቧል፤ ግን ወቅት ክርስቶስ ሲያስተምር ይህ ግደነት ጥያቄ ቀርቦለት የሰጠው መልስ እንደሚከተለው ነው፤ “ተጠንቀቁ፤ ሐሰተኞች ነቢያት የበግ ለምድ ለብሰው ይመጡባችኋል፤ በውስጣቸው ግን ነጣቂዎች ጅቦች ናቸው፤ እነርሱንም ከፍራያቸው ታውቋቸዋላችሁ፤ ከሾህ ወይን ከአሜካላ በለስ ይለቀጣልን? መልካም ዛፍ መልካም ፍራ ታፈራለች፤ ከተም ዛፍ ከተ ፍራ ታፈራለች፤ መልካም ዛፍ ከተ ፍራ ግፍራት አትቻልም፤ ከተ ዛፍም ምልካም ፍራ ታፈራ ዘንድ አይቻላትም፤ መልካም ፍራ የግታፈራ ዛፍ ሁሉ ተቆርጣ ወደ እሳት ትጣለች፤ ስለዚህ ከፍራያቸው ታውቋቸዋላችሁ፤ አቤቱ አቤቱ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም፤ በሰማይ ያለውን የአባቲን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፤ በዚያች ቀን ብዙዎች ይሉኛል፤ አቤቱ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን? በስምህ አጋንንትን አላጠጣንምን? በስምህ ብዙ ኃይል አላደረግንምን? ያን ጊዜ እኔም እላቸዋለሁ፤ ፍፁም አላውቃችሁም፤ ከእኔ እራቁ እናንተ ኃጢአት የምትሠሩ” ሲል ይመልስላቸዋል፤ መልሱ “ከፍራያቸው ታውቋቸዋላችሁ” የሚለው ነው፤ ማቴ. 7 ቁ. 15-23፤

የጽሑፉ አዘጋጅ “ሴቶች ከወለዷቸው መካከል ከመጥምቁ የሐንስ የሚበልጥ አልተነሳም” የሚለውን ጥቅስ ጠቅሶ መጥምቁ የሐንስ ከሙሴ ከጻዊት ከሰሎሞንና ከሌሎችም ነቢያት እንደዚሁም ከራሱ ከኢየሱስ እንደሚበልጥ ራሱ ኢየሱስ መስክሯል ሲል ንባቡን

በጅምር ቆርጦ አስቀርቶታል። የጀመረውን አንቀጽ ቢዘልቀው ኖሮ “በመንግሥተ ሰማያት ግን የሚያንሰው ይበልጠዋል” ይላል። መጥምቁ ዮሐንስ ከክርስቶስ 6 ወር ቀድሞት መወለዱን እናስታውሳለን። በመንግሥተ ሰማያት ግን የሚያንሰው ይበልጠዋል ማለት በመንግሥተ ሰማያት ማዘዝ መናዘዝ (ማስገባት ማስወጣት) የሚችል በልደት 6 ወር የሚያንሰው ክርስቶስ ከመጥምቁ ዮሐንስ ይበልጣል ማለት የመንግሥተ ሰማያት ባለቤት ነው ማለት ነው። ማቴ. 11 ቁ. 11።

“ተአምራት የማንነት ደረጃ መግለጫ ሊሆን አይችልም። መሴ ደረቁን እንጨት ሕይወት እንዲዘራ አድርጓል። ኤልሳዕ መት አስነስቷል” ተብሏል። ይህ ሁሉ የክርስቶስ ተበላላጭ ባልንጀራ ለማግኘት ነው። ክርስቶስ ከአዳም ጀምሮ ለተነሱት አበውና ነቢያት የሥራ መሪያቸው የኃይል ምንጫቸው ፈጣሪያቸው ነው። “አብርሃም አባታችሁ ቀኔን ያይ ዘንድ ተመኘ። አይቶም ደስ አለው ቢላቸው አይሁድ ገና አምሳ ዓመት አልሞላህ አብርሃምን እንዴት አየሁት ላለህ? አሉት። አብርሃም ሳይወለድ አለሁ ቢላቸው ሊወግሩት ድንጋይ አነሱ” ይላል። ዮሐ. 8 ቁ. 56-58።

“ኃይሉ ሁሉ የርሱ አይደለም የተውሶ ኃይል ነው” ተብሏል። ለማሰረጃ የተጠቀሰው “ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ እኔ ከራሴ አንዳች ላደርግ አልችልም። እንደሰማሁ እፈርዳለሁ እንጂ” “እኔ ለራሴ የምመስክር አይደለሁም። የላከኝ አብ ይመስክርልኛል እንጂ” “በእኔ ባታምኑ በሥራዬ እመኑ እንድታውቁ እንድታምኑም። አብ በእኔ እንዳለ እኔም በአብ” ማቴ. 28 ቁ. 18። ዮሐ. 5 ቁ. 30። ዮሐ. 8 ቁ. 18። ዮሐ. 10 ቁ. 38። ከዚህ በላይ ማሰረጃ ማቅረብ ይቻላል። ነገር ግን እነዚህ ሁሉ ኃይላ ሃይሎች ክርስቶስ ከአብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በባሕርይ በመፍጠር በመግዛትና በፈቃድ አንድ መሆናቸውን መናገሩ ነው እንጂ አባቱ ከእኔ ይበልጣል እኔም ከአባቱ አንሳለሁ ማለቱ አይደለም። “እኔና አብ አንድ ነን” ማለት እኩል ነን። ተመሳሳይ ነን ማለቱ ነው።

የአልዓዛር ትንሣኤ

“አልዓዛር በታመመ ጊዜ እሁቶቹ ማርያምና ማርታ ይፈውሱላቸው ዘንድ ወደ ኢየሱስ ላኩበት። ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ይህ ደዌ ለሞት አይደለም። ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ በርሱ ርመሰገን ዘንድ ነው።..... አለና ወንድማችን አልዓዛር ተኝቷል። አስነሳው ዘንድ እሄዳለሁ አላቸው ለደቀመዛሙርቱ። ደቀመዛሙርቱም ስለእንቅልፍ የተናገረ መስጧቸው ከተኛ ይነሳል አሉት። በኋላ ግን መሞቱን ገልጦ ነገራቸውና። ቢሄዱ አልዓዛር ከሞተ አራት ቀን ሆኖታል። ማርታ ኢየሱስ መምጣቱን ስትሰማ ልትቀበለው ወጣች። ጌታ ሆይ! ከዚህ ብትኖር ኖሮ ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው።..... ወንድምሽ ይነሳል አላት። ማርታም ኋላ በትንሣኤ ቀን እንደሚነሳ አውቃለሁ አለችው። ኢየሱስም እኔ ነኝ ትንሣኤ ሕይወትም። ያመነብኝ ቢሞትም ይደናል አላት።..... አዎ ጌታ ሆይ! እኔ አምናለሁ። አንተ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንህ ወደ ዓለም ይመጣ ዘንድ ያለው አለችው። ማርታም ማርያምን ጠርታ አመጣቻት። ማርያምም እያለቀሰች በእግሩ ላይ ወድቃ ጌታ ሆይ! ከዚህ ምረቃ ቢሆን ወንድሜ ባልሞተ ነበር አለችው። ኢየሱስም ስታለቅስ ባየት ጊዜ በልቡ አዘነ። እራሱን እየነቀነቀ ወደት ቀበራችሁት? አለና ወደ መቃብሩ ሄደ። መቃብሩ በድንጋይ ተገጥሞ ነበር። ኢየሱስ ድንጋይን አንሱ አላቸው። ማርታም ጌታ ሆይ! ፈጽሞ ተልቷል። አራት ቀን እኮ ሆኖታል አለችው። ኢየሱስም አልነገርኩሽምን? ካመንሽ የእግዚአብሔርን ክብር እንድታይ አላት። ድንጋይንም አነሱ። ኢየሱስ ዓይኖቹን ወደላይ አነሳና አባት ሆይ! አመሰግንሃለሁ ሰምተሽኛልና። እኔም አውቃለሁ ሁልጊዜ እንደምትሰማኝ ስለነዚህ ስለቆሙት ሰዎች አልሁ። ያምኑ ዘንድ አንተ እንደላከሽኝ ካለ በኋላ ድምፁን ከፍ አድርጎ አልዓዛር አልዓዛር ና ወደውጭ ውጣ አለው። አልዓዛርም ከመቃብሩ ወጣ። እጆቹና እግሮቹ በከፊት እንደተጠቀሱት ኢየሱስም ፍቱትና ይሂድ አላቸው። አይሁድም ኢየሱስ ያደረገውን ተአምር አይተው አመኑበት” ዮሐ. 11 ቁ. 1-45።

ክርስቶስን ከቁርዓን ጋር ምን እገናኘው?

መልስ፣ ጸሐፊው አዛብቶ ያቀረበውን ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አልዓዛርን ከሞት ያስነሳበትን ታሪክ እንብባችሁ ታመዛዝኑ ዘንድ ሳይሸራረፍ እንዳለ አቅርቤዋለሁ። በሐዲስ ኪዳን ውስጥ የክርስቶስ አምላክነት ጎልቶ ከሚታወቅባቸው አያሌ አስደናቂ ተግባሮች አንዱ ይህ የአልዓዛር ትንሣኤ ነው። ክርስቶስ የወዳጁን የአልዓዛርን መታመም ከሰማ ካራት ቀን በኋላ ዘግይቶ ነው የደረሰው። እሁቶቹ ሞቶ የሚቀር ስለመሰላቸው አልዓዛር ሳይሞት ኢየሱስ ደርሶ እንዲፈውሰላቸው ምኞታቸው ነበር። ክርስቶስ ግን አልዓዛር ከሞተ በኋላ ዘግይቶ መድረሱ ሬሳውን አስነስቶ ተቃዋሚዎቹን እይሁድ በተግባር ማሳመን ነበረበት።

“አባት ሆይ! አመሰግንሃለሁ ሰምተኸኛልና፣ ሁልጊዜ እንደምትሰማኝ አውቃለሁ” የሚሉት ቃላት የክርስቶስን አምላካዊ ባሕርይ ዝቅ የሚያደርጉ አይደሉም። ከአብ ጋር ያለውን መለኮታዊ እንድነትና ፈቃድ የሚያመለክቱ ናቸው። በሌላ በኩል ደግሞ አብና መንፈስ ቅዱስ ሥጋ ባለመልበሳቸው አይታዩም አይዳሰሱም። ወልድ ግን የእኛን ሥጋ በመልበሱ በዓይን ይታያል። በእጅ ይዳሰሳል። ሰው እንደመሆኑ መጠን በሥጋ ባሕርይ “እለምንሃለሁ አመሰግንሃለሁ” የሚል ቃላት ማሰማቱ አምላካዊ ባሕርዩን አይለውጠውም። ይህ ሁሉ ከአብ ጋር ያለውን የፈቃድና የሥልጣን እንድነት የሚያስረዳ እንጂ የተውሶ ኃይል አይባልም። አብ ሙታንን እንዲያስነሳ እንዲያድናቸውም እንዲሁ ልጅም ደግሞ የወደደውን ያድናል። ዮሐ. 5 ቁ. 21።

“የመጽሐፉ ሰዎች ባመኑ ኖሮ ለነሱ በተሻላቸው ነበር፣ ከነሱ አማኞች አሉ፣ አብዛኞቻቸው ግን አመፀኞች ናቸው” ተብሏል። ቁርዓን 3 ቁ. 110።

መልስ፣ በቁርዓን ውስጥ የመጽሐፉ ሰዎች የሚባሉት እይሁዶችና ክርስቲያኖች ናቸው። ቁርዓን እይሁዶችንና ክርስቲያኖችን ከሐዲዎች (አመፀኞች) ይላቸዋል። ከባድ ስህተት ነው። ከሁሉ በፊት እግዚአብሔርን ያወቁ፣ እግዚአብሔርም ያወቃቸው፣ መሪ ፈታውራሪ የሾመላቸው ሕጉን ትእዛዙን የሰጣቸው እይሁዶችና

ክርስቲያኖች ናቸው። ይህ መሆኑ እየታወቀ እንዴት ከሐዲዎችና ዓመፀኞች የሚል ስም ተሰጣቸው? እሰልምናን ያልተቀበለ ሁሉ ከሐዲ ነው ማለት ታላቅ ድንቁርና ነው። ከሐዲስ የክርስቶስን አምላክነትና አዳኝነት ያልተቀበለ ነው።

በዝርዝር ለማወቅ ካስፈለገ እይሁድ ዘሁሉ አስቀድመው በሙሴ መሪነት ለሰው ልጆች ሁሉ መመሪያ የሆኑትን 10 ትእዛዛት (ሕገ ኦሪትን) ከእግዚአብሔር የተቀበሉ አማኞች ናቸው። ክርስቲያኖችም ቀደም ሲል ሕገ ኦሪትን ለሙሴ የሰጠው፣ በኋላም ሕገ ኦሪትን አሻሽሎ ሕገ ወንጌልን ለመተካት ወደዚህ ዓለም የመጣውን መሢሕ ክርስቶስን የተቀበሉ በወልድ ውሉድ፣ በክርስቶስ ክርስቲያን የተባሉ በእምነታቸው ነውር ነቀፋ የሌለባቸው የፀዱ አማኞች ናቸው።

“አራትንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ እይምሰላችሁ፣ ልፈጽማቸው ነው እንጂ፣ እውነት እውነት እላችኋለሁ ሰማይና ምድር እስቲያልፍ ድረስ እንዲት የውጣ (ከ10 ቃላት እንዲት ትእዛዝ) አታልፍም ሁሉ እስቲሆን ድረስ፣ ከነዚህ ትእዛዛት እንዲቱን የሻረ ወይም ለሰው ያስተማረ በመንግሥተ ሰማያት ታናሽ ይባላል። ይህን ያላደረገ ወይም ያላስተማረ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል” ብሏል። እንግዲህ አስቀድሞ በደብረሲና ሙሴን ቃል በቃል እያነጋገረ ሕገ ኦሪትን የሰጠ፣ በኋላም ሥጋ ለብሶ ባጭር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ ሕገ ወንጌልን ያስተማረ የሁለቱም ሕጎች ሠሪና ፈጣሪ የመንግሥተ ሰማያት ባለቤት ራሱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን ከዚህ በላይ የተሰጠውን ግልጥ መመሪያ አመዛዝናችሁ ትፈርዱ ዘንድ ለእንባቢዎች ትቸዋለሁ። ማቴ. 5 ቁ. 17-19።

ቁርዓንም ከዚህ በላይ የተነገረውን ቁም ነገር የሚያጠናክር መልእክት አለው። “በፈለጎቻቸው (በነቢያቶቹ ፈለግ) ላይ የመርየምን ልጅ አላን ከተውራት በስተፊቱ ያለውን አረጋጋጭ ሲሆን አስከተልን፤ ኢንጅልንም በውስጡ ቀጥታና ብርሃን ያለበት በስተፊቱ ያለውን ተውራትንም (አራትን) የሚያረጋግጥ ለጥንቁቆች መሪና ገሣጭ ሊሆን ስጠነው” ይላል ቁርዓን 5 ቁ. 46። ይህንም ለማብራራት

“በነቢያት መንገድ የመጣው የማርያም ልጅ ኢየሱስ ከአራት በፊት የነበረውን (ሕገ ልቡና) ገላጭ፣ በርሱም ጊዜ ያለችውን አራትን የሚያረጋግጥ፣ ለጥንቁቶች (ለክርስቲያኖች) መሪና ገሣጭ በውስጡ ቀጥታና ብርሃን ያለበትን ወንጌልን ሰጠው” ማለት ሲሆን፣ እንግዲህ ወንጌልም ሆነ ቁርዓን የሰጡት ተመሳሳይ ማስረጃ ክርስቶስ የወንጌል ባለቤት ብቻ ሳይሆን ከአራት በፊትም ለነበረው (ሕገ ልቡና) ገላጭ፣ ከዚያም የአራትና የነቢያት ፈጻሚ መሆኑን ያረጋግጣል፣ ታዲያ ቁርዓንና ወንጌል እንደዚህ ሐቁን እየመሰከሩ እኛ ክርስቲያኖችና ሙስሊሞች ለምን ድብብቆሽ እንጫወታለን?

“ከቶ ትንቢት በሰው ፈቃድ አለመጣችም፣ ነገር ግን የእግዚአብሔር ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ተናገሯት”፣ 2 ጢሞ. 3 ቁ. 16፣

ማስታወሻዎች

የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ በመጨረሻ ካሰፈራቸው ማስታወሻዎች ለጥቂቶቹ ቀደም ሲል መልስ ተሰጥቶባቸዋል፣ ለቀሩትም እንዳለፉት ክፍሎች—ሙሉ ቃላቸውን ሳልጽፍ አልፎ አልፎ መልስ ለሚያስፈልጋቸው ብቻ ባጭር ባጭሩ ፍሬ ነገሩን እየወሰድሁ መልስ ሰጥቶባቸዋለሁ፣ መልስ የሚያስፈልጋቸውን በፊደል ተራ አስቀምጫቸዋለሁ፣

- ሀ) “ኢየሱስ (እ.ሳ) ከነርሱ ክህደት በተሰማው ጊዜ ወደ አላህ ረዳቶቹ እንማን ናቸው? አለ፣ ሐዋርያት እኛ የአላህ ረዳቶች ነን፣ በአላህ አምነናል፣ እኛም ትክክለኛ ታዛዦች መሆናችንን መስክር አሉ፣ ጌታችን ሆይ! ባወረደኸው (በቁርዓን) እመንን፣ መልክተኛውንም ተከተልን፣ ከመስካሪዎችም ጋር መዘግበን አሉ፣ “ወደ ሐዋርያትም በእኔና በመልክተኛዬ እመኑ በማለት ባዘዝሁ ጊዜ (እስታውስ) እመንን፣ እኛም ሙስሊሞች መሆናችንን መስክር” አሉ ይላል፣ ቁርዓን 3 ቁ. 52-53፣

መልስ፤ የሙስሊሙ ኅብረተሰብ አፈቀላጫዎች በክርስትና ሕይወት ላይ የማይሸርቡት ሴራ የማያቀርቡት የሐሰት ፈጠራ የለም፣ አሁን ደግሞ ሐዋርያት ሙስሊሞች ናቸው ብለው ጽፈዋል፣ አስገራሚ ፈጠራ ነው፣ ኢየሱስን ለምን ለይተው ተውት? የውሸት ግማሽ ምን ያደርግላቸዋል? ለምን አስልሟል አላሉም? እንዲሁ ለባልንጀራው “በድፍን ቅል አይጥ ገብታ አየሁ አለው፣ እንዴት አድርጋ ቢለው ጉዳስ የት ላይ ነው? በማለት ስቆ አሳቀው” ይባላል፣ ከክርስትና ምስረታ ከ600 ዓመተ ምሕረት በኋላ ሐዋርያት አስልመዋል (እስልምናን ተቀብለዋል) ብሎ ማውራት “በድፍን ቅል አይጥ ገብታ” የተባለው ዓይነት ተረት ነው፣ ሌላ ሐተታ አያስፈልገውም፣ “ወዮላችሁ! እናንተ ጻፎች ግብዞች በሰው ፊት መንግሥተ ሰማያትን የምትዘጉ፣ እናንተ አትገቡም የሚገቡትንም ትከለክላላችሁ” ማቴ. 23 ቁ. 13።

- ለ) “እኛ የአላህን መልክተኛ የመርያምን ልጅ አልመሳህህ ኢሳን ገደልን በማለታቸው ረገምናቸው፣ አልተገደሉም አልተሰቀሉም፣ ግን ለነሱ የተገደለው ሰው በእሳ ተመሰሰ፣ በነገር የተለያዩት ክርስቶ መገደል በመጠራጠር ውስጥ ናቸው፣ ጥርጣራን ከመከተል በስተቀር በርሱ ነገር ምንም ዕውቀት የላቸውም፣ በእርግጥ አልገደሉትም፣ ይልቁንስ አላህ ወደሱ አነሳው፣” ይላል፣ ቁርዓን 4 ቁ. 157-159

መልስ፤ የሞቱና የስቅለቱ ታሪክ በምዕራፍ 8 ላይ “ምን ቀረ” በሚል ንዑስ ክፍል ውስጥ በሰፊው የተብራራ ስለሆነ ከዚህ መድገም አያስፈልግም፣ ነገር ግን በቁርዓን ውስጥ እርስ በርሳቸው የሚጋጩ እንቀጾች ይነበባሉ፣ ቀደም ሲል ኢየሱስ በሕፃንነቱ የተናገረው ነው ተብሎ በምዕራፍ 19 ቁ. 32-33 “...ለእናኔ ታዛዥ አድርጎኛል፣ ትዕቢተኛ እምቢተኛም አላደረገኝም፣ ሰላም በእኔ ላይ ነው፣ በተወለድሁ ቀን በምሞትበትም ቀን ሕይወቴ ሆኜ በምቀሰቀስበትም ቀን” ይላል፣ ከፍ ብሎ የተጠቀሰው አንቀጽ ደግሞ “አልሰቀሉትም አልገደሉትም” ይላል፣ እንግዲህ ቁርዓን እንደሚለው ኢየሱስ

በሕፃንነቱ በራሱ እንደበት “እምታለሁ ሕያው ሆኜ እቀስቀሳለሁ” ካለውና አፈቀላጤዎች ደግሞ “አልሞተም አልተሰቀለም” ከሚሉት የትኛው ነው የሚታመነው? ፍርድን ለአንባቢዎች ትቸዋለሁ።

ሐ) “አይሁድ ዑዘይር የአላህ ልጅ ነው አለች? ክርስቲያኖችም አልመሥሉትም የአላህ ልጅ ነው አሉ? ይህ ባጭቻቸው የሚናገሩት ቃላቶቻቸው ነው? የነዚያን ክስታ በፊት የካዱትን ሰዎች ቃል ይመሳሰላሉ? አላህ ያጥፋቸው? ከእውነት እንዴት ይመለሳሉ?” ይላል ቁርዓን 9 ቁ. 30፣

መልስ፣ አይሁድ ዑዘይር የሚባል ሰው የእግዚአብሔር ልጅ ነው ብለው የተነሱበት ጊዜ የለም? እኛ ክርስቲያኖች ግን “ይወርዳል ይወለዳል” ተብሎ በአራት በነቢያት ትንቢት የተነገረለት ሱባዔ የተቆጠረለት የሰው ልጅ ሁሉ በተስፋ ይጠባበቀው የነበረው መሥሐክ ክርስቶስ መሆኑን አምናን ተቀብለን በስሙ ተጠምቀን የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል? “ያመነ የተጠመቀ ይድናል? ያላመነ ያልተጠመቀ ግን ይፈረድበታል” ማር. 16 ቁ. 16፣

መ) “አላህም የመርየም ልጅ ኢሳ ሆይ! አንተ ለሰዎቹ እኔንና እናቱን ከአላህ ሌላ ሁለት አምላኮች አድርጋችሁ ያዙ ብልሃልን?” የሚል ጥያቄ ይነበባል፣

መልስ፣ ቀደም ሲል በምዕራፍ 6 “የትንሣኤው ቀን” በሚል ንዑስ ክፍል ይኸው ዓይነት ጥያቄ ቀርቦ በቂ መልስ ተሰጥቶበታል፣ በዚህ ላይ ክርስቶስ ስለእናቱ የተናገረው ቢኖር በመስቀል ላይ ሳለ እናቱንና የሚወደውን ደቀመዝሙር ባየ ጊዜ “እነሆት! ልጅሽ እንኳት! እናትህ” በማለት የሐንሰን ለማርያም፣ ማርያምን ለየሐንሰ አደራ መስጠቱን እናውቃለን? ከዚህ ውጭ የተናገረው ነገር የለም ፣ ዮሐ. 19 ቁ. 26፣

ሠ) “የመርየም ልጅ ኢሳም የእስራኤል ልጆች ሆይ! እኔ ከተውራት በፊት ያለውን የማረጋገጥና ከእኔ በኋላ የሚመጣው መላክተኛ ስሙ አህመድ በሆነው የማበስር

ስሆን ወደ እናንተ የተላከሁ የአላህ መላክተኛ ነኝ ባለ ጊዜ (እስታውስ) በግልጽ ታምራቸው በመጣቸውም ጊዜ ይህ ግልጽ ድግምት ነው አሉ” ይላል፣ ቁርዓን 61 ቁ. 6።

መልስ፣ የማርያም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእኔ በኋላ አህመድ የሚባል ሰው ይመጣል ብሎ አላበሰረም አልተናገረም? ይህ የአፈቀላጤዎች ልብ-ወለድ ትንቢት ነው? ካሁን በፊት ክርስቶስ “እጽናኝ መንፈስ ቅዱስን እልክላችኋለሁ” ሲል ለሐዋርያት የሰጣቸውን ተስፋ በማዛባት ለሙሐመድ የተነገረ ትንቢት አስመስላችሁ አቅርባችሁት እንደነበር ይታወቃል? አሁን ደግሞ ከዚህ ስሙን ለወጥ አድርጋችሁ አህመድ ብላችሁታል? ከዚህ ሁሉ ራስን መቻል በራስ እግር ቆሞ መራመድ አይቻልም? ለምን ሰው ሠራሽ አካል ትፈልጋላችሁ?

መሪያችሁ ሙሐመድ የሰጣችሁ ቁርዓን ሰፊ ሁዳድ ነው? ለእኛም መሪያችን ክርስቶስ ያወረሰን ወንጌል ሰፊ ቀላድ ነው? ለምን ድንበር ጥላችሁ ወሰን አልፋችሁ ሞፈር ዘመት (መግዛዝ) ታርሳላችሁ? ለምን የሰው ይዞታ ታበላሻላችሁ? እኛ ክርስቲያኖች ግን ይህን አድርገንው አናውቀም? በራሳችን ሁዳድ ተወስነን በዕርፌ መስቀል አርሰን ምርጥ ዘር ወንጌልን ዘርተን ለመላው ዓለም የሚበቃ ምርት አምርተን ተመግበን ሌላውንም መግበን እንኖራለን? ድንበር ዘሎ የሌላውን ሳይከጅሉ በራስ ተማምኖ ራስን ችሎ መኖር ማለት ይህ ነው? አንገት የተሠራው ራስን ለመሸከምና አዙሮ ለግደት ነው።

“ቀራጮች ሊጠይቁት መጡ እንዲህ ሲሉ መምህር ሆይ! ምን እንሥራ? እርሱም አላቸው? ከታዘዘላችሁ አብልጣችሁ አትውሰዱ? ጭፍሮችም መጥተው ጠየቁት እንዲህ ሲሉ እኛ ደግሞ ምን እናድርግ? እርሱም አላቸው? በማንም ላይ ግፍ አትሥሩ? ማንንም በሐሰት አትክሰሱ? ደመወዛችሁ ይበቃችኋል” ሉቃ. 3 ቁ. 10-14።

ማጠቃለያ

የቁርባኑ ምሥራቅን መጽሐፍ ቅዱስን ከዳር እስከ ዳር በቃላትሁ ሽምድ ያቸውታል። በውስጡም የሚያማልሉ ጥቅሶችን እንብባችኋል። በተለይ ሐዲስ ኪዳን በውስጡ የሌሎች ግለሰቦች ታሪክ የለበትም። የክርስቶስ ታሪክ ብቻ ነው። መሢሕ ክርስቶስ ወረደ ተወለደ። ሞተ ተሰቀለ። በሶስተኛው ቀን ተነሳ። ወደ ሰማይ ዓረገ ባባቱ ቀኝ ተቀመጠ። ውረድ ተወለደ። ሙት ተሰቀለ ብሎ አባቱ ልኮኛል። እኔና አብ እንድንገኝ። እኔን ያየ አብን አየ የሚሉ የሁለቱን አንድነትና ተመሳሳይነት አልፎ አልፎ ሦስትነታቸውን ማለት መንፈስ ቅዱስን ጨምሮ የሚገልጡ አያሌ አንቀጾች እንብባችኋል። ይሁን እንጂ ሐቁ አይዋጥላቸውም። የሽምድ ያቸው ዋና ዓላማ ለንጽጽር ሳይሆን ከውስጡ ነውር ነቀፋ አግኝቶ መጽሐፋቸው እንዲህ ይላል እያሉ ለመተቸት ብቻ ነው። ትችት ደግሞ ወደ እግዚአብሔር ቤት አያደርስም። የእግዚአብሔርን ቤት ይዘጋል እንጂ “ወየላችሁ! እናንተ ጻፎች ግብዞች በሰው ፊት መንግሥተ ሰማያትን የምትዘገጉ እናንተ አተገቡም። የሚገቡትንም ትከለክላላችሁ” ማቴ. 23 ቁ. 13።

አንድ ነገር አስገኝ (ፈጣሪ) አለው። ቤት ያለበሪ ፍጡር ያለፈጣሪ አይገኝም። የወንጌል ሥር መሠረቱ አራትና ነቢያት ናቸው። የአራትና ነቢያት ፈጻሚያቸው ደግሞ ክርስቶስ ነው። “ነቢያት በመደመድ ሐዋርያት ገደገዱ” ማለት ነቢያት መሢህ ክርስቶስ ይወርዳል ይወለዳል ብለው ትንቢት ተናገሩ። ሐዋርያት ደግሞ ወረደ ተወለደ ብለው ዓለምን ዞረው አስተማሩ።

የክርስትና ሃይማኖት ምሰሶዎች መምህራን ናቸው ማለት ማቲዎስ ማርቆስ ሉቃስ ዮሐንስ ጳውሎስና ሌሎችም ሐዋርያት ናቸው። ግድግዳው ጨፈቃና ማገፋ ሊቃውንትና የጻፏቸው መጻሕፍት ሲሆኑ ጭቃ መለሰኛው ደግሞ ምዕመናን ናቸው። “ስለዚህ ነገራን የሚሰማ የሚያደርገውም ቤቱን በጭንጫ ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመስላል። ዝናም ዘነመ፣ ጎርፍ ጎረፈ፣ ነፋስም ነፈሰ፣ ያንንም ቤት

መታው። አልወደቀም። በጭንጫ ላይ ተመሥርቷልና” ማቴ. 7 ቁ. 24።

ኢየሱስ ወደ ቄሳርያ በመጣ ጊዜ ሰዎች ስለእኔ ምን ይላሉ? ሲል ደቀመዛሙርቱን ጠየቅ። እነሱም መጥምቁ ዮሐንስ ነው። ግማሹ ኤልያስ ነው። ግማሹ ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነው ይሉሃል አሉት። እርሱም እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ? አላቸው። ሲሞን ጴጥሮስም አንተ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ ነህ አለው። ኢየሱስም የዮና ልጅ ሲሞን ሆይ! ምሥጉን ነህ ሥጋና ደም አልገለጠልህምና። ነገር ግን የሰማዩ አባቱ ገለጠልህ እንጂ። እኔም እልሃለሁ አንተ አለት ድንጋይ ነህ። በዚያ ድንጋይ ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራታለሁ። የገሐነም አበጋዞች (መናፍቃን) ሊያናውጧት አይችሉም” ማቴ. 16 ቁ. 16-18።

መደምደሚያ

የመልስ መጻሕፍቱ የተዘጋጁበት ምክንያት

አቶ በቀለ ሀብተ ወልድና ወ/ሮ ሂሩት መኮንን የተባሉ የመንፈስ ቅዱስ ልጆች አሉኝ፣ ሰባት ልጆች ወልደው ሁለቱ ጠፍተውባቸዋል፣ እንጋፋው ልጃቸው የቀይ ሽብር ሰለባ ሆኖ ሲቀር ሁለተኛዋ ሴት ልጃቸው ደግሞ በሕመም ምክንያት ከዚህ ዓለም በሞት ተለይታለች፤ የክፉ ቀን ወዳጆቹ ወግ ደርሷቸው ሶስተኛውን ልጃቸውን ሲደሩ የደስታቸው ተካፋይ እንድሆን ተጠርፎ አዲስ አበባ በመጣሁበት ወቅት የክርስትናን ሃይማኖት የሚነቅፍ እስላማዊ መጽሐፍ ታትሞ መሰራጨቱን ሰማሁ፣ ምናልባት መልስ ተሰጥቶበት እንደሆነ ወደ ጠቅላይ ቤተ ክህነት ሄጄ ብጠይቅ አንዳንዶቹ እንዲን መልስ ሊሰጥበት መጻፉንም አናውቅም አሉኝ፣ አንድ የሊቃውንት ጉባኤ አባል የሆነ ወዳጄ እመንገድ ላይ አግኝቼ ብጠይቀው መልስ እንድንሰጥበት መጽሐፉ ቀርቦልን ነበር፣ ነገር ግን የጉባኤው ሰብሳቢ ፈቃደኛ ባለመሆናቸው ትተውን ሄዱ ካለኝ በኋላ እንዲያውም እርስዎ መልስ ይስጡበት እኔ መጽሐፍቱን ገዝቼ እሰጥዎታለሁ አለኝ፣ እኔም ብዙ ዋጋ የሚጠይቅ ከሆነ እነግርሃለሁ አልሁና መጻሕፍቱ ወደሚገኙበት አካባቢ ሄጄ አራቱን መጻሕፍት በቀላሉ ሸምቼ ተመለስሁ።

የተጠራሁበትን የደስታ በዓል ከወዳጆቹ ጋር ከተካፈልሁ በኋላ ግንቦት 2 ቀን 1988 ዓ.ም. ወደ ጅንካ ተመልሼ ወዲያውኑ መጻሕፍቱን በጥምና እያነበብሁ ከቀላሉ ጀምሮ የመልስ ጽሑፌን ተያያዝሁት፣ የአራቱንም መግኘፎች የመልስ ጽሑፍ ጥቅምት 30 ቀን 1989 ዓ.ም. እከናውኝ ፈጸምሁ፤ የመልስ መጻሕፍቱን እንድጽፍ ያነሳኝና የገፋፋኝ እግዚአብሔር እንደነበረ አልጠራጠርም፤ የመልስ መጻሕፍቱን ለሌሊትና ቀን ነው የጻፍኋቸው፣ ድካም አልተሰማኝም፣ የአይን መደፍረስም ሆነ የአእምሮ መሰልቸት አልደረሰብኝም፣ ሌላው ቀርቶ የምሳና የእራት ጊዜ አላከብርም ነበር፣ አጋጣሚ ሆኖ በዚያ ወቅት የከተማው ሕዝብ ኤሌክትሪክ የሚያገኘው በየሦስቱ ቀን በፈረቃ ስለነበረ ኤሌክትሪክ በሌለበት ምሽት በሻማ እጽፍ ነበር።

የመልስ ጽሑፉ ከተዘጋጀ አሳታሚ እንደማይቸግረኝ ባለሙሉ ተስፋ ነበርሁ፣ ምክንያቱም ቀደም ሲል መጻሕፍቱን ገዝቼ በተመለስሁ ጊዜ ባሕታዊ ገብረ መስቀልን አነጋግራለቸው መጻሕፍቱ ከተዘጋጁ

እንደሚያሳትጧቸው ቃል ገብተውልኝ ስለነበረ ነው፤ ይሁን እንጂ በታሕሣሥ ወር 1989 ዓ.ም. የመልስ ድርሰቶቹን ይገር ወደ አዲስ አበባ መጥቼ ባለሁ በጥር ወር 1989 ዓ.ም. በቅዱስ እስጢፋኖስ ቤተ ክርስቲያን ከተገደሉት ባሕታዊ ፈቃድ ሥላሴ ጋር በተያያዘ ምክንያት ባሕታዊ ገብረ መስቀልም ስለታሰሩ መጻሕፍቱን ለማሳተም የነበረኝ ብሩህ ተስፋ ይበዘዘ፣ ከዚህ በኋላ የሌሎችን ቦን አድራጊዎች በር ማንኳኳት ጅመርሁ።

በቦን አድራጎት ተግባራቸው ከታወቁት አንዱን ወይም ለማነጋገር እቤቷ ድረስ ሄጄ ባጋጣሚ አላገኘኋትም፣ ስልክ ቁጥሯን ይገር ተመለስሁና በማግስቱ ጧት ስልክ ደውቶ ቀጠሮ እንድትሰጠኝና በግንባር ቀርቤ እንዳነጋግራት ፈቃዱን ብጠይቅ እያለቀሰች ለማነጋገር ፈቃደኛ አልሆነችም፤ በዚያ ወቅት በባሕታዊው ሞት ምክንያት ልቡ በሐዘን ያልተነካ ምዕመን አልነበረም፤ በዚሁ ዓመት ቦን አድራጊዎችን ለማግኘት ከጅንካ አዲስ አበባ ሦስት ጊዜ ተመላልሻለሁ፣ ደግነቱ ለአምላክ ምስጋና ይግባውና ለትራንስፖርት እጃቸውን የሚዘረጉ ሰዎችን አላሳጣኝም፣ በመጨረሻም የእግዚአብሔር ፈቃድ ሲሆን ቦን አድራጊውን ምዕመን ጅንካ ድረስ ስተት አድርጎ ላከልኝ።

“አቤቱ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፣ የፀናውንም መንፈስ በውስጡ አሳድር፣ ከፊትህ አትጣለኝ ቅዱስ መንፈስህንም አትውሰድብኝ፣ የማዳንህን ተስፋ መልስልኝ፣ በጽኑ መንፈስህም ደግፈኝ፣ ለሕግ ተላላፊዎች መንገድህን አስተምር ዘንድ፣ አዳኝነትህን የዘነጉ ወደአንተ ይመለሱ ዘንድ” መዝ. 51 ቁ. 10-13።

እንደዚሁም “ከዚህ መንጋ ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፣ አመጣቸው ዘንድ ሥልጣን አለኝ ... በጎችም ለአንድ እረኛ አንድ መንጋ ይሆናሉ” ስትል ለክርስትናው ዓለም የሰጠኸውን አምላካዊ ተስፋ ትፈጽምልን ዘንድ ዘወትር በጸሎት እንጠይቃለን፣ አሜን፤

“ወስብሐት ለእግዚአብሔር”
አነሳስተው ላስጀመሩኝ፣
አስጀምረው ላስፈጸሙኝ ለአብ ለወልድ ለመንፈስ ቅዱስ ክብር ምስጋና ይገባቸዋል፣ አሜን።

ምስጋናዬ ይደረሳቸው

1. መጀመሪያው “መጽሐፍ ቅዱስና ሙሐመድ” የተሰኘውን፤
2. “አዎ! ኢየሱስ ፈጣሪ ነው”
3. ይህን “ቁርዓን ስለ ክርስቶስ ምን ያውቃል?” የተሰኙትን እነዚህን ሦስት የመልስ መጻሕፍት ከመታተማቸው በፊት በግል አንብበውና በተለይ የመጀመሪያውን ጽሑፍ በሌሎች ሰዎች አስገምግመው በመልስ አሰጣጡም ሆነ በትምህርት ሰጭነቱ አጥጋቢ ሆኖ ስላገኙት የማሳተሚያውን ገንዘብ በመለገስ ታትመው ለምንባብ እንዲበቁ ያደረጓቸው በጎ አድራጊ ምዕመን ኩሎኔል አምላዕሉ ወረደ ናቸው። እኚህ ውድ የቤተ ክርስቲያን ልጅ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዘመኑ የነበሩት ፈታኞቹ ፈረሳውያን “ለቁሳር ግብር መስጠት ይገባልን?” በማለት ላቀረቡለት ጥያቄ ገንዘቡን አይቶ “የቁሳርን ለቁሳር የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ” ሲል የሰጣቸውን መልስና መመሪያ የተከተሉ ገንዘባቸውን ለሀገርና ለቤተ ክርስቲያን ግንባታ ያዋሉ (ገብር ጊር ወምዕመን) ታማኝ አገልጋይ ናቸው። ለእነዚህ ሕይወት አልባ ሆነው ለተወለዱ ድርሰቶቹ በቀዶ ጥገና የሕይወት እስትንፋስ ሰጥተው ባፋቸው እንዲናገሩ የክርስቶስ አምላክነትና አዳኝነት ባደባባይ እንዲመሰክሩ ያደረጓቸው ሐኪም አምላዕሉ ወረደ ናቸው። ለኚህ የክርስትናው ኅብረተሰብ ታላቅ ባለውለታ ምዕመን የማቀርብላቸው ምስጋና ወደር ያለውም።

እንደዚሁም ይህን ድርሰት በኮምፒዩተር ቀርጾና አርም ያስረከበኝ ወጣት ሚካኤል ይባላል። ከሰጭው አሰጭው ነውና ይህን ወጣት ያስተባበሩልኝ አንድ የታወቁ በጎ አድራጊ ምዕመን ናቸው። ለእነዚህ በጎ አድራጊ ወገኖቹ የግርያም ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ በምድር በረከቱን እንዲሰጣቸው በሰማይ የማያልፍ ርስቱን እንዲያወርሳቸው የዘወትር ምኞቴና ጸሎቴ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስና ሙሐመድ

አይተዋወቁም

ከመምህር ኪዳነ ማርያም ጌታሁን

ለአህመድ ዲዳት የተሰጠ መልስ